

2025.

SRPANJ – RUJAN

Sv. 101, br. 3.

Biblijske lekcije

TREĆI DIO

Evandjelje po Ivanu

Prebivajući u Kristu, osnaženi smo radovati se i
trpjeti poradi Njega.

1. Isus, Šimun i Marija	5
2. Trijumfalni ulazak	10
3. Želimo vidjeti Isusa	15
4. Isus, Sluga slugama	20
5. Put, Istina i Život	26
6. Obećanje Svetog Duha	31
7. Isus, Istinski Trs	36
8. Bratska ljubav	41
9. Misija Svetoga Duha	46
10. Krist moli za Svoje učenike (1)	52
11. Krist moli za Svoje učenike (2)	57
12. Kristovo suđenje	62
13. Šimun Petar	67

Biblijske lekcije, su program za svakodnevno proučavanje koji se temelji isključivo na Bibliji i Duhu proroštva bez dodatnih komentara. Citati su što kraći, koliko je to moguće, kako bi pružili jezgrovitu, izravnu misao. Zagrade [] su dodane u nekim slučajevima kako bi se osigurala jasnoća, ispravan kontekst i lakoća čitanja. Snažno preporučamo dublje proučavanje izvornih materijala.

Izdavač:	Seventh Day Adventist Reform Movement, General Conference, Sabbath School Department, Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, USA
Za Hrvatsku:	Reformni pokret adventista sedmog dana, Ribnička 12, 10110 Zagreb
Tel./fax:	+385 91 5446 554
E-mail:	info@rpsd.hr
Internet:	rpsd.hr
Instagram:	@sdarm.croatia
Youtube:	youtube.com/user/rpsdtube
Biblijski stihovi preuzeti iz prijevoda:	Biblija: Živa riječ ili Varaždinska Biblija
Mobilna aplikacija:	iOS / Android - SDARM Mobile XP
Odgovorni urednik:	Boris Bosanac

ISSN 1333 2600

Predgovor

Dok nastavljamo proučavati pouke iz Evanđelja po Ivanu, počinjemo se približavati posljednjim danima Isusove zemaljske službe. Duh proroštva nam govori: „Bilo bi dobro da svaki dan provedemo sat vremena razmišljajući o Kristovom životu. Trebali bismo ga razmatrati točku po točku i dopustiti mašti da zamisli svaku scenu, posebno one završne. Dok se tako zadržavamo na Njegovoj velikoj žrtvi za nas, naše će povjerenje u Njega biti snažnije, naša će ljubav biti oživljena i bit ćemo dublje prožeti Njegovim duhom. Ako želimo biti spašeni, moramo naučiti lekciju pokajanja i poniženja podno križa.“ — *Želja vjekova*, str. 83.

Apostol govori o istinskom Logosu, Isusu Kristu, utjelovljenom izrazu božanske mudrosti, božanske volje i božanske moći, kroz kojeg je put spasenja otvoren i objavljen svim ljudima. Isus se naziva Stvoriteljem svega, izvorom života, svjetlom svijeta, živom manifestacijom Očevog uma. Božju volju „da svi dođu k pokajanju“ (2. Petrova 3:9), kroz djelovanje Duha Svetoga, također nam iznosi Ivan, koji nas zatim vodi u Getesemaniju, gdje je odlučena sudbina ljudskog roda.

Čini se da je jedna od glavnih svrha knjige bila pomoći kršćanskim vjernicima koji su bili raspršeni, koji nisu imali osobni kontakt s Isusom i upijali su poganske ideje, da upoznaju istinski Logos, istinsko Svjetlo. Druga važna svrha Ivanovog evanđelja bila je pripremiti kršćane općenito da se suoče s nekim opasnostima koje su prijetile crkvi na kraju prvog stoljeća: Prvotna pobožnost je opadala (Otkrivenje 2:4), a ljubav prema svijetu je napredovala među Božjim narodom (1. Ivanova 2:15). Hereze poput gnosticizma su zadirale u stado. Gnosticizam je poricao da se Krist istinski utjelovio, uzevši ljudsku prirodu. Gnostici su učili da ljudi zapravo nisu vidjeli Krista, da je ono što su vidjeli bilo samo priviđenje. Stoga je istina otkrivena u Ivanu 1:14 bila posebno značajna u to vrijeme. Druga opasnost koja je prijetila crkvi bio je progon od strane rimskih vlasti.

Nema sumnje da je Ivanovo evanđelje bilo od velike pomoći ranoj kršćanskoj crkvi. Bilo je od velike pomoći Kristovim sljedbenicima kroz stoljeća a i od velike je pomoći nama danas.

Neka vodstvo Božjeg Duha pomogne i učiteljima i učenicima dok nastavljamo prolaziti kroz ovu seriju lekcija!

Odjel za subotnju školu, Generalna konferencija

Subota, 5. srpnja 2025.

Često povezivan s prekrasnim tropskim i idiličnim kraljicama, otok Tahiti nalazi se u Francuskoj Polineziji, prekomorskom teritoriju Francuske koji se sastoji od 121 otoka na površini od 3418 četvornih kilometara, prostirući se preko 2000 četvornih kilometara južnog Tihog oceana.

Povijesno gledano, politeistička vjerovanja stanovnika ovih brojnih otoka dovela su do mnogih poganskih običaja uključujući štovanje sunca, kanibalizam i obožavanje duhova. Dolazak kršćanstva donio je promjene kroz napore britanskih kršćanskih misionara koji su došli na ove otoke 1797. Francuzi su kasnije kolonizirali to područje u kasnim 1800-ima. Danas, od gotovo 279.000 stanovnika, 54% čine protestanti, 38% katolici, a ostali ispovijedaju druga uvjerenja.

Vijest reformacije stigla je u Francusku Polineziju 1982. godine s posjetom brata A. C. Sasa. Prvi članovi, ukupno 24 duše, kršteni su godinu dana kasnije. Evanđelje se nastavilo širiti otocima i od tada je osnovano nekoliko crkvenih grupa.

Nažalost, do danas naša crkva u Francuskoj Polineziji nema vlastitu zgradu i molitveni dom pa se naša braća i sestre okupljaju u iznajmljenim objektima ili na posjedima u privatnom vlasništvu članova. Božjom milošću, 2013. godine, nakon mnogo molitve i posta, pronađeno je zemljište u okrugu Arue, gotovo 20 kilometara od Papeetea, Tahiti.

Malobrojno članstvo ove crkve ulagalo je samopožrtvovne napore dugi niz godina, kuhajući i prodajući vegetarijanska jela svaki tjedan kako bi omogućili kupnju ove nekretnine. Unatoč izuzetnim naporima naše braće i sestara koji su teško radili da bi platili ovu zemlju, postoji velika potreba za zgradom koja bi pomogla u širenju poruke istine ovdje u ovim posljednjim danima zemaljske povijesti.

Stoga pozivamo našu braću i sestre diljem svijeta da nam se pridruže u osiguravanju sredstava za podizanje zgrade u mjestu Arue koja će služiti kao mjesna crkva i mjesto za seminare, sastanke i zdravstveni rad u području glavnog grada Francuske Polinezije.

Ohrabrujuće riječi iz 1. Ljetopisa 22:19 danas odjekuju nama: "Ustanite dakle i sagradite svetište Gospodinu Bogu." Neka vas Bog obilno blagoslovi i neka njegovo djelo napreduje diljem svijeta.

Vaša braća i sestre iz Francuske Polinezije

Isus, Šimun i Marija

STIH ZA UPAMTITI: "Stoga su joj, kažem ti, oprošteni mnogi grijesi, jer je mnogo ljubila: a kome se malo oprašta, malo ljubi" (Luka 7:47).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 4, str. 485–487, 550–552.*

"Isus poznaje stanje svake duše. Možeš reći, grešan sam, vrlo grešan. Možda jesi grješan; ali što si grešniji, to ti je više potreban Isus. On ne odbija nijednu slomljenu, skrušenu dušu. On nikome ne govori sve što bi mogao otkriti, nego poziva svaku drhtavu dušu da se ohrabri. On će radosno oprostiti svima koji Mu dođu po oprost i obnovu." — *Želja vjekova, str. 568.*

1. POSLJEDNJI POSJET BETANIJI

Nedjelja 29. lipnja

a. Opišite situaciju u Jeruzalemu za vrijeme Kristova posjeta Betaniji i kako je to moglo utjecati na neke koji su prisustvovali Šimunovoj gozbi. Ivan 11:55–57; Psalam 55:21.

A bijaše blizu židovska Pasha; i mnogi iz one zemlje izadoše u Jeruzalem prije Pashe, da se očiste. Tada tražahu Isusa, i govorahu jedan drugome stojeći u Hramu: "Što vam se čini? Da neće doći na blagdan?" A svećenici i farizeji bijahu dali zapovijed, da, ako tko zna gdje je, neka javi, da ga uhvate.

Riječi usta njegovih blaže su od maslaca, ali rat u srcu njegovu; riječi su njegove blaže od ulja, ali su to izvučeni mačevi.

"Šimun iz Betanije smatrao se Isusovim učenicom. Bio je jedan od nekolicine farizeja koji su se otvoreno pridružili Kristovim sljedbenicima. On je priznao Isusa kao učitelja i nadao se da bi On mogao biti Mesija, ali Ga nije prihvatio kao Spasitelja. Njegov karakter nije bio preobražen, njegova su načela bila nepromijenjena." — *Želja vjekova, str. 557.*

b. Kakav veliki blagoslov je primio Šimun i kako je on pokazao svoju zahvalnost Isusu? Luka 7:36.

A jedan od farizeja moli ga da bi jeo s njim; i ušavši u kuću farizejevu sjede za stol.

"Šimun je bio iscijeljen od gube i to ga je privuklo Isusu. Želio je pokazati svoju zahvalnost i prigodom Kristova posljednjeg posjeta Betaniji priredio je gozbu Spasitelju i Njegovim učenicima." — *Želja vjekova, str. 557.*

a. Opišite situaciju skrivenu iza kulisa koja često postoji na društvenim okupljanjima i kako je ona bila prisutna u ovom događaju. Psalam 55:21.

Riječi usta njegovih blaže su od maslaca, ali rat je u srcu njegovu; riječi njegove blaže su od ulja, ali oni su izvučeni mačevi.

"Ova je gozba okupila mnoge Hebreje. U Jeruzalemu je u to vrijeme vladalo veliko uzbuđenje. Krist i Njegovo poslanje privlačili su veću pozornost no ikada ranije. Oni koji su došli na gozbu budno su pratili Njegovo kretanje, a neki od njih činili su to neprijateljskim pogledom." — *Želja vjekova*, str. 557.

b. Opišite što je učinila Marija na Šimunovoj gozbi. Luka 7:37, 38; Ivan 12:3.

I gle, žena u gradu koja bijaše grješnica, doznajući da sjedi za stolom u kući farizejevoj, donese alabastrenu posudu pomasti. I stajući otraga kod nogu njegovih, plačujući, počeo prati noge njegove suzama, i kosom glave svoje otiraše, i cjelivaše noge njegove, i pomaza pomašću.

Tada Marija uze funtu prave, vrlo skupe nardove pomasti, i pomaza noge Isusove, i otiraše noge njegove svojom kosom; i kuća se napuni mirisom pomasti.

"Marija je željno slušala svaku riječ s Isusovih usana. U svom milosrđu Isus joj je oprostio grijeh, pozvao njezinog voljenog brata da izađe iz groba, pa je Marijino srce bilo prepuno zahvalnosti. Čula je kako Isus govori o svojoj smrti koja se približava, i u svojoj dubokoj ljubavi i žalosti čeznula je iskazati Mu poštovanje. Po cijenu velike osobne žrtve, kupila je jednu alabastrenu bočicu 'prave nardove dragocjene i miomirisne pomasti' da Mu pomaže tijelo. Ali sad su mnogi izjavljivali da će On uskoro biti okrunjeni kralj. Njezina se bol pretvorila u radost pa je čeznula da bude prva koja će odati poštovanje svom Gospodinu. Uzevši bočicu mirisne pomasti, izlila je njezin sadržaj na Isusovu glavu i noge; zatim je klekla i u plaču pomazala Isusove noge svojim suzama, otirući ih svojom dugom bujnom kosom." — *Želja vjekova*, str. 558, 559.

c. Kako je Juda reagirao na ovaj čin? Ivan 12:4, 5; Matej 26:8, 9.

A reče jedan od učenika njegovih, Juda Šimunov Iskariotski, koji ga je imao izdati: Zašto se ova pomast ne prodade za trista dinara i dade siromasima?

A vidjevši to učenici, rasrdiše se govoreći: Zašto se ovo rasipanje dogodilo? Jer se moglo ovo prodati za mnogo i dati siromasima.

"[Marija] nije željela da je itko primijeti i njezini pokreti mogli su ostati nezapaženi, ali je miris ispunio prostoriju i objavio njezin čin svim nazočnima. Juda je promatrao ovaj čin s velikim nezadovoljstvom. Umjesto da pričekava i čuje što će Krist o tome reći, počeo je onima u svojoj blizini šapatom prenositi svoje zamjerke predbacujući Kristu što trpi takvo rasipanje. Lukavo je iznosio prijedloge koji su kod drugih trebali izazvati otuđenje i nezadovoljstvo." — *Želja vjekova*, str. 559.

a. U stvarnosti, zašto je Juda kritizirao Marijin čin pomazanja Isusovih nogu? Ivan 12:6.

A to ne reče što je mario za siromahe, nego što bijaše tat, i imadijaše kesu, i nošaše što se metalo u nju.

"Juda je bio blagajnik učenika, pa je od njihove neznatne zalihe potajno uzimao za sebe, umanjujući tako još više njihova skromna sredstva. Želio je staviti u kovčezić sve što je mogao dobiti. Novac iz kovčezića često se uzimao da bi se pomoglo siromasima, i kad je kupljeno nešto što Juda nije smatrao važnim, rekao bi: 'Čemu to rasipanje? Zašto se ta vrijednost nije stavila u kovčezić koji nosim za siromašne?' Marijino je djelo sad bilo u tako uočljivoj suprotnosti s njegovom sebičnošću da se postidio, i po svom običaju, ovoj vrijednoj pobudi i daru pokušao je naći prigovor. Okrenuvši se učenicima upitao je: 'Zašto se ova pomast nije prodala za trista denara te to dalo siromasima? To ne reče što bi mu bilo stalo do siromaha, već jer bijaše lopov koji je držao kesu i krao što se u nju stavljalo.' Juda nije imao srca za siromašne. Da se Marijin miris i prodao i da je novac došao pod njegovu upravu, siromašni ne bi imali nikakve koristi." — *Želja vjekova, str. 559.*

b. Kako su učenici gledali na Judu i kakvo je mišljenje imao o samom sebi? Ivan 13:29.

Jer neki mišljahu, budući da je Juda imao kesu, da mu Isus reče: "Kupi što nam treba za blagdan", ili da dade što siromasima.

"Juda je imao visoko mišljenje o svojoj poslovnoj sposobnosti. Kao blagajnik smatrao je sebe puno vrjednijim od ostalih učenika i navodio ih da ga promatraju u istom svjetlu. Stekao je njihovo povjerenje i vršio jak utjecaj na njih. Njegova lažna sućut prema siromašnima obmanula ih je i njegov lukavi nagovještaj učinio je da s nepovjerenjem gledaju na Marijinu odanost." — *Želja vjekova, str. 559, 560.*

c. Opišite što često pokreće one koji tiho prigovaraju drugima i kako to može utjecati na osjetljive duše koje su meta tih kritika. Juda 1:16.

Oni su mrmljivci, tužitelji svoje sudbine, koji hode po svojim požudama; a usta njihova govore ponosito, i ljudi im se povlađuju radi koristi.

"Marija je čula riječi kritike. Srce joj je zadrhtalo. Bojala se da će je sestra prekoriti za rasipnost. Učitelj bi također mogao pomisliti da je lakomisljena. Bez ikakva opravdanja ili isprike namjeravala se povući." — *Želja vjekova, str. 560.*

a. **Kako je na Šimuna utjecao njegov vlastiti farizejski ponos i Marijin čin? Kako je on osudio Isusa? Luka 7:39.**

A kad vidje farizej koji ga je pozvao, reče u sebi govoreći: "Ovaj kad bi bio prorok, znao bi tko i kakva je žena koja ga se dotiče, da je grješnica."

"Domaćin Šimun bio je pod utjecajem Judina prigovaranja zbog Marijinog dara, i bio je iznenađen Isusovim ponašanjem. Njegov je farizejski ponos bio povrijeđen..."

Izliječivši Šimuna od gube, Krist ga je spasio od života jednakog smrti. Ali... Šimun je pao u kušnju da misli kako Krist nije prorok zato što je dopustio ovoj ženi da Mu se približi, zato što je nije srdito i prezrivo odgurnuo kao onu čiji su grijesi preveliki da bi bili oprošteni, i zato što nije pokazivao kako shvaća da je posrnula." — *Želja vjekova, str. 566.*

b. **Kakvo znanje o unutarnjim životima Šimuna i Marije je Isus pokazao? Luka 7:40–43. Kako je Isus ukorio Šimuna i zašto? Luka 7:44–46.**

I odgovarajući Isus reče mu: "Šimune, imam ti nešto reći." A on reče: "Učitelju, reci." "A dva dužnika bijahu nekome vjerovniku; jedan bijaše dužan petsto dinara, a drugi pedeset. A kad nemadoše da mu vrate, otpusti obojici. Koji će ga dakle od njih više ljubiti?" A Šimun odgovori i reče: "Mislim onaj kojemu je više oprošteno." A on mu reče: "Pravo si sudio."

"[Šimun] nije shvatio da Božji Sin mora djelovati na božanski način, sa sažaljenjem, nježnošću i milosrđem. Šimunov način razmišljanja ogledao se u tome što nije pridavao nikakvu pozornost Marijinoj pokajničkoj službi. Njezino djelo ljubljenja i pomazanja Kristovih nogu mirisom razdražilo je njegovu bezdušnost. Pomislio je da bi Krist, kad bi bio prorok, prepoznao grješnike i ukorio ih..."

Kao što je Natan učinio s Davidom, tako je i Krist svoju pouku u domu sakrio velom ove priče. Bacio je na svog domaćina teret izricanja presude samome sebi. Šimun je naveo na grijeh ovu ženu koju je sada prezirao. Ona je doživjela veliku nepravdu od njega... Međutim, Šimun je sebe smatrao pravednijim od Marije, pa je Isus želio da uvidi kolika je, zapravo, bila velika njegova krivnja. Želio mu je pokazati da je njegov grijeh bio veći od njezinog" — *Želja vjekova, str. 566, 567.*

c. **Kako su Židovi reagirali kada je Isus rekao da su Marijini grijesi oprošteni? Luka 7:48, 49. Kakav je utjecaj Kristova prispodoba imala na Šimunovo srce?**

"A njoj reče: "Oprošteni su ti grijesi." I počеше oni što sjedahu s njim za stolom govoriti u sebi: "Tko je ovaj koji i grijeha oprašta?"

"Šimun je sada počeo promatrati sebe u novoj svjetlosti. Vidio je kako je Mariju promatrao Onaj koji je bio više nego prorok. On je uvidio da Krist svojim ostrim proročkim okom čita njezino srce prepuno ljubavi i odanosti. Obuzeo ga je stid i shvatio je da se nalazi u nazočnosti Onoga koji je uzvišeniji od njega." — *Želja vjekova, str. 567.*

a. Koliko god nam se ishod činio neizvjesnim, zašto smo ohrabreni iskreno razgovarati s grješnicima poput Šimuna? Izreke 9:8; Jakov 5:20.

Ne karaj podrugljivca, da te ne zamrzi; karaj mudroga, i ljubiti će te.

Neka zna da će onaj koji obrati grješnika s krivoga puta njegova, spasiti dušu od smrti i pokriti mnoštvo grijeha.

“Dok je Marija bila grješnica kojoj je oprošteno, [Šimun] je bio grješnik koji nije dobio oprost. Strogo pravilo pravde što ga on je želio usmjeriti protiv nje, osudilo je njega.

Šimun je bio dirnut Kristovom ljubaznošću, budući da ga nije javno ukorio pred gostima. S njim se nije postupalo onako kako je on želio da se postupi prema Mariji. Vidio je da Isus ne želi izložiti njegovu krivnju pred druge, već je želio istinitim prosuđivanjem o ovom slučaju osvjedočiti njegov um i ljubaznošću punom sažaljenja pokoriti njegovo srce. Strogo žigosanje učinilo bi da Šimun otvrdne prema pokajanju, dok ga je strpljiva opomena uvjerila u njegovu krivnju. Uvidio je veličinu svog duga prema Gospodinu. Njegov ponos je ponižen, on se pokajao i ponosni farizej postao je ponizni, samopožrtvovni učenik.” — *Želja vjekova*, str. 567, 568.

b. Što je Isus rekao o Marijinom činu i koje joj je ohrabrujuće riječi uputio? Matej 26:12, 13; Luka 7:50.

Jer ona izlije ovu pomast na tijelo moje za ukop me pripravi.

Zaista vam kažem: Gdje se god propovijeda ovo evanđelje po svemu svijetu, kazat će se i to što ona učini, za spomen njezin.

A on reče ženi: “Vjera tvoja spasila te je; idi u miru.”

“Mariju su smatrali velikom grješnicom, ali Krist je poznavao okolnosti koje su oblikovale njezin život. On je mogao ugasiti svaku iskrnu nade u njezinoj duši, ali to nije učinio. Isus ju je podignuo iz očaja i propasti. Sedam puta čula je kako je ukorio zle duhove koji su vladali njezinim srcem i umom. Čula je Njegove snažne vapaje upućene Ocu za nju. Znala je koliko je grijeh odvratn Njegovoj neumrljanoj čistoći i u Njegovoj je sili pobijedila.” — *Želja vjekova*, str. 568.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 4. srpnja

1. Kako mogu bolje njegovati Marijine vrline u svom hodu s Bogom?
2. Koje upozorenje trebam razumjeti iz Judinog stava na gozbi?
3. Kako mogu izbjeći zamku u koju su Šimuna uvele njegove misli?
4. Kada se Kristove riječi utjehe upućene Mariji mogu primijeniti u mom životu?
5. Što bih trebao naučiti iz načina na koji je Isus osvjedočio Šimuna o njegovoj pogrešci?

Trijumfalni ulazak

STIH ZA UPAMTITI: "Recite kćeri Sionskoj: Evo, dolazi ti kralj tvoj, krotak, jašuć na magarcu i magaretu, mladuncu magaričinu." (Matej 21:5).

Predlažemo da pročitate: *Želja vjekova, str. 569–579.*

"Krist je došao spasiti Jeruzalem i njegovu djecu, ali farizejska oholost, licemjerstvo, ljubomora i zloba spriječile su Ga da ostvari svoju namjeru." — *Želja vjekova, str. 577.*

1. NA MASLINSKOJ GORI

Nedjelja, 6. srpnja

a. Dok su se Isus i Njegovi učenici približavali Jeruzalemu, kamo je Isus poslao dvojicu od njih i s kojim uputama? Matej 21:1–5.

I kad se približiše Jeruzalemu i dođoše u Betfagu, na gori Maslinskoj, tada Isus posla dva učenika govoreći im: "Idite u selo koje je pred vama, i odmah ćete naći magaricu privezanu i magare s njom; odriješite ih i dovedite mi ih. I ako vam tko što rekne, recite: Gospodinu trebaju; i odmah će ih poslati." A ovo se sve dogodi da se ispuni što je rečeno po proroku, koji govori: "Recite kćeri Sionskoj: Evo, kralj tvoj dolazi tebi, krotak i jaše na magarcu, na magaretu, mladetu magaričinu."

"Isus je poslao dvojicu svojih učenika da Mu dovedu jednu magaricu i njezino magare. Prigodom svog rođenja Spasitelj je ovisio o gostoljubivosti stranaca. Jasle u kojima je ležao bile su pozajmljeno mjesto za odmor. Sad, premda je na tisuće stoke po brežuljcima Njegovo vlasništvo, ovisio je o ljubaznosti stranca za jednu životinju na kojoj će ući kao Kralj u Jeruzalem." — *Želja vjekova, str. 569, 570.*

b. Opišite što su učenici učinili. Matej 21:6, 7.

I učenici otišavši, učiniše kako im zapovjedi Isus.
I dovedoše magaricu i magare, i metnuše na njih haljine svoje, i posadi ga na njih.

"S radosnim oduševljenjem učenici su stavili svoju odjeću na životinju i posjeli svog Učitelja na nju. Dotada je Isus uvijek putovao pješice i učenici su se u početku čudili što je ovog puta izabrao da jaše. Međutim, nada je razvedrila njihova srca radosnom misli da će On uskoro ući u glavni grad, proglasiti se kraljem i uspostaviti svoju kraljevsku vlast." — *Želja vjekova, str. 570.*

a. Kad je mnoštvo čulo da Isus dolazi u Jeruzalem, što su učinili? Ivan 12:12, 13.

Sutradan mnoštvo naroda koje bijaše došlo na blagdan, čuvši da Isus dolazi u Jeruzalem, uzeše palmove grane, i iziđoše mu u susret, i vikahu: "Hosana! Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje, kralj Izraelov!"

"Dok su izvršavali povjereni zadatak, [učenici] su izrazili svoja žarka nadanja Isusovim prijateljima i uzbuđenje se nadaleko proširilo, tako da je iščekivanje u narodu doseglo vrhunac." — *Želja vjekova, str. 570.*

b. Što je navelo mnoštvo da pozdravi Isusa kao Mesiju pri ovom radosnom događaju? Zaharija 9:9; Ivan 12:14, 15.

Raduj se veoma, kćeri Sionska, podvikuj, kćeri Jeruzalemska! Evo, kralj tvoj dolazi tebi, pravedan i spasitelj je, krotak, i jaše na magarcu, na mladetu magaričinu. A Isus, našavši magare, posjede na nj, kao što je pisano:

"Ne boj se, kćeri Sionska; evo, kralj tvoj dolazi, jašući na mladetu magaričinu."

"Krist se za kraljevski ulazak pridržavao hebrejskog običaja. Životinja na kojoj je jahao bila je životinja koju su jahali izraelski kraljevi, i proročanstvo je najavilo da će Mesija tako doći u svoje kraljevstvo. Čim su Ga postavili na magare, odjeknuo je glasan pobjedonosni poklik. Mnoštvo Ga je pozdravljalo kao Mesiju, kao svojega Kralja. Isus je sada prihvatio odavanje počasti, što nikada ranije nije dopuštao, i učenici su to primili kao dokaz da će se njihove radosne nade uskoro ostvariti u tome što će Ga gledati uzdignutog na prijestolju." — *Želja vjekova, str. 570.*

c. Kako su ljudi željni izbavljenja s radošću ponavljali riječi psalmista? Matej 21:9; Psalam 118:26.

A mnoštvo što je išlo pred njim i što je slijedilo vikahu govoreći: "Hosana Sinu Davidovu! Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje! Hosana na visinama!"

Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje! Blagoslivljamo vas iz doma Gospodnjega.

"Mnoštvo je bilo uvjereno da je kucnuo čas njihova oslobođenja. U mašti su zamišljali rimske vojske protjerane iz Jeruzalema, a Izrael još jednom kao neovisan narod. Svi su bili sretni i uzbuđeni, ljudi su se međusobno natjecali u ukazivanju poštovanja. Nisu Mu mogli odati počast vanjskom raskoši i sjajem, već su Mu prinijeli na dar zahvalnost sretnih srca. Nisu Ga mogli darivati skupocjenim darovima, već su po Njegovom putu širili svoje gornje haljine kao sag, zasipajući put olistalim maslinovim i palminim granama. Nisu mogli povesti pobjedonosnu povorku nikakvim kraljevskim zastavama, već su sjekli široke palmine grane, simbol pobjede same prirode, i njima mahali visoko, glasno kličući i pjevajući slavopoje." — *Želja vjekova, str. 570.*

a. Kako su neki farizeji reagirali na iskazivanje hvale Kristu? Ivan 12:19; Luka 19:39.

Tada farizeji rekoše među sobom: "Vidite da ništa ne koristite; gle, sav svijet pođe za njim."

I neki od farizeja iz mnoštva rekoše mu: "Učitelju, zaprijeti učenicima svojim."

"Mnogi farizeji bili su svjedoci ovog prizora i, goreći od zavisti i zlobe, pokušavali su okrenuti struju osjećaja naroda. Svim svojim autoritetom pokušali su ušutkati narod, ali njihovi pozivi i prijetnje samo su povećali oduševljenje. Uplašili su se da će ovo mnoštvo, snagom svoje mnogobrojnosti, učiniti Isusa kraljem. U posljednjem pokušaju progurali su se kroz mnoštvo do Spasitelja, i obratili Mu se prijekornim i prijetecim riječima: 'Učitelju, zabrani to svojim učenicima!' Izjavili su da je takvo bučno izražavanje osjećaja protuzakonito i da to vlasti neće dopustiti." — *Želja vjekova*, str. 572.

b. Kakav im je odgovor dao Isus? Luka 19:40.

I odgovarajući reče im: "Kažem vam: ako ovi ušute, kamenje će vikati."

"Taj prizor pobjedničke povorke odredio je sam Bog. Nju je prerekao prorok, i čovjek je bio nemoćan promijeniti Božju namjeru. Da ljudi nisu izvršili Njegov plan, On bi podario glas beživotnom kamenju i ono bi pozdravljalo Njegova Sina kličući Mu hvalu." — *Želja vjekova*, str. 572.

"Svećenici i vladari mogli su jednako pokušati lišiti zemlju sunčevog sjaja kao što su svijetu mogli pokušati spriječiti zrake slave od Sunca Pravednosti. Unatoč svim protivljenjima, narod je priznavao Kristovo kraljevstvo." — *Božja zadivljujuća milost*, str. 47.

"Božje djelo uvijek će ići naprijed, usprkos svemu što čovjek može učiniti da ga ometa ili sruši." — *The Story of Jesus*, str. 85.

c. Kako je ovaj nevjerojatan iskaz slavljenja bio ispunjenje proročanstva, što su mnogi iz mnoštva prepoznali? Zaharija 9:9.

Raduj se veoma, kćeri Sionska, podvikuj, kćeri Jeruzalemska! Evo, kralj tvoj dolazi tebi, pravedan i spasitelj je, krotak, i jaše na magarcu, na mladetu magaričinu.

"Dok su se ušutkani farizeji povlačili, Zaharijine riječi su ponavljale stotine glasova. [Zaharija 9:9 .]" — *Želja vjekova* str. 572–575.

a. S kojom je svrhom Isus dopustio tako veliko javno iskazivanje počasti na dan svog trijumfalnog ulaska u Jeruzalem? Ivan 12:16, 23–28.

16 A ovo ne razumješe njegovi učenici isprva; ali kad se Isus proslavi, tada se spomenuše da ovo bijaše pisano za njega, i to mu učiniše.

“Nikada ranije u svom zemaljskom životu Isus nije dopustio mnoštvu takvo javno pokazivanje raspoloženja. On je jasno predvidio rezultat. To će Ga odvesti na križ. Međutim, Njegova namjera bila je da se tako javno predstavi kao Otkupitelj. Želio je usmjeriti pozornost na žrtvu koja treba okruniti Njegovo poslanje za pali svijet. Dok se narod okupljao u Jeruzalemu da svetkuje Pashu, On – istinsko pashalno Janje, dobrovoljnim je činom posvetio sebe za Žrtvu. Njegova Crkva u svim budućim vjekovima morat će Njegovu smrt za grijehe svijeta učiniti predmetom svog najdubljeg razmišljanja i proučavanja. Svaka činjenica povezana s ovim mora biti tako dokazana da isključi svaku sumnju. Sad je bilo nužno da se oči cijelog naroda uprave na Njega, a događaji koji će prethoditi Njegovoj velikoj žrtvi moraju biti takvi da usmjere pozornost na samu žrtvu. Nakon takvog javnog iskazivanja emocija i počasti, kao što je bilo ovo koje Ga je pratilo prilikom Njegova ulaska u Jeruzalem, sve će oči pratiti Njegovo brzo napredovanje k posljednjem prizoru.

Događaji povezani s ovim pobjedonosnim ulaskom postat će predmet razgovora svih i navest će sve da razmišljaju o Isusu. Nakon Njegovog raspeća mnogi će se sjećati ovih događaja povezanih s Njegovim suđenjem i smrću. Oni će biti pokrenuti da istražuju proročanstva i bit će osvjedočeni da je Isus Mesija, a broj onih koji su prihvatili vjeru umnožit će se u svim zemljama.” — *Želja vjekova, str. 571.*

b. Na iznenađenje mnoštva, što je Isus učinio kad se pojavio pred gradom - i zašto? Luka 19:41–44.

I kad se približi, pogledavši grad, zaplaka nad njim govoreći: “O kad bi i ti znao, barem u ovaj tvoj dan, što je za mir tvoj! Ali je sada sakriveno od očiju tvojih. Jer doći će dani na tebe, i neprijatelji će tvoji načiniti nasip oko tebe, i opkoliti te, i pritjesniti te odasvud. I oborit će tebe i djecu tvoju u tebi, i neće ostaviti u tebi kamena na kamenu, jer nisi upoznao vremena pohođenja svojega.”

“Usred prizora radosti u kome su Mu svi odavali počasti, Izraelov je Kralj bio u suzama, ne u tihim suzama radosnicama, već u suzama i jecajima nezadržive, duboke duševne patnje. Mnoštvo je zahvatila iznenadna tuga. Njihovi su uzvici utihnuli. Mnogi su plakali iz sućuti prema boli koju nisu mogli razumjeti.

Isus nije plakao zbog patnji koje su Ga čekale... Pogled na Jeruzalem razdirao je Isusovo srce. Na Jeruzalem koji je odbacio Božjeg Sina i izvrgao ruglu Njegovu ljubav, koji nije htio biti osvjedočen Njegovim moćnim čudima i koji Mu se spremao oduzeti život. Vidio je što je Jeruzalem bio zato što je odbacio svog Otkupitelja.” — *Želja vjekova, str. 576.*

a. Dok je Isus ulazio u Jeruzalem, koje pitanje su židovski poglavari postavljali i koji su odgovor dobili od mnoštva? Matej 21:10, 11.

I kad uđe u Jeruzalem, uzbuni se sav grad govoreći: “Tko je ovaj?”
A mnoštvo govoraše: “Ovo je Isus, prorok iz Nazareta Galilejskoga.”

“Kad je povorka počela silaziti s Maslinske gore, poglavari su joj presjekli put. Raspitivali su se za uzrok tako bučne radosti. Kad su upitali: ‘Tko je to?’, učenici su, nadahnuti Duhom, dali odgovor na pitanje. Uvjerljivim tonom ponavljali su proročanstva koja su se odnosila na Krista.” — *Želja vjekova*, str. 578.

b. Čim je Isus stigao u grad, što je učinio u hramu? Matej 21:12–16; Psalam 8:2.

I uđe Isus u Hram Božji, i izbacì sve koji prodavahu i kupovahu u Hramu, i prevrnu stolove mjenjača i klupe onih koji prodavahu golubove. I reče im: “Pisano je: Kuća moja kuća molitve neka se zove; a vi načiniste od nje pećinu razbojničku.” I dođoše k njemu slijepci i hromi u Hramu, i iscijeli ih. A kad vidješe svećenici i književnici čudesu što učini, i djecu koja vikahu u Hramu govoreći: “Hosana Sinu Davidovu!”, razljutiše se. I rekoše mu: “Čuješ li što ovi govore?” A Isus im reče: “Da. Zar nikada niste čitali: Iz usta djece i dojenčadi pripravo si sebi hvalu?”

Iz usta djece i dojenčadi načinio si sebi hvalu, zbog neprijatelja svojih, da ušutkaš neprijatelja i osvetnika.

“Tri godine ranije poglavari Hrama bili su posramljeni zbog svog bijega pred Isusovim autoritetom. Otada su se čudili svom strahu i svojoj bezuvjetnoj poslušnosti ovom skromnom Čovjeku. Smatrali su kako je nemoguće da se ponovi takva nedostojanstvena predaja. Ipak, sad su bili prestrašeniji nego ranije i u većoj su žurbi poslušali Njegovu zapovijed. Nije bilo nikoga tko bi se usudio osporiti Njegovu vlast. Svećenici i trgovci pobjegli su od Njega, goneći svoju stoku pred sobom...

Kad je mnoštvo pobjeglo iz Hrama, mnogi su ipak ostali. Njima su se sada pridružile pridošlice. Ponovno je predvorje Hrama bilo puno bolesnika i umirućih, a Isus se još jednom pobrinuo za njih.” — *Želja vjekova*, str. 591, 592.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 11. srpnja

1. Kako se stav farizeja često ponavlja danas?
2. Što je karakteriziralo one koji su štovali Krista kao obećanog Kralja?
3. Što bi moglo navesti Isusa da plače za mnom kao što je plakao za Jeruzalem?
4. Kako se proročanstvo iz Zaharije 9:9 ispunilo u ovoj prilici?
5. Zašto je Krist dopustio toliko javnih počasti pri tom događaju?

Želimo vidjeti Isusa

STIH ZA UPAMTITI: "Zaista, zaista, kažem vam, ako zrno pšenično, pavši na zemlju, ne umre, ono ostaje samo; ako li umre, donosi mnogo roda." (Ivan 12:24).

Predlažemo da pročitate: *Kristove priče, str. 80–89.*

"Samo Kristovom smrću moći će se uništiti Sotonino carstvo. Jedino na taj način čovjek može biti otkupljen, a Bog proslavljen."—*Želja vjekova, str. 624.*

1. S ISTOKA I ZAPADA

Nedjelja, 13. srpnja

a. Tko je tražio Isusa pri Njegovu rođenju - početku Njegova ovozemaljskog života - i što su Mu donijeli? Matej 2:1, 2, 10, 11.

A kad se Isus rodio u Betlehemu judejskome u dane kralja Heroda, gle, dođoše mudraci s istoka u Jeruzalem govoreći: "Gdje je novorođeni kralj židovski? Jer vidjesmo njegovu zvijezdu na istoku, i dođosmo da mu se poklonimo."

A kad vidješe zvijezdu, obradovaše se veoma velikom radošću. I ušavši u kuću, nađoše dijete s Marijom, majkom njegovom, i padoše ničice, i pokloniše mu se; i otvorivši blago svoje, prinesoše mu darove: zlato i tamjan i smirnu.

b. Tko je tražio Isusa na kraju Njegove službe i koga su oni predstavljali? Ivan 12:20. Čemu nas ovo uči? Matej 8:11.

A bijahu neki Grci među onima koji dođoše da se poklone na blagdan.

A kažem vam da će mnogi doći s istoka i zapada, i sjesti za stol s Abrahamom i Izakom i Jakovom u kraljevstvu nebeskom.

"Ovi [Grci] su došli sa Zapada da nađu Spasitelja na kraju Njegova života, kao što su mudraci u početku došli s Istoka. U vrijeme Kristova rođenja hebrejski je narod bio toliko zaokupljen svojim častoljubivim planovima da nije ni znao za Njegov dolazak. Mudraci iz neznabožačke zemlje došli su sa svojim darovima do jasala da se poklone Spasitelju. Tako su i Grci, predstavnici naroda, plemena i svjetskih ljudi došli vidjeti Isusa. Spasiteljev križ tako će privući ljude iz svih zemalja i svih vjekova...

Neki ljudi su primili i širili vijesti da je istjerao svećenike i poglavare iz Hrama, i da se sprema zauzeti Davidovo prijestolje i zavladati kao kralj u Izraelu. Grci su čeznuli doznati istinu o Njegovom poslanju." — *Želja vjekova, str. 621, 622.*

a. Kako su Grci izrazili svoju želju? Ivan 12:21.

Oni dakle pristupiše Filipu, koji bijaše iz Betsaide galilejske, i moljahu ga govoreći: "Gospodine, htjeli bismo vidjeti Isusa."

b. Objasnite proces kojim je Isus saznao za ovu želju i kako je Njegovo srce reagiralo na nju. Ivan 12:22, 23.

Dode Filip i reče Andriji; a opet Andrija i Filip rekoše Isusu. A Isus im odgovori govoreći: "Došao je čas da se proslavi Sin čovječji."

"Kad je Isus čuo žarku želju 'htjeli bismo vidjeti Isusa', u kojoj je odjekivao vapaj cijeloga svijeta, Njegovo se lice ozarilo i On je rekao: 'Došao je čas kada će se proslaviti Sin Čovječji.' U molbi Grka vidio je predznak rezultata svoje velike žrtve." — *Želja vjekova*, str. 621.

"Kad je bio obaviješten o njihovoj želji, Isus se nalazio u onom dijelu Hrama iz kojeg su bili isključeni svi osim Hebreja, ali pošao je Grcima u vanjsko predvorje i osobno razgovarao s njima." — *Želja vjekova*, str. 622.

c. Kako bi nas Kristova nježna brižnost i spremnost da pruži ruku tim strancima trebala nadahnuti? Luka 14:23; Propovjednik 11:1, 2.

I reče gospodar sluzi: "Iziđi na putove i među ograde, i natjeraj da uđu, da mi se napuni kuća."

Baci kruh svoj po vodi; jer ćeš ga naći nakon mnogo dana.

Daj dijelom sedmorici, a i osmorici; jer ne znaš kakva će nevolja biti na zemlji.

"Moramo uložiti sve napore kako bismo proširili znanje istine svima koji je žele čuti, a ima ih mnogo koji su voljni slušati. U svim našim velikim gradovima Bog ima poštene duše koje zanima što je istina... Ponovi poruku, ponovi poruku, bile su riječi koje su mi izgovarane uvijek iznova. Reci Mojem narodu da ponavlja poruku na mjestima gdje je već propovijedana, i gdje su crkva za crkvom zauzimale svoje stajalište za istinu, gdje je Božja snaga svjedočila o poruci na izvanredan način." — *Evangelizam*, str. 394.

"Nije nam rečeno da moramo napraviti posebnu, prekrasnu predstavu. Istina se mora proglašavati na glavnim i sporednim cestama, i stoga je potrebno raditi razumnim, racionalnim metodama... Djelo koje je Krist učinio u našem svijetu treba biti naš primjer, što se tiče predstavljanja i izlaganja istine. Trebamo se držati daleko od teatralnog i zapanjujućeg kao što se Krist držao u svom djelu. Senzacija nije religija, ali će religija izvršiti svoj vlastiti čisti, sveti, uzdižući, posvećujući utjecaj, donoseći duhovni život i spasenje." — *Evangelizam*, str. 396.

a. **Koju je usporedbu Isus napravio između pšeničnog zrna i svoje misije? Ivan 12:24.**

Zaista, zaista vam kažem: Ako zrno pšenice ne padne u zemlju i ne umre, ono ostaje samo; ako li umre, donosi mnogi rod.

"Sjeme pohranjeno u zemlji donosi plod, a ovaj se opet sije. Na taj se način žetva umnožava. Tako će i Kristova smrt na križu Golgote donijeti rod za vječni život. Duboko razmišljanje o ovoj žrtvi bit će slava onima koji će, kao njezin plod, živjeti kroz svu vječnost.

Pšenično zrno koje čuva svoj život ne može donijeti nikakav rod. Ono ostaje samo. Krist je mogao, da je to izabrao, spasiti sebe od smrti. Ali, da je to učinio, morao bi ostati sam. Ne bi mogao dovesti Bogu sinove i kćeri. Jedino odricanjem od svog života mogao je dati život ljudskom rodu. Samo silaskom na zemlju i umiranjem mogao je postati sjeme za tu veliku žetvu velikog mnoštva iz svakog plemena, naraštaja, jezika i naroda koji su otkupljeni Bogu." — *Želja vjekova, str. 623.*

b. **Na što je još Isus primijenio prisporodbu o sjemenu? Ivan 12:25, 26.**

Tko ljubi dušu svoju, izgubit će je; a tko mrzi dušu svoju na ovome svijetu, sačuvati će je za život vječni.

Ako mi tko služi, neka ide za mnom; i gdje sam ja, ondje će biti i sluga moj. Ako tko meni služi, njega će počastiti Otac.

"Svi koji će donijeti rod kao suradnici s Kristom moraju najprije pasti u zemlju i umrijeti. Život se mora baciti u brazdu potreba ovoga svijeta. Samoljublje i samoživost moraju umrijeti. Zakon samopožrtvovnosti je zakon samoodržanja. Ratar čuva svoju pšenicu time što je baca. Tako je i u ljudskom životu. Davati znači živjeti. Život koji se želi sačuvati jest život koji se dragovoljno daje u službu Bogu i čovjeku. Oni koji u ovom svijetu radi Krista žrtvuju svoj život, sačuvati će ga za vječnost.

Život služenja samome sebi je kao i zrno koje je pojedeno. Ono iščezne, ali se ne umnožava. Čovjek može skupiti za sebe sve što mu je dostupno, može živjeti, razmišljati i planirati za sebe, ali njegov život prolazi, a on ostaje bez ichega. Zakon služenja sebi je zakon samouništenja.

Svi koji su s Isusom nosili križ žrtve bit će s Njim sudionici u Njegovoj slavi. U svom poniženju i boli Krist se radovao što će Njegovi učenici biti proslavljeni s Njim. Oni su plod Njegove samopožrtvovnosti." — *Želja vjekova, str. 623, 624.*

a. Koji je molitvu Isus izgovorio dok je razmišljao o svojoj smrti na križu? Ivan 12:27, 28 (prvi dio).

Sada je duša moja uznemirena; i što da kažem? Oče, spasi me od ovoga časa? Ali zato dođoh na ovaj čas. Oče, proslavi ime svoje!" Tada dođe glas s neba: "I proslavio sam, i opet ću proslaviti."

"Već je unaprijed Krist ispijao čašu gorčine. Njegova ljudska priroda ustuknula je pred časom u kome će biti napušten, kad će Ga prividno ostaviti čak i sam Bog, kad će Ga svi gledati ranjena, nijema, ostavljena od Boga i mučena. Zadrhtao je od izlaganja javnosti, od toga što će se s Njim postupati kao s najgorim prijestupnikom, od sramne i nečasne smrti. Naslućivanje sukoba sa silama tame, svijest o strahovitom teretu ljudskih prijestupa i Očeva gnjeva zbog grijeha, učinili su da Isusu klone duh i da Mu se samrtno bljedilo razlije po licu.

Zatim je nastupilo božansko pokoravanje Očevoj volji. 'Ali sam', rekao je On, 'radi ovoga i došao u ovaj čas! Oče, proslavi ime svoje!' Samo Kristovom smrću moći će se uništiti Sotonino carstvo. Jedino na taj način čovjek može biti otkupljen, a Bog proslavljen. Isus je pristao na samrtnu muke, On je prihvatio žrtvu." — *Želja vjekova, str. 624.*

b. Koji se odgovor čuo s neba? Ivan 12:28 (zadnji dio). Što je na to reklo mnoštvo koje je bilo prisutno? Ivan 12:29.

Oče, proslavi ime svoje!" Tada dođe glas s neba: "I proslavio sam, i opet ću proslaviti." Tada mnoštvo koje je stajalo i čulo reče: "Zagrmjelo je!" Drugi govorahu: "Anđeo mu je govorio."

"Kad se začuo glas, svjetlost se probila kroz oblak i okružila Krista, kao da su se ruke Beskonačne Snage, slično plamenom zidu, obavile oko Njega. Ljudi su promatrali ovaj prizor sa strahom i čuđenjem. Nitko se nije usuđivao progovoriti. Nijemih usana i uzdržana daha svi su stajali očiju uprtih u Isusa. Kad je Otac dao ovo svjedočanstvo, oblak se podigao i razišao po nebu. Tada se na neko vrijeme vidljiva veza između Oca i Sina prekinula.

'Kad je to čuo prisutni narod... kazaše: Anđeo mu je govorio.' Međutim, Grci koji su se raspitivali, vidjeli su oblak, čuli glas, shvatili njegovo značenje i doista prepoznali Krista; On im se otkrio kao Poslani od Boga. Božji glas čuo se prigodom Isusova krštenja na početku Njegove službe i ponovno prigodom Njegova preobraženja na Gori. Sad se čuo po treći put na kraju Njegove službe." — *Želja vjekova, str. 625.*

a. Unatoč mnogim čudima koja je Isus učinio - i glasu koji je tada ponovno odjeknuo s neba - kako je većina Židova reagirala na Njega? Ivan 12:37–41.

I premda učini pred njima tolike znakove, ne vjerovahu u njega, da se ispuni riječ proroka Izaije koju reče: "Gospodine, tko je vjerovao propovijedanju našem? I ruci Gospodnjoj tko se otkri?" Zato ne mogahu vjerovati, jer opet reče Izaija: "Zaslijepi oči njihove i otvrdnu srce njihovo, da očima ne vide i srcem ne razumiju, i ne obrate se, i ja ih ne iscijelim." Ovo reče Izaija kad vidje slavu njegovu, i govoraše o njemu.

"Isus je upravo izrekao najozbiljniju istinu o stanju Hebreja. Uputio je svoj posljednji poziv i objavio njihovu sudbinu. Sad je Bog ponovno stavio svoj pečat na poslanje svojega Sina. Priznao je Onoga koga je Izrael odbacio. 'Ovaj glas nije došao radi mene', rekao je Isus, 'nego radi vas'. To je bio vrhunski dokaz o Njegovu mesijanstvu, znak od Oca da je Isus govorio istinu i da je bio Božji Sin." — *Želja vjekova, str. 625.*

"Jednom su upitali Spasitelja: 'Koji znak, dakle, činiš... da ti povjerujemo kad ga vidimo?' (Ivan 6:30) Oni su primili bezbrojne znake, ali su zatvorili svoje oči i otvrdnuli svoja srca. Sad kad je sam Otac progovorio, i kad više nisu mogli tražiti neki drugi znak, opet nisu htjeli vjerovati." — *Želja vjekova, str. 626.*

b. Kako postupci nekih židovskih poglavara, unatoč činjenici da su bili uvjereni u istinitost Kristove misije, predstavljaju upozorenje za nas? Ivan 12:42, 43.

Ipak i od poglavara mnogi vjerovali su u njega; ali zbog farizeja ne priznavahu ga, da ne bi bili izopćeni iz sinagoge. Jer više volješe slavu od ljudi nego li slavu Božju.

"Više su voljeli ljudsku hvalu nego Božje odobravanje. Da bi se spasili od prijekora i sramote, odrekli su se Krista i odbacili ponudu vječnog života. A kako je mnogo onih koji su kroz sve vjekove isto postupili!" — *Želja vjekova, str. 625.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 18. srpnja

1. Što su predstavljali oni koji su tražili Krista pri njegovom rođenju te Grci na kraju Njegove službe?
2. Kako se prisposodba o pšeničnom zrnu može primijeniti na moj život?
3. Kako trebam prepoznati Božji glas u trenutku kada će mnogi misliti da je to grmljavina?
4. Koje strahove i brige židovskih poglavara moram izbjeđivati?
5. Objasnite dvije primjene ilustracije zakopanog pšeničnog zrna.

Isus, Sluga slugama

STIH ZA UPAMTITI: "Jer dao sam vam primjer da i vi činite kao što sam ja vama učinio." (Ivan 13:15).

Predlažemo da pročitate: *Želja vjekova, str. 642–651.*

"Cjelokupan Kristov život bio je život nesebične službe. Ne 'da mu služe, nego da on služi' (Matej20:28) bila je pouka svakog Njegovog djela." — *Želja vjekova, str. 642.*

1. POGANSKE IDEJE

Nedjelja, 20. srpnja

a. Koji destruktivni način razmišljanja, koji potječe od Lucifera, je utjecao na židovstvo (uključujući Kristove učenike), a može utjecati i na nas danas? Luka 22:24, 25.

A nastala i prepirka među njima tko bi od njih bio najveći.

A on im reče: "Kraljevi naroda gospodare nad njima, i oni koji imaju vlast nad njima zovu se dobročinitelji."

"Lucifer je želio Božju moć, ali ne Njegov karakter. Želio je za sebe najviše mjesto, i svako stvorenje pokretano njegovim duhom učinit će to isto. Na taj način neizbježno nastaju otuđenost, svađe i nesloga. Vlast postaje nagrada najjačih. Sotonino carstvo je carstvo prisile; svaki pojedinac smatra drugoga preprekom na svom putu napretka ili pak stepenicama po kojima će se popeti na više mjesto." — *Želja vjekova, str. 435, 436.*

"U kraljevstvima ovoga svijeta položaj je značio samouzdizanje. Smatralo se da narod postoji za korist vladajućim staležima. Utjecaj, bogatstvo, obrazovanje bila su značajna sredstva za stjecanje vlasti nad narodnim masama u korist narodnih vođa. Viši staleži trebaju misliti, odlučivati, uživati i vladati; niži slojevi trebaju slušati i služiti. Religija, kao i sve ostalo, bila je predmet vlasti. Od naroda se očekivalo da vjeruje i čini ono što su naređivali pretpostavljeni. Pravo čovjeka kao čovjeka da sam za sebe misli i djeluje bilo je potpuno nepriznato." — *Želja vjekova, str. 550.*

"Duhovnim ponosom, željom za upravljanjem, ambicioznom čežnjom za čašću ili položajem... Crkva može biti uznemirena, a njezin mir žrtvovan." — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 241.*

a. U oštroj suprotnosti s ambicioznom čežnjom za višim položajem, koje je načelo Isus uspostavio te koji je primjer dao u tom pogledu? Luka 22:26, 27; Ivan 13:13–16.

Ali vi ne budite tako; nego tko je najveći među vama, neka bude kao najmlađi; i koji je glavar, kao onaj koji služi. Jer tko je veći — onaj koji sjedi za stolom ili onaj koji služi? Nije li onaj koji sjedi? A ja sam među vama kao onaj koji služi. Vi me zovete Učiteljem i Gospodinom; i pravo velite, jer to jesam.

Ako dakle ja, Gospodin i Učitelj, oprah vama noge, trebate i vi jedni drugima prati noge. Jer vam dadoh primjer da i vi činite kao što ja vama učinih. Zaista, zaista vam kažem: Nije sluga veći od gospodara svojega, niti je poslanik veći od onoga koji ga posla.

“Krist je uspostavio kraljevstvo na drukčijim načelima. On je pozivao ljude ne da vladaju, već da služe, jaki da nose nemoći slabih. Onaj koji ima moć, položaj, darove, obrazovanje, ima veću obvezu da služi svojim bližnjima...

U Kristovom kraljevstvu ne postoji nikakvo ugnjetavanje od strane autoriteta, nikakve prisile na određeno ponašanje. Nebeski anđeli ne dolaze na Zemlju vladati i zahtijevati odavanje poštovanja, već kao vjesnici milosti surađivati s ljudima na uzdizanju čovječanstva.” — *Želja vjekova*, str. 550, 551.

b. Opišite kako je Krist postupao s nesavršenim ljudima i stav koji treba zamijeniti našu prirodnu sklonost. Filipljanima 2:3, 4.

Ne činite ništa iz prkosa ili iz tašte slave, nego u poniznosti jedan drugoga držite višim od sebe. Ne gledajte svaki na svoje, nego svaki i na ono što je drugih.

“Prirodna je, ali neugodna osobina našeg karaktera da budemo oštri u svojim procjenama i uporni u našem sjećanju na greške i promašaje drugih.

“Brat B ne pokušava biti u jedinstvu sa svojom braćom; njegovo samopouzdanje dovelo ga je do toga da ne osjeća posebnu potrebu za skladom. On osjeća da su njihovi umovi bačeni u kalup koji je inferioran u odnosu na njegov i da bi prihvatiti njihova mišljenja i savjete kao vrijedne pažnje bilo veliko poniženje... Osjeća da je previše mudar i iskusan da bi mu bile potrebne mjere opreza koje su mnogima neophodne. Ima tako visoko mišljenje o vlastitim sposobnostima i toliko se oslanja na vlastita postignuća da vjeruje da je spreman za svaku hitnu situaciju.” — *Svjedočanstva*, knj. 3, str. 444, 445.

“Utjecaj svjetovne sebičnosti, koju neki nose poput oblaka, rashlađujući samu atmosferu koju drugi udišu, izaziva bolest duše i nerijetko je hladi do smrti.” — *Svjedočanstva*, knj. 3, str. 528.

“Ako među braćom postoji ta ljubav koja će ih voditi da druge cijene više od sebe, doći će do odricanja od vlastitih putova i želja zbog drugih.” — *Sluge evanđelja*, str. 447.

a. Koja briga je još uvijek zaokupljala apostole neposredno prije Pashe? Matej 20:20–24; Luka 22:24.

Tada pristupi njemu majka sinova Zebedejevih sa svojim sinovima, klanjajući mu se i moleći nešto od njega. A on joj reče: "Što hoćeš?" Ona mu reče: "Reci da ova moja dva sina sjednu, jedan s desne, a drugi s lijeve tvoje strane, u kraljevstvu tvojem." A Isus odgovarajući reče: "Ne znate što istete. Možete li piti čašu koju ću ja piti, i krstiti se krštenjem kojim se ja krstim?" Rekoše mu: "Možemo." I reče im: "Čašu moju, uistinu, piti ćete, i krštenjem kojim se ja krstim krstiti ćete se; ali sjesti s desne moje i s lijeve nije moje da dadnem, nego onima kojima je pripremio Otac moj." I kad to čuše desetorica, razgnjeviše se na dvojicu braće.

Lk-A nastaje i prepirka među njima tko bi od njih bio najveći.

"Nastade prepirka među njima o tome tko bi od njih bio najveći.' Ovo prepiranje, nastavljeno i u Kristovoj nazočnosti, ožalostilo Ga je i ranilo. Učenici su se držali svoje omiljene zamisli da će Isus uspostaviti svoju vlast i zauzeti položaj na Davidovom prijestolju. Svaki od njih još uvijek je u svom srcu čeznuo za najvišim mjestom u tom kraljevstvu. Procjenjivali su sebe i druge i, umjesto da svoju braću smatraju dostojnijom, sebe su stavljali na prvo mjesto. Jakovljevi i Ivanovi zahtjevi da sjednu s desne i lijeve strane Kristova prijestolja kod ostalih je potaknuo srdžbu. To što su se ova dva brata usudila tražiti najviši položaj toliko je uzbudilo ostalu desetoricu da im je zaprijetio rascjep. Osjećali su da se o njima pogrešno rasuđivalo, da se njihova vjernost i darovi nisu dovoljno cijenili. Juda je bio najoštriji prema Jakovu i Ivanu.

Kad su učenici ušli u dvoranu za večeru, njihova su srca bila ispunjena osjećajem uvrijeđenosti. Juda se progurao do Krista s lijeve strane, a Ivan je sjedio s desne. Ako je postojalo neko više mjesto, Juda je bio odlučan zauzeti ga." — *Želja vjekova, str. 643, 644.*

b. Koju su raniju ilustraciju učenici očitito zaboravili, što je uzrokovalo razdor među njima? Matej 18:1–4.

U onaj čas pristupiše učenici k Isusu govoreći: "Tko je, dakle, najveći u kraljevstvu nebeskom?" I dozvavši dijete, postavi ga posred njih, i reče: "Zaista vam kažem: ako se ne obratite i ne budete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko. Tko se, dakle, ponizi kao ovo dijete, on je najveći u kraljevstvu nebeskom."

"Pojavio se još jedan razlog za raspravu. Na svetkovinama je bilo uobičajeno da sluga opere noge gostima, pa su i ovaj put za to bile izvršene pripreme. Krčag, umivaonik i ubrus bili su spremni za pranje nogu; kako nije bilo sluge, učenicima je palo u dio da to učine. Međutim, svaki učenik, popuštajući povrijeđenom ponosu, odlučio je ne izvršiti dužnost sluga. Svi su izrazili hladnokrvni nemar, naoko nesvjesni da bilo što moraju učiniti. Svojom su šutnjom odbacili mogućnost da se ponize." — *Želja vjekova, str. 644.*

"Razmislimo kako naše riječi zvuče u Božjim ušima, kako naše sebične misli izgledaju u Njegovim očima, kada sudimo i osuđujemo druge, koji su možda bolji u srcu i motivima od nas samih." — *The Signs of the Times, February 19, 1885.*

a. Nakon što je strpljivo čekao da učenici pokažu inicijativu, što je Isus na kraju učinio? Ivan 13:3–5.

Isus, znajući da mu je Otac sve predao u ruke, i da je od Boga izišao i k Bogu ide, usta od večere, i odloži haljine svoje; i uzevši ubrus, opasa se. Potom izli vodu u umivaonik, i poče prati noge učenicima, i otirati ubrusom kojim bijaše opasan.

"[Ivan13:5] Ovaj postupak otvorio je oči učenicima. Gorki stid i poniženje ispunili su im srce. Razumjeli su neizgovoreni ukor i sebe sagledali u sasvim novom svjetlu.

Tako je Krist izrazio svoju ljubav prema svojim učenicima. Njihov sebičan duh nanosio Mu je bol, ali nije se upustio ni u kakvu raspravu s njima o ovoj njihovoj teškoći. Umjesto toga dao im je primjer koji oni nikada neće zaboraviti." — *Želja vjekova, str. 644, 645.*

b. Kako je Petar reagirao kad je došao njegov red? Ivan 13:6–8 (prvi dio).

Tada dođe Šimunu Petru; a on mu reče: Gospodine, zar ti meni da pereš noge? Isus odgovori i reče mu: Što ja činim, ti sada ne znaš, ali ćeš poslije razumjeti. Petar mu reče: Nikada ti nećeš prati mojih nogu. Isus mu odgovori: Ako te ne operem, nemaš dijela sa mnom.

"Petar nije mogao podnijeti da vidi samoga Gospoda, za koga je vjerovao da je Božji Sin, kako obavlja dužnost slugu. Njegova cijela duša se pobunila protiv takvog ponižavanja. Nije shvatio da je Krist zato došao na svijet." — *Želja vjekova, str. 645, 646.*

c. U kojoj mjeri je Juda popustio Sotoninim kušnjama i kako je Krist pokazao da je toga bio svjestan? Ivan 13:2, 10, 11.

I za večerom, kad je đavao već bio ubacio u srce Judi Šimunovu Iskariotskome da ga izda, Isus mu reče: Tko je okupan, nema potrebe osim da opere noge, jer je sav čist; i vi ste čisti, ali ne svi. Jer znao je tko će ga izdati; zato reče: Niste svi čisti.

"Prije Pashe Juda se po drugi put sastao sa svećenicima i književnicima i zaključio sporazum da im preda Isusa u ruke. Ipak se nakon toga družio s učenicima kao da je sasvim nevin i zainteresiran oko pripreme za blagdan. Učenici nisu ništa znali o Judinoj namjeri. Jedino je Isus mogao pročitati njegovu tajnu. Ipak ga nije razotkrio. Isus je čeznuo za Judinom dušom. Za njim je osjećao isti teret kao i za Jeruzalemom kad je plakao nad ovim gradom osuđenim na uništenje. Njegovo je srce vapilo: 'Kako da te dam?' Silu te ljubavi osjetio je i Juda. Dok su Spasiteljeve ruke prale te prljave noge i dok ih je otirao ubrusom, Judino je srce bilo prožeto poticanjem da sada prizna svoj grijeh. Ali on se nije želio poniziti." — *Želja vjekova, str. 645.*

a. Što Isus u stvarnosti želi postići ovim činom? Ivan 13:8 (zadnji dio).

Petar mu reče: Nikada ti nećeš prati mojih nogu. Isus mu odgovori: Ako te ne operem, nemaš dijela sa mnom.

“Djelom našeg Gospodina ovaj svečani čin poniznosti učinjen je posvećenim obredom. Učenici ga trebaju poštovati, da bi uvijek mogli imati na umu Njegove pouke o poniznosti i službi.

Ovaj obred je Krist odredio kao pripremu za službu Svete večere. Dokle god se gaji ponos, neprijateljstvo i borba za prvenstvo, srce ne može stupiti u zajednicu s Kristom. Nismo spremni imati udjela u Njegovom tijelu i Njegovoj krvi. Stoga je Krist odredio da se prvo poštuje uspomena na Njegovu poniznost.” — *Želja vjekova*, str. 650.

b. Koje je značajne riječi Isus izgovorio nakon obreda pranja nogu - i na što nas to treba podsjetiti kad sami pristupamo obredu poniznosti? Ivan 13:12–17.

A kad im oprao noge, uze haljine svoje, i opet sjede za stol pa im reče: Znete li što vam učinih? Vi me zovete Učiteljem i Gospodinom; i pravo velite, jer to jesam. Ako dakle ja, Gospodin i Učitelj, oprah vama noge, trebate i vi jedni drugima prati noge. Jer vam dadoh primjer da i vi činite kao što ja vama učinih. Zaista, zaista vam kažem: Nije sluga veći od gospodara svojega, niti je poslanik veći od onoga koji ga posla. Ako to znate, blago vama ako to i činite.

“Mi smo pogriješivi i pogriješili smo mnogo puta. Vratimo se zato Gospodinu pokajanjem i priznanjem. Dok se okupljamo da sudjelujemo u obredima doma Gospodnjeg, ispravimo svaku nepravdu, koliko je u našoj moći. Kada se saginješ pred bratom, pereš mu noge, zapitaj se: ‘Imam li nešto u svom srcu što me odvaja od ovog brata? Jesam li rekao ili učinio nešto što nas udaljuje?’ Ako jesam, otklonite to iskrenim priznanjem svog grijeha. Tako će srca braće biti čvrsto i neraskidivo povezana, a Božji će blagoslov biti očit.” — *Slični Kristu*, str. 283.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 25. srpnja

1. Objasnite kontrast između nebeskog i zemaljskog stava.
2. Ako odbijem oprati noge svome bratu, što zapravo odbijam?
3. Kako je Judino unutarnje iskustvo upozorenje za mene?
4. Objasnite kako je Krist promijenio stav učenika.
5. Koja je svrha i značenje obreda pranja nogu?

Dar prve subote

Subota, 2. kolovoza 2025.

Odjel za obrazovanje Generalne konferencije

Obrazovanje je, kao i posvećenje, cjeloživotno djelo. Od naših najranijih godina do vječnosti, obrazovanje će uvijek biti sastavni dio ljudskog iskustva. Ove subote tražimo vašu podršku kako bi ovaj vitalni dio crkvenog djelovanja proširio svoj doseg.

Moramo učiti biti misionari od najranijih godina. "Svaki istinski učenik rađa se u kraljevstvu Božjem kao misionar." — *Želja vjekova, str. 195.* "I marljivo poučavaj o njima djecu svoju, i govori o njima kad sjediš u kući svojoj, i kad ideš putem, i kad liježeš, i kad ustaješ" (Ponovljeni zakon 6:7). A kada pobjeda bude osigurana, i grijeha i grješnika više ne bude, nastaviti će se djelo obrazovanja.

Sada kao nikada prije, naša crkva mora biti spremna osigurati materijale za uspostavljanje odgovarajućih obrazovnih temelja za svaku dobnu skupinu u ljudskoj obitelji.

Nažalost, većina obrazovnih institucija udaljila se od poučavanja ovih temelja i postala središta za indoktrinaciju svjetovnošću. Shvaćajući koliki utjecaj školovanje ima na njihovu djecu, mnogi su tražili materijale koji bi im pomogli u obrazovanju na čast i slavu Božju. Stoga Odjel za obrazovanje GC-a stvara cijeli kurikulum s tim ciljem kao svojim fokusom. U suradnji s našim edukatorima i raznim područjima, rad na pripremi ovog kurikuluma je uvelike u tijeku.

Ipak, ovaj projekt zahtijeva više resursa nego što nam je raspoloživo. Trebamo vaše velikodušne priloge da pripremimo materijale, prevedemo ih i učinimo dostupnima čak i onima koji žive u siromaštvu. Vaša nam podrška omogućuje da pripremimo materijale najviše kvalitete kako bi učenici koji ih koriste bili "osposobljeni za korisnost u ovom životu i za službu Bogu kroz vječnost." — *Savjeti roditeljima, učiteljima i studentima, str. 495.*

Shvaćamo da je ovaj projekt velik, ali je zaista vrijedan. Uz vašu podršku izraditi ćemo materijale za sve predmete, od matematike preko jezika do društvenih znanosti, koji će opremiti čak i najmlađe među nama da prenesu poruku evanđelja cijelom svijetu na najučinkovitiji mogući način.

Unaprijed zahvaljujemo i neka Bog blagoslovi darove i darivatelje.

Odjel za obrazovanje Generalne konferencije

Put, Istina i Život

STIH ZA UPAMTITI: " Isus mu reče: Ja sam put i istina i život; nitko ne dolazi Ocu osim po meni." (Ivan 14:6).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 8, str. 265–269.*

"Ova je zemlja, zbog prijestupa, bila uklonjena s nebeskog kontinenta. Komunikacija je prestala između čovjeka i njegovog Stvoritelja; ali put je otvoren kako bi se čovjek mogao vratiti u Očevu kuću." — *Moj život danas, str. 260.*

1. ISUS NAJAVLJUJE SVOJ POVRATAK OCU

Nedjelja, 27. srpnja

a. Kojim je riječima Isus najavio kraj svoje misije na zemlji? Ivan 13:33. Koju je drugu poruku ovdje iznio? Ivan 13:34, 35.

Dječice, još sam malo s vama. Tražit ćete me; i kao što rekoh Židovima: Kamo ja idem vi ne možete doći — i vama sada kažem.

Novu vam zapovijed dajem: ljubite jedan drugoga; kao što sam ja ljubio vas, da se i vi ljubite među sobom. Po ovome će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubav među sobom.

"Jedna od Kristovih posljednjih zapovijedi upućenih učenicima glasila je: 'Ljubite jedan drugoga; kao što sam ja ljubio vas.' (Ivan 13:34) Ispunjavamo li mi ovu zapovijed ili gajimo oštre, nekršćanske karakterne osobine? Ako smo na bilo koji način ožalostili ili povrijedili druge, naša je dužnost da priznamo svoju pogrešku i da zatražimo pomirenje. To je neophodna priprema da bismo mogli izići pred Gospodina u vjeri i potražiti Njegov blagoslov." — *Kristove priče, str. 144.*

b. Koji se razgovor odvio između Petra i Isusa o Kristovom odlasku? Ivan 13:36–38.

Reče mu Šimun Petar: Gospodine, kamo ideš? Isus mu odgovori: Kamo ja idem ne možeš sada za mnom, ali ćeš poslije ići. Petar mu reče: Gospodine, zašto sada ne mogu ići za tobom? Dušu ću svoju položiti za tebe. Isus mu odgovori: Dušu ćeš svoju položiti za mene? Zaista, zaista ti kažem: Neće zapjevati pijetao dok me triput ne zatajiš.

"Mnogi danas stoje tamo gdje je Petar stajao kada je samouvjereno izjavio da se neće odreći svoga Gospodina. A zbog svoje samodostatnosti, postaju lak plijen Sotoninih lukavstava. Oni koji shvate svoju slabost pouzdaju se u silu veću od sebe. I dok gledaju u Boga, Sotona nema moći nad njima. Ali oni koji vjeruju u sebe lako su poraženi." — *Naše visoko zvanje, str. 307.*

a. Dok su još bili u gornjoj sobi, koje je utješne riječi Isus uputio svojim učenicima i koje im je obećanje dao? Ivan 14:1, 2.

Neka se ne uznemiruje srce vaše; vjerujte u Boga, i u mene vjerujte. U kući Oca mojega ima mnogo stanova; da nije tako, rekao bih vam. Idem da vam priprelim mjesto.

"[Ivan 14:1–4] Zbog vas sam došao na ovaj svijet. Ja radim za vas. Kad odem, još ću uvijek ustrajno raditi za vas. Došao sam na ovaj svijet da vam otkrijem sebe, da biste mogli vjerovati. Idem k Ocu da bih s Njim surađivao za vas. Cilj Kristova odlaska bio je suprotan onome čega su se učenici bojali. On nije značio konačni rastanak. Otišao je kako bi im pripremio mjesto, da bi mogao ponovno doći i uzeti ih k sebi. Dok im bude pripremao stanove, oni trebaju izgraditi karakter prema božanskom uzoru." — *Želja vjekova*, str. 663.

b. Koji je važan događaj Krist uključio u svoju poruku? Ivan 14:3.

I kad odem i priprelim vam mjesto, opet ću doći i uzeti vas k sebi, da i vi budete gdje sam ja.

"Obećanje o Kristovom drugom dolasku trebalo je ostati zauvijek svježe u mislima Njegovih učenika. Isti Isus kojeg su vidjeli da se uznosi na Nebo, ponovo će doći da uzme one koji su se ovdje posvetili Njegovoj službi. Isti glas koji im je govorio: 'Ja sam s vama u sve vrijeme do svršetka svijeta', dočekat će ih dobrodošlicom u nebeskom kraljevstvu." — *Djela apostola*, str. 33.

c. Koje je pitanje Toma postavio Isusu o putu i kakav je odgovor dobio? Ivan 14:5, 6.

Toma mu reče: Gospodine, ne znamo kamo ideš; i kako možemo znati put? Isus mu reče: Ja sam put i istina i život; nitko ne dolazi Ocu osim po meni.

"Nema mnogo puteva koji vode u Nebo. Ne može svatko odabrati svoj put. Krist kaže: 'Ja sam put... Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni.' Od prve evanđeoske propovijedi, kad je u Edenu objavljeno da će ženin Potomak stati na glavu zmiji, Krist je bio uzdignut kao put, istina i život. On je bio put kad je Adam živio, kad je Abel prinio Bogu krv zaklana janjeta koja je predstavljala krv Otkupitelja. Krist je bio put spasenja patrijarsima i prorocima. On je jedini put kojim možemo doći Bogu." — *Želja vjekova*, str. 663.

a. Kako se Isus poistovjetio s Ocem i kako je ovo povezano s nama? Ivan 14:7.

Da ste mene poznavali, i Oca biste mogla poznavati; i o sad ga poznajete, i vidjeli ste ga.

“Krist je došao objaviti Boga svijetu kao Boga ljubavi, punog milosrđa, nježnosti i suosjećanja. Gusta tama kojom je Sotona pokušavao obaviti prijestolje Božanstva bila je izbrisana od strane Otkupitelja svijeta, a Otac se ponovno otkrio ljudima kao svjetlo života.” — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 738, 739.*

b. Koju je molbu Filip uputio Isusu i koje je bilo značenje Isusovog odgovora? Ivan 14:8–11.

Reče mu Filip: Gospodine, pokaži nam Oca, i dosta nam je. Isus mu reče: Toliko sam vremena s vama, i zar me nisi upoznao, Filipe? Tko je vidio mene, vidio je i Oca; kako ti kažeš: Pokaži nam Oca? Ne vjeruješ li da sam ja u Ocu i Otac u meni? Riječi koje vam govorim ne govorim od sebe; nego Otac koji prebiva u meni, on čini djela. Vjerujte mi da sam ja u Ocu i Otac u meni; a ako ne, zbog samih djela vjerujte mi.

“Kad je Filip došao Isusu sa zahtjevom: 'Pokaži nam Oca i bit će nam dovoljno'... Krist je izjavio da je poslan u svijet kao predstavnik Oca. U svojoj plemenitosti karaktera, u svom milosrđu i nježnoj samilosti, u svojoj ljubavi i dobroti, On stoji pred nama kao utjelovljenje božanske savršenosti, slika nevidljivog Boga.” — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 739.*

“Krist im je u umove jasno utisnuo činjenicu da mogu vidjeti Oca samo vjerom. Boga u vanjskom obliku nijedno ljudsko biće ne može vidjeti.” — *Biblijski komentari, knj. 5, str. 1141, 1142.*

“Krist nije prestao biti Bogom kad je postao čovjekom. Premda se ponizio uzevši ljudsku prirodu, božanstvo Mu je još uvijek pripadalo. Samo Krist može ljudskom rodu predstaviti Oca, a učenici su imali tu prednost da ovo predstavljanje promatraju više od tri godine...

Njihova je vjera mogla sigurno počivati na dokazima pruženim u Kristovim djelima, djelima koja nijedan čovjek sam od sebe nikada nije učinio niti će ikada moći učiniti. Kristovo djelo svjedočilo je o Njegovom Božanstvu. Kroz Njega se otkrio Otac.

Da su učenici vjerovali u ovu živu vezu između Oca i Sina, njihova vjera ne bi klonula kad su vidjeli Kristove patnje i smrt za spasenje svijeta koji je ginuo. Krist ih je želio povesti iz njihove slabe vjere u iskustvo koje bi stekli da su doista shvatili ono što je On bio Bog u ljudskom tijelu.” — *Želja vjekova, str. 663, 664.*

a. Koje je velike mogućnosti Isus predstavio svojim učenicima? Ivan 14:12.

Zaista, zaista vam kažem: Tko vjeruje u mene, djela koja ja činim i on će činiti; i veća će od ovih činiti, jer ja idem k Ocu svojem.

"Spasitelj je duboko želio da Njegovi učenici shvate razlog zbog kojeg je svoju božansku prirodu ujedinio s ljudskom. Došao je na svijet pokazati Božju slavu, da bi se čovjek njezinom silom koja obnavlja mogao uzdignuti. Bog se otkrio u Njemu da bi se On mogao otkriti u njima. Isus nije otkrio nikakve osobine, niti pokazao silu koju ljudi ne bi mogli dosegnuti vjerom u Njega. Svi Njegovi sljedbenici mogu imati Njegovu savršenu ljudsku prirodu ako se pokore Bogu kao što je i On to učinio.

'Činit će i veća od ovih, jer ja idem k Ocu.' Krist ovim nije htio kazati da će rad učenika biti uzvišenijeg karaktera od Njegovog, već da će biti raširen na većem prostranstvu. Nije govorio samo o činjenju čuda, već o svemu što će se događati djelovanjem Svetoga Duha.

Nakon Gospodnjeg uznesenja učenici su shvatili ispunjenje Njegova obećanja. Prizori Kristova raspeća, uskrsnuća i uznesenja bili su za njih živa stvarnost. Vidjeli su da su se proročanstva doslovno ispunila. Istraživali su Pismo i vjerom i sigurnošću koje ranije nisu poznavali pratili su njegovo učenje. Znali su da je božanski Učitelj bio sve ono što je tvrdio da jest. Dok su pričali svoje iskustvo i veličali Božju ljubav, ljudska su srca bila omekšana i savladana, i mnogi su povjerovali u Isusa." — *Želja vjekova, str. 664, 667.*

b. Koje je obećanje dao Isus kako bi pružio nadu vjernicima u svim vremenima? Ivan 14:13, 14.

Ivan 14:13, 14 (Varaždinska Biblija): I što god zaištete u moje ime, to ću učiniti, da se proslavi Otac u Sinu. Ako što zaištete u moje ime, ja ću to učiniti.

"Do tada učenici nisu poznavali Spasiteljeve neograničene izvore pomoći i sile. Rekao im je: 'Do sada niste ništa u moje ime molili.' (Ivan 16:24) Objasnio je da je tajna njihova uspjeha u traženju sile i milosti u Njegovo ime. On će biti prisutan pred Ocem da se moli za njih. Molitvu poniznog molitelja On predstavlja kao svoju osobnu želju za tu dušu. Svaka iskrena molitva čuje se na Nebu. Možda neće biti izražena tečno; ali ako je od srca, uzdići će se do Svetišta u kojemu Isus služi, i On će je prinijeti Ocu savršenim riječima, divnu i mirisnu od miomirisa Njegova osobna savršenstva." — *Želja vjekova, str. 667.*

- a. **Opišite poseban trenutak koji su učenici doživjeli s Isusom dok im je objašnjavao svoju vezu s Ocem (Ivan 14:8–10) te kako i mi možemo uživati u takvom zajedništvu s Nebom. Pjesma nad pjesmama 2:3, 4.**

Kao jabuka među stablima šumskim, takav je dragi moj među sinovima. Zaželjeh sjesti u sjenu njegovu, i plod je njegov sladak nepcu mojemu. Uvede me u kuću vina, i zastava mu nada mnom bijaše ljubav.

“Dok je Krist izgovarao ove riječi [u Ivanu 14:8–10], slava Božja je zablistala sa Njegovog božanskog lica i svi prisutni su osjetili sveto strahopoštovanje, pomno prateći Njegove riječi. Osjećali su da su im srca snažnije privučena Kristu, i ukoliko su Njemu prilazili s većom ljubavlju, utoliko su se više zbližili i međusobno, jedan s drugim. Osjećali su da im je nebo veoma blizu, da riječi koje su slušali predstavljaju za njih poruku nebeskog Oca.” — *Biblijski komentari, knj. 5, str. 1142.*

“Ima mnogo deklariranih kršćana koji su tjeskobni i depresivni, mnogo onih koji su toliko zauzeti obavezama da ne mogu naći vremena za tihi odmor u Božjim obećanjima, koji se ponašaju kao da si ne mogu priuštiti mir i tišinu. Svima takvima Kristov je poziv: ‘Dođite k meni,... a ja ću vam dati odmor.’ ... Okrenimo se od prašnjavih i pretrpanih prometnica života kako bismo se odmorili u sjeni Kristove ljubavi. Ovdje dobivamo snagu za sukob. Ovdje učimo kako olakšati muku i brigu, te kako govoriti i pjevati na slavu Božju. Neka umorni i opterećeni nauče od Krista lekciju tihog povjerenja. Moraju sjediti pod Njegovom sjenom ako žele posjedovati Njegov mir i odmor.” — *Svjedočanstva, knj. 7, str. 69, 70.*

“Kada se Gospodnji narod ispuni krotkošću i nježnošću, shvatit će da je Njegova zastava nad njima ljubav, a Njegov će plod biti sladak za njihov okus. Oni će širiti nebesku atmosferu ovdje dolje u kojoj će se pripremiti za nebo gore.” — *Svjedočanstva, knj. 7, str. 131.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 1. kolovoza

1. Kako mogu izbjeći zamku u koju je Petar upao?
2. U svjetlu Kristovog obećanja o domu koji sprema za mene, koja je moja dužnost na zemlji?
3. Kako ja mogu biti osposobljen/a za vršenje Isusovih djela?
4. Kako je Isus utješio učenike kada su čuli za Njegov odlazak?
5. Što Isus misli pod „većim djelima“ i kako će ona biti učinjena?

Obećanje Duha Svetoga

STIH ZA UPAMTITI: "I mi smo svjedoci njegovih riječi, i Duh Sveti kojega daje Bog onima koji mu se pokoravaju." (Djela 5:32).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 8, str. 19–23;*
Djela apostola, str. 47–56.

"Obećanje Svetog Duha nije ograničeno ni na jednu dob ni rasu. Krist je objavio da će božanski utjecaj Njegovog Duha biti s Njegovim sljedbenicima do kraja."
— *Djela apostola, str. 49.*

1. POSLUŠNOST - PLOD VJERE

Nedjelja, 3. kolovoza

a. Što kršćani primaju u svoja srca nakon što prime Isusa vjerom? Rimljanima 5:1–5.

Opravedani dakle vjerom, imamo mir s Bogom po Gospodinu našem Isusu Kristu, po kojemu i imamo pristup vjerom ovoj milosti u kojoj stojimo, i dičimo se nadom slave Božje. A ne samo to, nego se dičimo i nevoljama, znajući da nevolja rađa strpljivost; a strpljivost prokušanost, a prokušanost nada; a nada ne postiđuje, jer je ljubav Božja razlivena u srcima našim po Duhu Svetome koji nam je dan.

b. Kako se Kristova ljubav očituje u životu vjernika? Ivan 14:15, 21; 1 Ivanova 2:3.

Ako me ljubite, zapovijedi moje držite. Tko ima zapovijedi moje i drži ih, on je onaj koji me ljubi; a tko mene ljubi, bit će ljubljen od Oca mogega, i ja ću ga ljubiti, i očitovati mu samoga sebe.

I po ovome znamo da ga poznajemo, ako zapovijedi njegove držimo.

"[Krist] spašava ljude ne u grijehu, nego od grijeha, a oni koji Ga vole, pokazat će poslušnošću svoju ljubav.

Svaka prava poslušnost dolazi iz srca. To znači cijelim srcem raditi s Kristom. Ako želimo, On će se tako izjednačiti s našim mislima i ciljevima, tako dovesti naša srca i umove u sklad sa svojom voljom da ćemo slušajući Njega, zapravo, postupati po svojim prirodnim poticajima. Volja, očišćena i posvećena, naći će svoje najuzvišenije zadovoljstvo u službi Njemu. Kad upoznamo Boga, onako kako Ga imamo prednost upoznati, živjet ćemo životom stalne poslušnosti. Poštovanjem Kristova karaktera i zajednicom s Bogom, grijeh će nam postati mrzak." — *Želja vjekova, str. 668.*

a. Koga je Isus obećao poslati da utješi učenike? Ivan 14:16–18.

I ja ću moliti Oca, i dat će vam drugoga Branitelja da ostane s vama zauvijek, Duha istine, kojega svijet ne može primiti, jer ga ne vidi niti ga poznaje; a vi ga poznajete, jer prebiva s vama i u vama će biti. Neću vas ostaviti kao siročad; doći ću k vama.

“Od samog početka djela otkupljenja [Duh] je djelovao na ljudska srca. Ali, dok je Krist bio na Zemlji, učenici nisu željeli nikakvog drugog pomoćnika. Tek kad budu bez Njega osjetit će potrebu za Duhom, i tada će On doći.”
— *Želja vjekova, str. 669.*

b. Kako Krist želi „živjeti” u srcima učenika? Ivan 14:19–23.

Još malo, i svijet me više neće vidjeti; ali vi ćete me vidjeti; jer ja živim i vi ćete živjeti. U onaj dan ćete spoznati da sam ja u Ocu svojemu, i vi u meni i ja u vama. Tko ima zapovijedi moje i drži ih, on je onaj koji me ljubi; a tko mene ljubi, bit će ljubljen od Oca mogega, i ja ću ga ljubiti, i očitovati mu samoga sebe. Reče mu Juda, ne Iskariotski: Gospodine, kako to da ćeš se očitovati nama, a ne svijetu? Isus odgovori i reče mu: Ako me tko ljubi, držat će moju riječ, i Otac moj će ga ljubiti, i k njemu ćemo doći i kod njega ćemo se nastaniti.

“Sveti Duh je Kristov predstavnik, ali ne u ljudskom obličju, pa je i od tog obličja neovisan. Budući da je nosio ljudsku prirodu, Krist nije mogao biti osobno na svakom mjestu. Stoga je za njih bilo bolje da ode k Ocu i pošalje Duha da bude Njegov nasljednik na Zemlji. Tada nitko neće imati nikakvu prednost koju mu donosi prebivalište ili osobni dodir s Kristom. Posredovanjem Duha svi će moći pristupiti Spasitelju. U ovom smislu On će im biti bliži nego da se nije uznio na Nebo...

Isus je čitao budućnost svojih učenika. Jednog je vidio dovedena na gubilište, jednog na križu, jednog u izgnanstvu među osamljenim morskim stijenama, druge u progonstvu i smrti. Ohrabrio ih je obećanjem da će u svakoj kušnji biti s njima. Ovo obećanje nije izgubilo ništa od svoje sile. Gospodin sve zna o svojim vjernim slugama koji su zbog Njega u zatvorima ili prognani na osamljene otoke. On ih tješi svojom prisutnošću. Kad vjernik zbog istine sjeda na optuženičku klupu nepravednih sudova, Krist stoji kraj njega. Sve optužbe koje padaju na njega padaju na Krista. Krist se još jednom osuđuje u ličnosti svog učenika. Kad je netko zarobljen između zatvorskih zidina, Krist ispunjava njegovo srce svojom ljubavlju...

U sva vremena i na svakom mjestu, u svim tugama i svim nevoljama, kad su izgledi mračni a budućnost neizvjesna, kad se osjećamo bespomoćni i osamljeni, Utješitelj će biti poslan kao odgovor na molitvu vjere. Okolnosti nas mogu odvojiti od svakog zemaljskog prijatelja, ali nikakva prilika, nikakva udaljenost ne može nas odvojiti od nebeskog Utješitelja. Gdje god se nalazili, kuda god išli, On nam je uvijek s desne strane da nas podupre, podigne, pomogne i ohrabri.” — *Želja vjekova, str. 669, 670.*

a. Kako Utješitelj treba utjecati na pamćenje i razumijevanje učenika? Ivan 14:26.

A Branitelj, Duh Sveti kojega će Otac poslati u moje ime, on će vas naučiti sve i dozvati vam u pamet sve što vam rekoh.

"[Učenici] nisu shvaćali vrijednost Pisma koje im je Krist otkrivao. Činilo se kao da mnoge od Njegovih pouka gotovo i ne dopiru do njih. Isus je vidio da ne shvaćaju pravo značenje Njegovih riječi. Milostivo je obećao da će im Sveti Duh napomenuti sve što im je govorio. On nije rekao mnoge pojedinosti, jer ih učenici ne bi mogli razumjeti. Sveti Duh će im i njih otkriti. Duh treba oživjeti njihovo razumijevanje, tako da mogu cijeniti nebeske istine. 'A kad dođe on, Duh Istine,' rekao je Isus, 'uvest će vas u svu istinu.'" — *Želja vjekova*, str. 670, 671.

b. Što još Utješitelj treba učiniti za Kristove istinske sljedbenike Ivan 16:12–14.

Još vam mnogo imam kazati, ali sada ne možete nositi. A kad dođe on, Duh istine, uputit će vas u svu istinu; jer neće govoriti sam od sebe, nego što god čuje, govorit će, i javit će vam što će doći. On će mene proslaviti, jer će od mojega uzeti i javit će vama.

"Ako postoji neka točka istine koju ne razumijete, oko koje se ne slažete, istražujte, uspoređujte pismo s pismom, spustite svrdlo istine duboko u rudnik Božje Riječi. Sebe i svoja mišljenja morate položiti na Božji žrtvenik, ostaviti vaše predrasude te dopustiti nebeskom Duhu da vas dovede do svake istine." — *Odabrane poruke, knj. 1*, str. 412, 413.

"Ne možemo ispravno razumjeti ili cijeniti božansku objavu bez pomoći tog Duha po kojemu je riječ dana." — *Svjedočanstva, knj. 5*, str. 241.

"Često nam se čini da se ne možemo oduprijeti iskušenjima, ali to je zato što zanemarujemo molitvu i proučavanje Biblije, pa se u trenutku iskušenja ne možemo odmah sjetiti Božjih obećanja i dočekati sotonu naoružani riječima Svetog pisma. Ali anđeli su stalno oko onih koji žele biti poučeni u božanskim istinama; u trenutku kad nam to bude najpotrebnije, oni će nas podsjetiti upravo na one istine koje su nam potrebne. I tako, kad neprijatelj navali 'kao rijeka', 'Duh će Gospodinov podignuti zastavu nasuprot njemu.' (Izaija 59:19)

Isus je obećao svojim učenicima: 'A Branitelj, Duh Sveti, kojega će Otac poslati zbog mene, naučit će vas sve i sjetiti vas svega što vam rekoh.' (Ivan 14:26). Ali Kristovo se učenje prije toga mora pohraniti u našem sjećanju da bi nas Božji Duh u trenutku opasnosti mogao podsjetiti na njega." — *Velika borba*, str. 599, 600.

a. Koje je divno obećanje Isus dao svojim vjernim sljedbenicima - obećanje koje će biti vrlo korisno u teškim vremenima? Ivan 14:27–29.

Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam; ne dajem vam kao što svijet daje. Neka se ne uznemiruje srce vaše i neka se ne boji. Čuli ste da vam rekoh: Odlazim i doći ću k vama. Kad biste me ljubili, radovali biste se što idem k Ocu, jer Otac je veći od mene. I sada vam kazah prije nego se dogodi, da vjerujete kad se dogodi.

"U svom govoru učenicima Isus nije izrekao nikakav tužni nagovještaj o svojim patnjama i smrti. Njegova posljednja ostavština njima bila je ostavština mira." — *Želja vjekova*, str. 672.

"[Ivan 14:27] Ovaj mir ne dolazi od prilagođivanja svijetu. Krist do mira nije nikad dolazio popuštanjem zlu. Mir koji je Krist ostavio učenicima više je unutarnji nego vanjski, i trebao je u sukobima i svađi zauvijek ostati s Njegovim svjedocima." — *Djela apostola*, str. 84.

"Povijest istine uvijek je bila izvješće o borbi između dobra i zla. Naviještanje Evanđelja u ovom je svijetu uvijek vršeno uz protivljenje, opasnost, gubitak i patnju.

Odakle snaga onima koji su u prošlosti podnosili progonstvo radi Krista? Ona je dolazila iz zajednice s Bogom, zajednice sa Svetim Duhom, zajednice s Kristom. Sramoćenje i progonstvo odvojili su mnoge od zemaljskih prijatelja, ali nikad od Kristove ljubavi. Dušu koja je izložena stradanju naš Spasitelj nikad ne voli više nego kad podnosi sramotu radi istine. 'Ja ću ga ljubiti', rekao je Krist, 'i objavit će mu samog sebe.' (Ivan 14:21) Kad vjernik zbog istine stane pred zemaljske sudove, Krist stoji uz njega. Kad je zatvoren među zatvorske zidove, Krist mu se sam javlja i svojom ljubavlju jača njegovo srce." — *Djela apostola*, str. 85.

b. Na kraju svoje misije, što je Isus mogao potvrditi o sebi? Ivan 14:30.

Neću više mnogo govoriti s vama, jer dolazi knez ovoga svijeta; i u meni nema ništa.

"Sotona pronalazi u ljudskim srcima neku točku gdje može dobiti uporište; njeguje se neka grešna želja, pomoću koje njegova iskušenja potvrđuju svoju moć. Ali Krist je za sebe izjavio: 'Knez ovoga svijeta dolazi i nema ništa u meni.' Oluje iskušenja sručile su se na Njega, ali nisu Ga mogle navesti da odstupi od svoje vjernosti Bogu." — *Biblijski komentari*, knj. 7, str. 927.

a. Koji je jedini način na koji možemo imati mir s Bogom? Ivan 16:33; Efežanima 2:13, 14.

Ovo sam vam govorio da u meni imate mir. U svijetu ćete imati nevolju; ali hrabri budite — ja sam pobijedio svijet.

A sada u Kristu Isusu vi, koji nekoć bijaste daleko, postadoste blizu krvlju Kristovom. Jer on je mir naš, koji učini od oba jedno, i pregradu razdvojnici sruši.

"Mi se ne možemo svojom vlastitom snagom oduprijeti bučnom negodovanju naše pale prirode. Ovim će kanalom Sotona dovoditi kušnju na nas. Krist je znao da će neprijatelj doći svakom ljudskom biću, iskoristiti nasljedne slabosti i svojim lažnim nagovještajima uhvatiti u zamku sve one čije povjerenje ne počiva u Bogu. Time što je prošao zemljom kojom čovjek mora proći, naš Gospodin nam je pripremio put pobjede. Nije Njegova volja da se nađemo u nepovoljnom položaju u sukobu sa Sotonom. On nas ne želi zastrašiti i obeshrabriti napadima zmije. 'Ali, ohrabrite se,' govori On, 'ja sam pobijedio svijet.' (Ivan 16:33)." — *Želja vjekova, str. 122.*

b. Što se traži od vjernika koji želi biti u miru s Bogom? Psalam 119:165. Kakvo će biti iskustvo takvog vjernika? 1 Ivanova 3:22.

Velik je mir onima koji ljube zakon tvoj, i ništa ih neće spotaknuti.

I što god zaištemo, primamo od njega, jer zapovijedi njegove držimo i činimo što je njemu ugodno.

"Gospodin će nas poučiti našim dužnostima isto tako spremno kao što bi poučio nekog drugog. Ako Mu dođemo u vjeri, On će nam osobno povjeriti svoje tajne. Naše će srce često gorjeti u nama, kad se bude približio da razgovara s nama kao što je to činio s Enohom. Oni koji odluče ne činiti ništa što bi na bilo koji način vrijeđalo Boga znat će, kad Mu iznesu svoj slučaj, kojim putem trebaju ići. Oni ne samo što će primiti mudrost, već i silu. Sila za poslušnost i za službu bit će im podarena onako kako je Krist obećao." — *Želja vjekova, str. 668.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 8. kolovoza

1. Kako mogu biti siguran da se zaista molim u Kristovo ime?
2. Zašto bi mi Kristov mir trebao biti privlačniji od mira kojeg nudi svijet?
3. Kako mogu iskusiti više Kristovog mira?
4. Opišite život vjernika koji je u miru s Bogom.
5. Sažeto opišite djelo Duha Svetoga.

Isus, Istinski Trs

STIH ZA UPAMTITI: "Bez mene ne možete činiti ništa." (Ivan 15:5, zadnji dio).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 4, str. 353–355;*
Svjedočanstva, knj. 1, str. 248, 249.

"Ujedinjenje s Kristom po živoj vjeri je trajno; svaka druga zajednica mora nestati... Ovo ujedinjenje nas nešto košta. To je zajednica potpune ovisnosti, u koju treba ući naše ponosno biće." — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 231.*

1. KRHKI I OVISNI

Nedjelja, 10. kolovoza

a. S čime je Isus sebe usporedio i zašto? Ivan 15:1 (prvi dio).

Ja sam istiniti trs, i Otac moj vinogradar je.

"Umjesto vitke palme, veličanstvena cedra ili snažnog hrasta, Isus je odabrao razgranati trs da predstavi sebe. Palma, cedar i hrast stoje sami. Njima nije potreban nikakav oslonac. Ali se trs obavlja oko kolja i tako penje prema nebu. Tako je i Krist u svojoj ljudskoj prirodi ovisio o božanskoj sili. 'Ja sam od sebe ne mogu ništa činiti', izjavio je. (Ivan 5:30)." — *Želja vjekova, str. 674, 675.*

b. Koju je drugu pouku Isus htio prikazati kroz vinovu lozu? Ivan 15:1–3.

Ja sam istiniti trs, i Otac moj vinogradar je. Svaku lozu na meni koja ne donosi roda on uklanja; a svaku koja donosi rod čisti, da donosi više roda. Vi ste već čisti zbog riječi koju vam govorih.

"Hebreji su uvijek smatrali vinovu lozu najplemenitijom biljkom, slikom svega što je moćno, uzvišeno plodno. Izrael je bio predstavljen trsom koji je Bog zasadio u Obećanoj zemlji. Hebreji su zasnovali svoju nadu u spasenje na činjenici što su povezani s Izraelom. Ali Isus kaže: 'Ja sam pravi trs.' Ne smatrajte da ćete kroz vezu s Izraelom moći postati sudionicima Božjeg života i nasljednicima Njegovih obećanja. Samo kroz mene možete primiti duhovni život." — *Želja vjekova, str. 675.*

a. Koji je uvjet ključan za plodonosan kršćanski život? Ivan 15:4.

Ostanite u meni i ja u vama. Kao što loza ne može donijeti roda sama od sebe ako ne ostane na trsu, tako ni vi ako ne ostanete u meni.

“Veza između loze i čokota, rekao je, predstavlja vezu koju trebate održavati sa mnom. Cijep se pricijepљуje na živu lozu i vlakno po vlakno, žila po žila urasta u trs. Život trsa postaje život loze. Tako i duša mrtva u prijestupima i grijesima dobiva život preko veze s Kristom. Ta veza uspostavlja se vjerom u Njega kao osobnog Spasitelja. Grješnik sjedinjuje svoju slabost s Kristovom snagom, svoju prazninu s Kristovom puninom, svoju nepostojanost s Kristovom postojanom moći. Tada on ima Kristov um. Kristova ljudska priroda je ucijepljena u božansku prirodu. Tako silom Svetoga Duha čovjek postaje sudionikom u božanskoj naravi. On je prihvaćen u Ljubljenu.” — *Želja vjekova, str. 675.*

b. Što se događa s osobom koja je odvojena od Krista? Ivan 15:6.

Ako tko ne ostane u meni, izbacuje se kao loza i suši se; i sabiru ih, i bacaju u oganj, i gore.

“Jednom uspostavljena zajednica s Kristom mora se održavati... Ovo nije nikakav slučajni dodir, nikakva povremena veza. Loza postaje dio živog trsa. Prenošenje života, snage i rodosti s trsa na loze neometano je i stalno. Loza ne može živjeti odvojena od trsa. Tako i vi, kaže Isus, ne možete živjeti bez mene. Život koji ste primili od mene može se sačuvati samo stalnom zajednicom. Bez mene ne možete savladati nijedan grijeh niti se oduprijeti i jednoj kušnji.” — *Želja vjekova, str. 676.*

c. Kako se otkriva istinsko učenje? Ivan 15:4; 8:31; 13:35.

Ostanite u meni i ja u vama. Kao što loza ne može donijeti roda sama od sebe ako ne ostane na trsu, tako ni vi ako ne ostanete u meni. Ako vi ostanete u riječi mojoj, zaista ste moji učenici. Po ovome će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubav među sobom.

“Kad su ljudi međusobno povezani, ne silom ili osobnim interesima, nego ljubavlju, pokazuju djelovanje osobitog utjecaja koji je uzvišeniji od svakog ljudskog utjecaja. Tamo gdje postoji to jedinstvo, dokaz je da je Božji lik obnovljen u ljudskom rodu i da im je usađeno novo životno načelo. To pokazuje da u božanskoj prirodi postoji sila koja se može suprotstaviti nadnaravnim silama zla i da Božja milost pokorava sebičnost svojstvenu naravi ljudskog srca.” — *Želja vjekova, str. 678.*

a. Što će biti siguran rezultat naše stalne povezanosti s Kristom? Ivan 15:5, 8.

Ja sam trs, vi ste loze. Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda; jer bez mene ne možete učiniti ništa. U ovome se proslavlja Otac moj: da donosite mnogo roda i budete moji učenici.

“Korijen šalje hranu preko loze do najudaljenije grančice. Tako i Krist prenosi rijeke duhovne sile do svakog vjernika. Dok je duša sjedinjena s Kristom, ne postoji opasnost da uvene ili propadne...

Ako živimo vjerom u Božjeg Sina, u našem će se životu pokazati rodovi Duha i nijedan neće nedostajati.” — *Želja vjekova*, str. 676.

“Isus je ono što nam treba; Njegovo svjetlo, Njegov život, Njegov duh, moraju uvijek biti naši. Trebamo Ga svakog trenutka. I trebamo se moliti ujutro da kao što sunce obasjava krajolik i ispunjava svijet svjetlom, tako Sunce Pravde može zasjati u odajama našeg uma i srca i učiniti nas pravim svjetlom u Gospodinu. Mi se ne možemo održati bez Njegove prisutnosti ni na trenutak. Neprijatelj zna kada se pokušamo održati bez našeg Gospodina, i on tada dolazi, spreman ispuniti naše umove svojim zlim sugestijama kako bismo mogli pasti iz svoje postojanosti; ali Gospodinova je želja da iz trenutka u trenutak ostanemo u Njemu i tako budemo potpuni u Njemu.” — *Moj život danas*, str. 15.

“Svi koji prihvaćaju Krista kao osobnog Spasitelja moraju pokazati istinu evanđelja i njegovu spasonosnu snagu na život. Bog ne postavlja nikakve zahtjeve, a da se ne pobrine za njihovo ispunjenje. Kroz Kristovu milost možemo postići sve što Bog zahtijeva. Sva bogatstva neba trebaju se otkriti kroz Božji narod.” — *Kristove priče*, str. 301.

b. Pod kojim uvjetom možemo ostati u Kristovoj ljubavi? Ivan 15:9, 10; 1. Ivanova 2:5.

Kao što je Otac ljubio mene, i ja sam ljubio vas; ostanite u mojoj ljubavi. Ako budete držali moje zapovijedi, ostat ćete u mojoj ljubavi, kao što sam ja držao zapovijedi Oca svojega i ostajem u njegovoj ljubavi.

A tko drži njegovu riječ, u njemu je zaista ljubav Božja savršena. Po tome znamo da smo u njemu.

“Bog želi da preko vas pokaže svetost, dobrotu i milostivost svog karaktera. Ipak, Spasitelj ne nalaže apostolima da naporno rade kako bi donijeli rod. Poziva ih da ostanu u Njemu.” — *Želja vjekova*, str. 677.

“Prilikom ostvarivanja namjera svoje providnosti, Bog želi okušati ljude, pružiti im priliku da razviju svoj karakter. Na taj način želi ustanoviti jesu li poslušni ili neposlušni Njegovim naredbama. Dobrim djelima ne možemo kupiti Božju ljubav, djelima samo dokazujemo da imamo tu ljubav.” — *Kristove priče*, str. 283.

a. Što Isus kaže o Svojoj riječi kao poveznici između Njega i vjernika? Ivan 15:3, 7; 6:63.

Vi ste već čisti zbog riječi koju vam govorih. Ako ostanete u meni i riječi moje ostanu u vama, što god hoćete, zaišćite, i bit će vam. Duh je onaj koji oživljuje, tijelo ne koristi ništa; riječi koje vam ja govorim duh su i život su.

"Krist prebiva u svojim sljedbenicima preko svoje Riječi. Ovo je ista životna zajednica koja je prikazana jedenjem Njegova tijela i pijenjem Njegove krvi. Kristove su riječi duh i život. Prihvaćajući ih, primete život Trsa. Vi živite 'o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih'. (Matej 4:4) Kristov život u vama donosi isti rod kao u Njemu. Ako živite u Kristu, ako ste privrženi Kristu, ako vas Krist podupre, ako crpate hranu od Krista, rodit ćete plod sličan Kristovom." — *Želja vjekova*, str. 677.

b. Opišite kako duhovna operacija mijenja naše unutarnje motive i stavove kad se pokoravamo Božjoj riječi. Hebrejima 4:12; Psalam 51:10.

Jer živa je riječ Božja i djelotvorna, i oštija od svakoga dvosjekla mača, i prodire dotle da dijeli dušu i duh, zglobove i moždinu, i prosuđuje misli i nakane srca.

Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan obnovi u meni.

"Božje sluge moraju dati oštro svjedočanstvo, koje će sasjeci prirodno srce i razviti karakter." — *Svjedočanstva*, knj. 1, str. 249.

"Biblija... je Božji glas koji svaki dan govori duši... Djelo Duha Svetoga je prosvijetliti pomračeno razumijevanje, omekšati sebično, kamenno srce, pokoriti buntovnog prijestupnika i spasiti ga od pokvarenih utjecaja svijeta. Kristova molitva za njegove učenike bila je: 'Posveti ih svojom istinom: Tvoja je riječ istina.' Mač Duha, koji je riječ Božja, probada srce grešnika i sijee ga na komade." — *Svjedočanstva*, knj. 4, str. 441.

"Svima koji se žele pokoriti Svetome Duhu bit će usađeno novo načelo života; izgubljeni božanski lik mora se obnoviti u ljudskom rodu." — *Kristove priče*, str. 96.

"Dok se [Božji gladni i žedni narod] hrani Njegovom Riječi, oni će otkriti da je ona duh i život. Riječ razara ono što je naslijeđeno, zemaljsku prirodu, i daruje novi život u Kristu Isusu. Sveti Duh dolazi duši kao Utješitelj. Preobražavajućom silom Njegove milosti u učeniku se ponovno stvara Božji lik; i on postaje novo stvorenje. Ljubav preuzima mjesto mržnje i srce poprima sličnost s Bogom. To, zapravo, znači živjeti 'o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih'." — *Želja vjekova*, str. 391.

a. Što će Krist učiniti s vjernikom koji tvrdi da je u Kristu, ali ne donosi ploda? Ivan 15:2 (prvi dio).

Svaku lozu na meni koja ne donosi roda on uklanja; a svaku koja donosi rod čisti, da donosi više roda.

“Dok je mladica samo izvana povezana s lozom, ne može postojati životna veza. U tom slučaju nema rasta niti plodnosti. Tako može postojati samo prividna veza s Kristom, bez stvarne zajednice s Njim kroz vjeru. Ispovijedanje vjere dovodi ljude u crkvu, ali karakter i ponašanje pokazuju jesu li oni u vezi s Kristom. Ako ne donose nikakav rod, oni su nerodne loze. Njihovo odvajanje od Krista podrazumijeva njihovu potpunu propast, koja je prikazana osušenom lozom.” — *Želja vjekova*, str. 676.

b. Što Isus čini s lozama koje ostaju u Njemu? Ivan 15:2 (zadnji dio).

Svaku lozu na meni koja ne donosi roda on uklanja; a svaku koja donosi rod čisti, da donosi više roda.

“Sa svečanom nježnošću Isus je objasnio namjeru vinogradara. Orezivanje će izazvati bol, ali Otac rukuje nožem. On ne radi nemilostivom rukom ili ravnodušnim srcem. Postoje loze koje se vuku po tlu i stoga ih treba odvojiti od zemaljske potpore za koju su se uhvatile svojim viticama. One se trebaju upraviti prema nebu da pronađu svoju potporu u Bogu. Suvišno lišće, koje izvlači životni sok iz ploda, mora se odstraniti. Bujno izrasli dijelovi biljke moraju se odsjeći da bi omogućili prodor zrakama Sunca pravde. Vinogradar odsijeca štetne izdanke da bi plod bio bogatiji i obilniji.” — *Želja vjekova*, str. 677.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 15. kolovoza

1. Kako trebam ostati u Kristu?
2. Kako mogu bolje prihvaćati dobrobiti Njegovih „škara za orezivanje“?
3. Kakav će biti rezultat ovog „orezivanja“ u mom životu?
4. Zašto Krist koristi vinovu lozu kako bi ilustrirao ovu povezanost?
5. Što je temelj plodonosnog kršćanskog života?

Bratska ljubav

STIH ZA UPAMTITI: "Novu vam zapovijed dajem: ljubite jedan drugoga; kao što sam ja ljubio vas, da se i vi ljubite među sobom." (Ivan 13:34).

Predlažemo da pročitate: *Kristove priče, str. 376–389.*

"Svi koji su ispunjeni Njegovim Duhom, voljet će onako kako je On volio. Istim načelom koje je pokretalo Krista, bit će i oni nadahnuti u svim svojim međusobnim odnosima." — *Želja vjekova, str. 678.*

1. NOVA ZAPOVIJED

Nedjelja, 17. kolovoza

a. Koliko je ljubavi pokazao veliki Uzor i koliko je ljubav važna za Njegove sljedbenike? Ivan 13:1 (zadnji dio); 15:13.

A prije blagdana Pashe, znajući Isus da je došao njegov čas da prijeđe s ovoga svijeta Ocu, kako je ljubio svoje koji bijahu na svijetu, do kraja ih je ljubio.

Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko položi svoj život za svoje prijatelje.

"Koliko je sveobuhvatna, koliko potpuna ova ljubav! Učenici su trebali ljubiti jedni druge kao što je Krist ljubio njih. Ovo je trebalo biti njihovo svjedočanstvo svijetu da je Krist u njima, nada slave. U to vrijeme učenici nisu razumjeli novi dio te zapovijedi; ali nakon Kristove patnje, nakon Njegovog raspeća i uskrnuća i uzašašća na nebo, počeli su imati predodžbu o tome što je Božja ljubav obuhvaćala i o ljubavi koju su trebali iskazivati jedni prema drugima. Nakon što se Duh Sveti spustio na njih na dan Pedesetnice, ta se ljubav otkrila." — *The Signs of the Times, October 20, 1898.*

b. Koji je prvi plod Duha Svetoga i koji su dokazi da se taj plod u nama usavršava? Galaćanima 5:22; 1. Ivanova 4:11–13; 3:18.

A plod Duha jest: ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, dobrotu, vjernost. Ljubljeni, ako je Bog tako ljubio nas, i mi smo dužni ljubiti jedan drugoga. Boga nitko nikada ne vidje; ako ljubimo jedan drugoga, Bog ostaje u nama i ljubav je njegova savršena u nama. Po ovome znamo da u njemu ostajemo i on u nama: što nam je dao od Duha svojega. Dječice, ne ljubimo riječju ni jezikom, nego djelom i istinom.

"Savršenstvo kršćanskog karaktera postiže se kad iz čovjekove unutrašnjosti stalno dolaze poticaji da pomogne drugima i bude im na blagoslov." — *Djela apostola, str. 551.*

a. U kojem smislu je Krist nazvao bratsku ljubav „novom zapovijedi“? Ivan 13:34.

Novu vam zapovijed dajem: ljubite jedan drugoga; kao što sam ja ljubio vas, da se i vi ljubite među sobom.

“Učenicima je ova zapovijed bila nova, jer se međusobno nisu voljeli kao sto ih je Krist volio. Vidio je da među njima moraju zavladatai nove misli i pobude, da u život treba sprovesti nova načela; kroz Njegov život i smrt trebali su primiti nov pojam o ljubavi. U svjetlosti Njegovog samopožrtvovanja zapovijed da ljube jedan drugoga dobila je novo značenje. Cjelokupno djelo milosti je stalna služba ljubavi, samoodricanja i samopožrtvovnosti. U svakom trenutku Kristova boravka na Zemlji od Njega se kao nezadrživa rijeka izlivala Božja ljubav. Svi koji su ispunjeni Njegovim Duhom, voljet će onako kako je On volio. Istim načelom koje je pokretalo Krista, bit će i oni nadahnuti u svim svojim međusobnim odnosima.” — *Želja vjekova*, str. 677, 678.

b. Što otkriva da smo sinovi Božji i prijatelji Kristovi? Rimljanima 8:14; 1. Ivanova 3:10.

Jer svi koji su vođeni Duhom Božjim, sinovi su Božji.

Po ovom se poznaju djeca Božja i djeca đavolska: tko ne čini pravde, nije od Boga, ni onaj koji ne ljubi brata svojega.

“Religija se sastoji od ispunjavanja Kristovih riječi — ne zato da bismo stekli Božju naklonost, nego zato što smo, iako nezasluženo, primili dar Njegove ljubavi. Krist ne utemeljuje čovjekovo spasenje na njegovim tvrdnjama da vjeruje, nego na vjeri koja se vidi u pravednim djelima. Od Kristovih sljedbenika se očekuje da čine, a ne samo da govore. Karakter se izgrađuje upravo djelima. ‘Svi su oni koje vodi Božji Duh sinovi Božji.’ (Rimljanima 8:14). Sinovi Božji su oni koje vodi Duh, a ne oni čija su srca samo dirnuta Duhom, ne oni koji se katkad pokoravaju Njegovoj sili.” — *Misli s Gore blagoslova*, str. 149, 150.

“Karakter i ponašanje Kristovih sljedbenika bit će poput njihovog Učitelja. On je uzor, sveti i savršeni primjer dan kršćanima da ga slijede. Njegovi pravi sljedbenici voljet će svoju braću i biti u skladnom odnosu s njima. Oni će voljeti svoje bližnje kao što im je Krist pokazao primjerom i podnijet će bilo kakvu žrtvu ako na taj način mogu uvjeriti duše da ostave svoje grijehе i obrate se istini.” — *Svjedočanstva, knj. 3*, str. 58, 59.

a. Koju titulu Isus daje svojim vjernim sljedbenicima i zašto? Ivan 15:15, 14.

Više vas ne nazivam slugama, jer sluga ne zna što čini njegov gospodar; nego sam vas nazvao prijateljima, jer vam objavih sve što sam čuo od Oca svojega. Vi ste prijatelji moji, ako činite što vam zapovijedam.

"Krist kaže: 'Vi ste moji prijatelji, ako činite sve što vam zapovijedam.' Ovo je postavljeni uvjet; ovo je test koji dokazuje ljudski karakter." — *Svjedočanstva, knj. 4, str. 188.*

"Danas je vrijeme svečanih prednosti i svetog povjerenja danog Božjim slugama. Ako se povjerene odgovornosti vjerno ispunjavaju, velika će biti nagrada vjernog sluga kada Gospodar kaže: 'Položi račun za svoje upravljanje.' Ozbiljan trud, nesebičan rad, strpljivo, ustrajno djelovanje, bit će obilato nagrađeni; Isus će reći: Od sada vas ne zovem slugama, nego prijateljima, gostima. Odobrenje Učitelja ne dolazi zbog veličine obavljenog posla, niti jer je mnogo toga stečeno, nego zbog vjernosti i u malim stvarima. Ono što ima težinu pred Bogom nisu sjajni rezultati koje postizemo, već motivi iz kojih djelujemo. On više cijeni dobrotu i vjernost nego veličinu obavljenog djela." — *Svjedočanstva, knj. 2, str. 510, 511.*

b. S kojom svrhom nas je Isus izabrao i koje odgovornosti prate tu prednost? Ivan 15:16, 17.

Ne izabraste vi mene, nego ja izabrah vas, i postavih vas da idete i rod donosite, i rod vaš da ostane, da što god zaštitite od Oca u moje ime, da vam dadne. Ovo vam zapovijedam: da ljubite jedan drugoga.

"Naš Spasitelj pokazao je prema nama ljubav kojoj se ljudska ljubav nikad ne može ni približiti. Kad smo bili ranjeni i na smrti, On se sažalio nad nama. Nije nas zaobišao, nije prešao na drugu stranu puta, nije nas ostavio da propadnemo bespomoćni i bez nade. Nije ostao u svojem svetom, sretnom domu u kojemu je uživao ljubav svih nebeskih vojski. On je shvatio naše gorke potrebe, preuzeo je naš slučaj, svoj interes izjednačio je s interesima čovječanstva. Umro je da spasi svoje neprijatelje. Molio se za svoje ubojice. Pozivao se na svoj primjer kad je rekao svojim sljedbenicima: 'Ovo vam zapovijedam da ljubite jedan drugoga!' 'Novu vam zapovijed dajem: Ljubite jedan drugoga; kao što sam ja ljubio vas, ljubite i vi jedan drugoga.' Ivan 15:17; 13:34." — *Kristove priče, str. 381, 382.*

"Mi možemo tvrditi da slijedimo Krista, možemo govoriti da vjerujemo u svaku istinu Božje riječi; ali to našim bližnjima neće donijeti nikakvog dobra ukoliko naše vjerovanje nije uneseno u naš svakidašnji život." — *Kristove priče, str. 383.*

a. Kako svijet postupa s Kristovim prijateljima? Zašto? Ivan 15:18, 19.

Ako vas svijet mrzi, znajte da je mene mrzio prije nego vas. Kad biste bili od svijeta, svijet bi svoje ljubio; a budući da niste od svijeta, nego ja vas izabrah iz svijeta, zato vas svijet mrzi.

“Kad su ljudi međusobno povezani, ne silom ili osobnim interesima, nego ljubavlju, pokazuju djelovanje osobitog utjecaja koji je uzvišeniji od svakog ljudskog utjecaja. Tamo gdje postoji to jedinstvo, dokaz je da je Božji lik obnovljen u ljudskom rodu i da im je usađeno novo životno načelo. To pokazuje da u božanskoj prirodi postoji sila koja se može suprotstaviti nadnaravnim silama zla i da Božja milost pokorava sebičnost svojstvenu naravi ljudskog srca.

Ova ljubav, izražena u Crkvi, sigurno će izazvati Sotonin bijes. Krist nije označio laku stazu svojim učenicima.” — *Želja vjekova*, str. 678.

b. Zašto je svijet progonio Krista te zašto su progonjeni i Njegovi sljedbenici? Ivan 3:19, 20; 15:20, 21.

A ovo je osuda: svjetlo je došlo na svijet, i ljudi su više ljubili tamu nego svjetlo, jer djela njihova bijahu zla. Jer tko god čini zlo, mrzi svjetlo i ne dolazi k svjetlu, da se ne razotkriju djela njegova. Spomenite se riječi koju vam rekoh: Nije sluga veći od gospodara svojega. Ako su mene progonili, i vas će progoniti; ako su moju riječ držali, i vašu će držati. A sve će vam to činiti zbog imena mojega, jer ne poznaju onoga koji me posla.

“Nepomirljiv je sukob između pravednosti i grijeha, ljubavi i mržnje, istine i laži. Kad netko prikazuje Kristovu ljubav i ljepotu svetosti, oduzima podanike Sotoninom kraljevstvu, a knez zla ustaje da bi mu se suprotstavio. Sve one koji su nadahnuti Kristovim duhom, očekuju progonstva i poniženja. Oblik progonstva s vremenom se mijenja, ali pokretačka sila — duh koji ga nadahnjuje — ista je ona koja je, počevši od Abelovih dana, neprestano ubijala Gospodnje izabranike.” — *Misli s Gore blagoslova*, str. 29.

“Božja istina nikada nije bila popularna u svijetu. Prirodno srce je uvijek nesklono istini. Zahvaljujem Bogu što se moramo odreći ljubavi prema svijetu, i ponosa srca, i svega što vodi idolopoklonstvu, kako bismo bili sljedbenici Čovjeka s Golgote. Svijet nikada neće voljeti i poštovati one koji se pokoravaju istini. S usana božanskog Učitelja, dok je u poniznosti hodao među djecom ljudskom, čule su se riječi: Tko hoće biti moj učenik, neka uzme svoj križ i neka me slijedi. Da, slijedite naš veliki Uzor. Je li On tražio hvalu i čast od ljudi? O, ne! Trebamo li mi onda tražiti čast ili pohvale od ovoga svijeta?

Oni koji nemaju ljubavi prema Bogu neće voljeti ni djecu Božju. Poslušajte riječi nebeske upute: “Teško vama kad svi ljudi budu govorili dobro o vama.” — *Svjedočanstva, knj. 2*, str. 491.

a. Kako apostol Pavao razlikuje lažnu ljubav od istinske kršćanske ljubavi? 1 Korinćanima 13:1–8.

Ako jezicima ljudskim i anđeoskim govorim, a ljubavi nemam, postao sam mjed što ječi ili cimbalo što zveči. I ako imam dar prorokovanja, i poznajem sve tajne i sve znanje, i ako imam svu vjeru da bih i gore premještao, a ljubavi nemam, ništa sam. I ako razdam sve imanje svoje, i ako predam tijelo svoje da se sažee, a ljubavi nemam, ništa mi ne koristi. Ljubav je strpljiva, dobrostiva je ljubav, ne zavidi, ljubav se ne razmeće, ne nadima se, ne ponaša se nepristojno, ne traži svoje, ne razdražuje se, ne misli o zlu, ne raduje se nepravdi, a raduje se istini; sve pokriva, sve vjeruje, svemu se nada, sve podnosi. Ljubav nikada ne prestaje.

“Bez obzira na to koliko veliko bilo njegovo znanje, onaj čije srce nije ispunjeno ljubavlju za Boga i bližnje, nije pravi Kristov učenik. Premda može imati veliku vjeru i moć da čak čini čuda, njegova bi vjera bez ljubavi bila bezvrijedna. On može pokazati veliku darežljivost; ali kad bi, iz neke druge pobude osim iskrene ljubavi, razdao sav imetak da nahrani gladne, ovim činom ne bi stekao Božju naklonost. U svojoj revnosti mogao bi čak umrijeti mučeničkom smrću, ali ako nije potaknut ljubavlju, Bog bi ga smatrao zavedenim zanesenjakom ili ambicioznim licemjerom.” — *Djela apostola, str. 318, 319.*

b. Što moramo shvatiti o karakteristikama koje je Krist pohvalio u Otkrivenju 3:10–12, kao i o obećanjima koja su dana onima koji te karakteristike posjeduju?

Budući da si sačuvao riječ moje postojanosti, i ja ću tebe sačuvati od časa kušnje koji će doći na sav svijet, da iskuša one koji prebivaju na zemlji. Dolazim brzo; drži što imaš da ti nitko ne uzme vijenca. Tko pobjeđuje, učinit ću ga stupom u Hramu Boga svojega, i više neće izaći van; i napisat ću na njemu ime Boga svojega i ime grada Boga svojega, novoga Jeruzalema, koji silazi s neba od Boga mojega, i ime moje novo.

“Čiste i svete haljine nisu pripremljene da ih obuče bilo tko nakon što uđe na gradska vrata. Svi koji uđu imat će na sebi haljinu Kristove pravednosti i ime Božje vidjet će im se na čelima. Ovo ime je simbol koji je apostol vidio u viziji, a označava predanost uma u razumnoj i odanoj poslušnosti svim Božjim zapovijedima. Neće biti prikrivanja grijeha i grešaka kako bi se sakrila mrlja karaktera; nijedan ogrtač neće biti napola opran; ali sve će biti čisto i besprijekorno.” — *The Youth's Instructor, August 18, 1886.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 22. kolovoza

1. Koje osobine božanske ljubavi Krist želi razviti u meni?
2. Što me sprječava da primim Kristovu nesebičnu ljubav u svoj njezinoj punini?
3. Kako ova Kristova zapovijed može biti nova za mene?
4. Zašto me progonstvo ne bi trebalo iznenaditi?
5. Opišite blagoslove koje su primali vjernici u periodu crkve Filadelfije.

Misija Duha Svetoga

STIH ZA UPAMTITI: „I kad on dođe, razotkrit će svijetu grijeh, i pravednost, i sud.“ (Ivan 16:8).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 8, str. 14–23.*

“Sveti Duh govori umu preko Svetoga pisma i urezuje istinu u srce. Tako On otkriva zabludu i izgoni je iz duše. Duhom istine koji djeluje preko Božje riječi, Krist zadobiva svoj izabrani narod.” — *Želja vjekova, str. 671.*

1. „NEĆU VAS OSTAVITI KAO SIROČAD“

Nedjelja, 24. kolovoza

a. S kojim su se poteškoćama učenici susreli nakon Kristova uznesenja? Ivan 16:1–3.

Ovo sam vam govorio da se ne sablaznite. Izopćit će vas iz sinagoga; štoviše, dolazi čas kad će svaki koji vas ubije misliti da Bogu čini službu. I ovo će činiti jer ne upознаše ni Oca ni mene.

“Gospodin sve zna o svojim vjernim slugama koji su zbog Njega u zatvorima ili prognani na osamljene otoke. On ih tješi svojom prisutnošću. Kad vjernik zbog istine sjeda na optuženičku klupu nepravednih sudova, Krist stoji kraj njega. Sve optužbe koje padaju na njega padaju na Krista. Krist se još jednom osuđuje u ličnosti svog učenika. Kad je netko zarobljen između zatvorskih zidina, Krist ispunjava njegovo srce svojom ljubavlju.” — *Želja vjekova, str. 669.*

b. Što je bilo obećano učenicima - i kako? Ivan 14:18; 15:26.

Neću vas ostaviti kao siročad; doći ću k vama. A kada dođe Branitelj, kojega ću vam poslati od Oca, Duh istine, koji od Oca izlazi, on će svjedočiti za mene.

“[Krist] je odlučio dati svog zamjenika, treću Osobu Božanstva. Ovaj dar nije mogao biti uzvišeniji. On će dati sve darove u jednome i zato će božanski Duh koji obraća, prosvjetljuje i posvećuje, biti Njegov dar.” — *Moj život danas, str. 36.*

a. **Koja razlika u odnosu između Krista i njegovih sljedbenika se pojavila nakon Njegova uzašašća? Ivan 16:7.**

No kažem vam istinu: bolje je za vas da ja odem; jer ako ne odem, Branitelj neće doći k vama; ako li pak odem, poslat ću ga k vama.

“Od tada je trebalo da Krist Duhom stalno živi u srcu svoje djece. Njihova veza s njime bila je sada bliža nego kada je On osobno bio s njima. Svjetlost, ljubav i sila Krista koji je stanovao u njima sjala je iz njih.” — *Put Kristu, str. 75.*

b. **Koje dalekosežno djelo Duh Sveti izvršava u korist grešnika? Ivan 16:8–11.**

I kad on dođe, razotkrit će svijetu grijeh, i pravednost, i sud: grijeh dakle što ne vjeruju u mene; a pravednost što idem k Ocu i više me ne vidite; a sud što je knez ovoga svijeta osuđen.

“Duh se daje kao sredstvo obnove, da ostvari spasenje osigurano smrću našeg Otkupitelja. Duh stalno nastoji pozornost ljudi usmjeriti na veliku žrtvu prinesenu na golgotskom križu, objaviti svijetu Božju ljubav i osvjedočenoj duši otvoriti dragocjenosti Svetog pisma.

Kad dovede do osvjedočenja o grijehu i kad pred um iznese načelo pravednosti, Sveti Duh uklanja ljubav prema ovozemaljskim stvarima i dušu ispunjava željom za svetošću. ‘Uvest će vas u svu istinu’ (Ivan 16:13), objavio je Spasitelj. Ako ljudi žele i prihvaćaju biti oblikovani, doći će do posvećenja cijelog bića. Duh će uzeti Božje stvari i utisnuti ih u dušu. Njegovom snagom put života postat će tako očit da nitko ne mora zalutati.” — *Djela apostola, str. 52, 53.*

c. **Koju drugu važnu misiju Duh Sveti izvršava pred svijetom? Ivan 15:26.**

A kada dođe Branitelj, kojega ću vam poslati od Oca, Duh istine, koji od Oca izlazi, on će svjedočiti za mene.

“Kroz ujedinjenje Duha Svetoga i svjedočanstva živih svjedoka svijet treba biti upozoren. Radnik za Boga je kanal preko kojeg se širi nebeska poruka, a Duh Sveti daje božanski autoritet riječima istine.” — *Biblijski komentari, knj. 6, str. 1053.*

a. Osim Duha Svetoga, tko još svjedoči za Krista? Ivan 15:27; 1 Ivanova 1:1–3. Kako?

I vi ćete svjedočiti, jer ste sa mnom od početka.

Ono što bijaše od početka, što smo čuli, što smo očima svojim vidjeli, što smo promatrali i ruke naše opipale — o Riječi života — jer život se očitova, i vidjeli smo, i svjedočimo, i navješćujemo vam život vječni, koji bijaše kod Oca i očitova se nama — ono što smo vidjeli i čuli, navješćujemo i vama, da i vi imate zajedništvo s nama; a naše je zajedništvo s Ocem i sa Sinom njegovim, Isusom Kristom.

“Poslovni čovjek može tako voditi svoje poslove da svojom vjernošću proslavi svoga Učitelja. Ako je pravi Kristov sljedbenik, tada će svoju religiju unositi u sve što čini, i ljudima otkrivati Kristov duh. Mehaničar može biti vrijedan i vjeran predstavnik Onoga koji je naporno radio, baveći se svojim skromnim životnim pozivom među galilejskim brdima. Svi oni koji se zovu Kristovim imenom trebaju raditi tako da i drugi, videći njihova dobra djela, budu navedeni da slave svoga Stvoritelja i Otkupitelja...

U duhu ljubavi i najskromnije životne dužnosti možemo obavljati 'kao Gospodu'. (Kološanima 3:23). Ako se Božja ljubav nalazi u srcu, pokazat će se i u životu. Širit ćemo oko sebe ugodnu Kristovu atmosferu, i svojim utjecajem oplemenjivati druge i biti im na blagoslov.” — *Put Kristu*, str. 82, 83.

b. Koje posebno obećanje za budućnost je dano Božjem narodu u starozavjetnim vremenima preko proroka Joela? Joel 2:28, 29.

I dogodit će se poslije toga da ću izliti Duha svojega na svako tijelo; i proricati će vaši sinovi i vaše kćeri, vaši starci sanjat će snove, vaši mladići gledat će viđenja. I također ću na sluge i na sluškinje izliti Duha svojega u one dane.

c. Kada i kako se ovo obećanje djelomično ispunilo? Djela 2:1–7, 16–18.

A kad se navršio dan Pedesetnice, bijahu svi jednodušno na istome mjestu. I iznenada nastade šum s neba, kao kad dolazi silan vjetar, i ispuni svu kuću gdje su sjedili. I ukazaše im se razdijeljeni jezici kao od ognja, i sjedoše po jedan na svakoga od njih. I svi se napuniše Duha Svetoga, i počеше govoriti drugim jezicima, kako im je Duh davao zboriti. A u Jeruzalemu su boravili Židovi, pobožni ljudi iz svakoga naroda pod nebom. A kad se začu taj glas, sabra se mnoštvo i smete se, jer ih je svatko čuo gdje govore njegovim jezikom. I bijahu svi zapanjeni i čudili se govoreći jedan drugome: Nisu li, gle, svi ovi koji govore Galilejci?

“Kristovo uznesenje na Nebo bilo je znak da će Njegovi sljedbenici primiti obećani blagoslov. Njega su trebali čekati prije nego što krenu na rad. Kad je Krist prošao kroz nebeska vrata, bio je ustoličen uz obožavanje anđela. Čim je ovaj obred bio završen, Sveti Duh je sišao na učenike kao snažna struja i Krist je bio proslavljen slavom koju je oduvijek imao kod Oca. Izlijevanje Duha na Pedesetnicu bilo je nebeska poruka da je Otkupiteljevo ustoličenje završeno. U skladu sa svojim obećanjem, poslao je s Neba Svetoga Duha na svoje sljedbenike kao jamstvo da je kao svećenik i kralj primio svaku vlast na Nebu i na Zemlji, i da je Pomazanik svojeg naroda.” — *Djela apostola*, str. 38, 39.

a. Kako znamo da se obećanje iz Joela 2:28–32 odnosi i na nas? Djela 3:19.

I dogodit će se poslije toga da ću izliti Duha svojega na svako tijelo; i proricit će vaši sinovi i vaše kćeri, vaši starci sanjat će snove, vaši mladići gledat će viđenja. I također ću na sluge i na sluškinje izliti Duha svojega u one dane. I dat ću čudesa na nebu i na zemlji, krv i oganj i stupove dima. Sunce će se pretvoriti u tamu, a mjesec u krv, prije nego dođe veliki i strašni dan Gospodnji. I dogodit će se da će se svaki koji zazove ime Gospodnje spasiti; jer na gori Sionu i u Jeruzalemu bit će izbavljenje, kao što reče Gospodin, i među ostatkom kojega Gospodin pozove. Pokajte se dakle i obratite, da se izbrišu grijesi vaši, da dođu vremena okrepe od nazočnosti Gospodnje.

“Ovo obećanje pripada nama koliko i njima, a ipak kako se rijetko iznosi pred ljudima, a o njegovom ostvarenju se rijetko govori u crkvi. Kao posljedica ove šutnje o ovoj neopisivo važnoj temi, o kojemu obećanju znamo tako malo u pogledu njegovog praktičnog ispunjenja kao o ovome bogatom obećanju dara Duha Svetoga, po kojemu će biti dana učinkovitost našem duhovnom radu? Obećanje Duha Svetoga usputno se unosi u naše govore, slučajno ga se dotiče, i to je sve. Razgovaralo se o proročanstvima, razlagale su se doktrine; ali ono što je bitno za Crkvu kako bi mogli rasti u duhovnoj snazi i učinkovitosti, kako bi propovijedanje moglo sa sobom nositi uvjerenje i duše se obratiti Bogu, u velikoj mjeri je izostavljeno iz rada pastora.” —*Svjedočanstvo za propovjednike, str. 174.*

“Ako se članovi crkve koji su laici probude da obave posao koji mogu te krenu vlastitom inicijativom u borbu, svaki gledajući koliko može postići u pridobijanju duša za Isusa, vidjet ćemo mnoge kako napuštaju Sotonine redove i staju pod Kristovu zastavu. Bude li naš narod djelovao prema svjetlu koje je dano u ovih nekoliko riječi uputa, sigurno ćemo vidjeti Božje spasenje. Slijedit će prekrasna probuđenja. Grešnici će se obraćati i mnoge će duše biti dodane crkvi. Kada dovedemo svoja srca u jedinstvo s Kristom, a naše živote u sklad s Njegovim djelom, Duh koji je sišao na učenike na dan Pedesetnice, sići će i na nas.” —*Svjedočanstva, knj. 8, str. 246.*

b. Što bi danas trebala biti naša glavna briga i za što bismo se trebali usrdno moliti Gospodinu? Ivan 16:12–14; Zaharija 10:1.

Još vam mnogo imam kazati, ali sada ne možete nositi. A kad dođe on, Duh istine, uputit će vas u svu istinu; jer neće govoriti sam od sebe, nego što god čuje, govorit će, i javit će vam što će doći. On će mene proslaviti, jer će od mojega uzeti i javit će vama. Ištite od Gospoda dažda u vrijeme kasnoga dažda. Gospod stvara oblake i daje im pljusak kiše, svakome bilje na polju.

“O, koliko nam je svima potrebno krštenje Duhom Svetim. Tada ćemo uvijek sve raditi s Kristovim umom, s dobrotom i suosjećanjem, pokazujući ljubav prema grešniku, dok ćemo mrziti grijeh savršenom mržnjom.” —*Evangelizam, str. 369.*

“Potrebno je buđenje među Božjim narodom, kako bi se Njegovo djelo moglo nastaviti sa silom. Potrebno nam je krštenje Duhom Svetim. Moramo shvatiti da će Bog dodati redovima svog naroda ljude sa sposobnostima i utjecajem, koji će odigrati svoju ulogu u upozoravanju svijeta.” —*Evangelizam, 558, 559.*

a. Kako se trebamo pripremiti za izlivanje Duha Svetoga u sili kasne kiše? Hošea 6:1–3.

Hajde, vratimo se Gospodu! Jer on je razderao, i iscijelit će nas; udario je, i povit će nas. Oživjet će nas nakon dva dana; treći dan podići će nas, i živjet ćemo pred njim. I upoznat ćemo, trudimo se upoznati Gospoda! Njegovo je izlazak siguran kao zora; i doći će nam kao dažd, kao kasni dažd koji natapa zemlju.

“Vidjela sam da mnogi zanemaruju toliko potrebnu pripremu i da očekuju da ih vrijeme 'osvježenja' i 'kasne kiše' osposobi da opstanu u dan Gospodnji i žive u Njegovoj prisutnosti. O, koliko sam mnogo njih vidjela u vrijeme nevolje bez Božje zaštite! Oni su zanemarili toliko potrebnu pripremu i zato nisu mogli primiti osvježenje koje ih sve mora pripremiti da bi mogli ostati živi pred svetim Bogom. Oni koji odbiju da ih proroci tešu, koji propuštaju očistiti svoje duše poslušnošću cijeloj istini i koji su skloni mišljenju da je njihovo stanje daleko bolje nego što zapravo jest, probudit će se u vrijeme izlivanja zala i uvidjeti da je tesanje i oblikovanje bilo potrebno za izgradnju. Ali tada neće biti vremena da to učine niti Posrednika da pred Ocem moli za njihov slučaj. Prije ovog vremena objavljena je strašno svečana vijest: 'Tko čini nepravdu, neka je još čini, tko je nečist, neka još bude nečist; tko čini pravdu, neka još čini pravdu, tko je svet, neka se još sveti.' Vidjela sam da nitko nije mogao sudjelovati u 'osvježenju' dok nije pobijedio svaki ukorijenjeni grijeh, ponos, sebičnost, ljubav prema svijetu i svladao svaku ružnu riječ i djelo. Zato bismo se trebali sve više približavati Gospodinu i ozbiljno nastojati da nas nezaobilazna priprema osposobi da opstanemo u bici u dan Gospodnji. Neka svi drže na umu da je Bog svet i da nitko osim svetih bića ne može prebivati u Njegovoj prisutnosti.” — *Rani spisi, str. 71.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 29. kolovoza

1. Koje djelo Duh Sveti čini u meni i kako me želi u većoj mjeri koristiti kao alat u Božjim rukama?
2. Što bi moglo ometati moje primanje Duha Svetoga u punini?
3. Koja je moja uloga u pomaganju mojoj crkvi da primi puninu Duha?
4. Objasnite uloge Duha Svetoga na zemlji.
5. Opišite primjene proročanstva iz Joela 2:28–32.

Dar prve subote

Subota, 6. rujna 2025.

Škola u gradu Mahoko, Ruanda

Republika Ruanda je država u istočnoj Africi koja graniči s Tanzanijom, Demokratskom Republikom Kongo, Ugandom i Burundijem. Gospodarstvo ove zemlje znatno je napredovalo od početka 2000-ih zahvaljujući izvozu kave i čaja, kao i poljoprivrednoj proizvodnji, sapunu, energiji, flaširanoj vodi i još mnogo čemu. Popularno poznata kao Zemlja tisuću brda, Ruanda posljednjih godina privlači turiste zbog svoje ljepote, posebno zbog rijeka i jezera, uključujući i one u blizini grada Mahoka, gdje imamo naš projekt škole.

Ovdje živi preko 13 milijuna stanovnika, a prisutni jezici su domorodački Kinyarwanda, francuski, engleski (službeni jezik kojim govori 20%) i svahili. Među stanovništvom, 43,7% su katolici, 37,7% protestanti, 11,8% adventisti sedmog dana (navedeni kao kategorija različita od ostalih protestanata) i 2,0% muslimani, a slijede ostali.

Unatoč svim vjerskim zajednicama ovdje, u svijetu koji ubrzano ide prema zlu, vidimo veliku potrebu za ulaganjem u temeljito obrazovanje naše djece. »Istinsko obrazovanje je misionarska obuka. Svaki Božji sin i kći pozvani su biti misionari; pozvani smo u službu Bogu i našim bližnjima; i osposobljavanje za ovu službu trebao bi biti cilj našeg obrazovanja." — *Zdravlje i sreća*, str. 395.

Dok su bombardirana svjetovnim stvarima, našu djecu je sve teže zaštititi od neprijateljskih lukavstava. Ono što je nekada bilo ograničeno dostupno, sada je doslovno vezano za našu djecu putem „pametnih“ telefona i drugih uređaja. Kako možemo biti osposobljeni za djelo evangelizacije kada naša vlastita djeca ne mogu biti pripremljena za to? Imamo još veću zabrinutost jer su naša djeca koja pohađaju državne škole prisiljena pohađati nastavu subotom. Imajući to u vidu, naša potreba je hitna.

Budući da su naša financijska sredstva nedovoljna, pozivamo našu braću i sestre diljem svijeta da nam pomognu svojim donacijama za ovu školsku zgradu.

Kada se bude prikupljao dar za prvu subotu, molimo vas da budete velikodušni kako bi se Bog proslavio kroz ovaj školski projekt ovdje među tisućama brežuljaka. Naša je molitva da Gospodin bogato blagoslovi darove i darivatelje!

Vaša braća i sestre iz Ruande

Krist moli za Svoje učenike (1)

STIH ZA UPAMTITI: „Ja molim za njih; ne molim za svijet, nego za one koje si mi dao, jer su tvoji. I sve moje tvoje je, i tvoje moje, i ja sam proslavljen u njima.” (Ivan 17:9, 10).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 5, str. 737–746.*

“Ova molitva [iz Ivana 17], pruža pouku u pogledu posredovanja koje naš Spasitelj vrši iza zavjese, gdje Njegova velika žrtva – žrtvovanja samog sebe – u korist čovjeka, treba biti upotunjena.” — *Biblijski komentari, knj. 5, str. 1145.*

1. KRISTOVA ZADNJA MOLITVA S UČENICIMA

Nedjelja, 31. kolovoza

a. Nakon što je Isus završio s davanjem uputa učenicima, što je učinio s njima posljednji put? Ivan 17:1, 9.

Ovo reče Isus, i podignuvši oči svoje k nebu reče: Oče, došao je čas; proslavi Sina svojega da i Sin tvoj proslavi tebe. Ja molim za njih; ne molim za svijet, nego za one koje si mi dao, jer su tvoji.

“[Ivan 17:1–6] Ovo je bila Kristova posljednja molitva sa učenicima, izgovorena neposredno pred Njegov odlazak u vrt Getsemanije, gdje je bio izdan i uhvaćen.” — *Biblijski komentari, knj. 5, str. 1145.*

b. Što Krist otkriva na početku ove molitve? Ivan 17:1, 2.

Ovo reče Isus, i podignuvši oči svoje k nebu reče: Oče, došao je čas; proslavi Sina svojega da i Sin tvoj proslavi tebe, kao što si mu dao vlast nad svakim tijelom, da dade život vječni svima koje si mu dao.

“U sedamnaestom poglavlju Evanđelja po Ivanu govori se jasno o osobnosti Oca i Krista, i o njihovom međusobnom odnosu.” — *Biblijski komentari, knj. 5, str. 1145.*

“Proučavajte uz molitvu sedamnaesto poglavlje Evanđelja po Ivanu. Ovo poglavlje ne treba samo čitati uvijek iznova; njegove istine treba usaditi u um i dubinski razumjeti.” — *Svjedočanstva, knj. 8, str. 80.*

a. **Koju je temeljnu istinu Isus objavio kao osnovu za vječni život? Ivan 17:3.**

A ovo je život vječni: da poznaju tebe, jedinoga istinitoga Boga, i Isusa Krista kojega si poslao.

"Spoznaju o Bogu, onakvu kako je objavljena u Kristu, moraju imati svi spašeni. To je spoznaja koja preobražava karakter. Primljena u život, ona će u duši obnoviti Kristovu sliku. Bog poziva svoju djecu da prime tu spoznaju pokraj koje je sve drugo ispraznost i ništavilo." — *Djela apostola, str. 475.*

"Isus je rekao: 'Sam Otac vas ljubi.' Ako je naša vjera usmjerena na Boga, kroz Krista, ona će se pokazati 'kao sidro duše, sigurno i postojano, koje ulazi u unutrašnjost, iza zavjese; kamo je Preteča za nas ušao.' Istina je da će doći razočaranja; nevolja koju moramo očekivati; ali sve, veliko i malo, trebamo predati Bogu. Ne zbunjuje ga mnoštvo naših pritužbi niti ga svladava težina naših tereta. Njegova briga proteže se na svako kućanstvo i okružuje svakog pojedinca; On brine za sve naše poslove i naše tuge. On zna svaku našu suzu; Dirnut je osjećajem naših slabosti. Sve nevolje i kušnje koje nas ovdje snalaze su dopuštene, kako bismo ostvarili Njegove namjere ljubavi prema nama, 'kako bismo mogli biti sudionici Njegove svetosti' i tako postati sudionici te punine radosti koja se nalazi u Njegovoj prisutnosti." — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 742.*

b. **Što znači poznavati Krista i što je rezultat takvog poznavanja? Usporedite Hošeu 6:3 s Ivanom 17:3.**

I upoznat ćemo, trudimo se upoznati Gospoda! Njegov je izlazak siguran kao zora; i doći će nam kao dažd, kao kasni dažd koji natapa zemlju.

"Jedino poznavanjem Krista možemo upoznati Boga... Istinski upoznati Krista znači biti oživiljen duhovnim znanjem i prakticirati Njegove riječi. Bez toga je sve ostalo bezvrijedno.

Krist je došao na ovaj svijet da objavi Oca. Kakvo strpljenje, kakvu sažaljivu nježnost, kakvo božansko suosjećanje, kakvu snagu odlučnosti je On pokazao! Nije pao niti se obeshrabrio. On je bio utjelovljenje čistoće, a Njegova ljubav je bila bez usporedbe. Na svakom je koraku prakticirao samoodricanje i samopožrtvovnost. U svojoj smrti On je bio objava pomirenja između Boga i čovjeka." — *The Signs of the Times, January 27, 1898.*

"Poznavati Boga znači voljeti ga." — *Želja vjekova, str. 22.*

a. Kako je izgledao Kristov život na zemlji tijekom Njegove službe? Ivan 17:4.

| Ja sam te proslavio na zemlji dovršivši djelo koje si mi dao da učinim.

“U svim milostivim djelima koja je Isus činio, nastojao je usaditi u ljude Božje brižne, dobronamjerne osobine. U svim svojim poukama nastojao je poučiti ljude predivnoj istini da je ‘Bog tako ljubio svijet da je dao svoga Jedinorođenog Sina da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima vječni život.’ Isus želi da shvatimo Očevu ljubav i nastoji nas privući k sebi otkrivajući nam svoju roditeljsku milost...

Isus je došao na svijet kako bi predstavio Božji karakter u svom vlastitom životu, pobio je pogrešne predodžbe koje je stvorio Sotona i otkrio je Božju slavu. Jedino je živeći među ljudima mogao otkriti milosrđe, samilost i ljubav svog nebeskog Oca; jer jedino je djelima dobrote mogao iznijeti Božju milost.” — *Sinovi i kćeri Božje*, str. 139.

b. Što je Isus molio Oca na kraju svoje zemaljske misije? Ivan 17:5.

| I sada ti, Oče, proslavi mene u sebi istom slavom koju imadoh kod tebe prije nego je svijet postojao.

“Krist se ne moli za očitovanje slave ljudske prirode; jer ta ljudska priroda nikada nije postojala u Njegovoj vječnoj preegzistenciji. On se moli svom Ocu u pogledu slave koju posjeduje u svom jedinstvu s Bogom. Njegova molitva je molitva posrednika; naklonost koju On moli očitovanje je te božanske slave koju je posjedovao dok je bio jedno s Bogom. Neka se skine zavjesa, kaže On, i neka Moja slava zasja – slava koju sam imao kod Tebe prije nego svijet postade.” — *The Signs of the Times*, May 10, 1899.

“Ovaj svijet je poput jednog atoma među beskrajnim svjetovima kojima Bog upravlja, a ipak je taj mali grešni svijet — jedna izgubljena ovca — dragocjeniji u Njegovim očima od devedeset devet svjetova koji nisu zalutali iz stada. Krist, omiljeni Zapovjednik u nebeskim dvorovima, ostavio je svoj visoki položaj, odložio slavu koju je imao kod Oca da bi spasio ovaj izgubljeni svijet. Zbog njega je ostavio bezgrešne svjetove u svemiru, devedeset devet onih koji su Ga ljubili, i došao na ovu Zemlju da bude proboden za naše grijehe, da bude izranjavan za naše opačine (Izaija 53:5). U svojem Sinu Bog je dao sebe da bi mogao uživati radost primanja izgubljene ovce koja se vraća.” — *Kristove priče*, str. 190, 191.

a. **Provodeći vrijeme s Kristom, u što su se učenici uvjerali u pogledu Njegovih riječi? Ivan 7:17; 17:7. Koja je naša dužnost danas?**

Ako tko hoće vršiti volju njegovu, spoznat će je li ova nauka od Boga ili ja sam od sebe govorim. Sada spoznaše da je sve što si mi dao od tebe.

"Oni koji žele spoznati istinu i razumjeti Božju volju, koji su vjerni svjetlu i revni u obavljanju svojih svakodnevnih dužnosti, sigurno će znati doktrinu istine, jer će biti vođeni u svu istinu. Bog ne obećava, nevjerojatnim djelima svoje providnosti, da će prisilno dovesti ljude do spoznaje njegove istine, kada oni ne traže istinu i nemaju želju da je upoznaju. Ljudi imaju mogućnost odbaciti Duha Božjega; njima je prepuštena moć izbora. Dopuštena im je sloboda djelovanja. Oni mogu biti poslušni kroz ime i milost našeg Otkupitelja, ili mogu biti neposlušni i doživjeti posljedice. Čovjek je odgovoran za primanje ili odbacivanje svete i vječne istine. Duh Božji neprestano uvjerava, a duše se odlučuju za ili protiv istine." — *Svjedočanstva, knj. 3, str. 427, 428.*

b. **Što je Isus rekao svom Ocu u pogledu vjere apostola? Ivan 17:8. Kako se ove riječi odnose na nas danas?**

Jer riječi koje si mi dao ja sam dao njima; i oni ih primiše, i doista spoznaše da od tebe izađoh, i povjerovaše da si me ti poslao.

"[Ivan 17:3, 8] Ovo je zadatak postavljen pred nas - da budemo predstavnici Krista, kao što je On u našem svijetu bio predstavnik Oca. Trebamo podučavati riječi koje su nam dane u Kristovim poukama... Nalazimo se u nesimboličnom danu pomirenja, i ne samo da trebamo poniziti svoja srca pred Bogom i priznati svoje grijehe, nego trebamo, svim svojim talentom za poučavanje, nastojati poučavati one s kojima smo dovedeni u dodir, i dovesti ih poukama i primjerom da upoznaju Boga i Isusa Krista kojega je on poslao." — *Christian Education, str. 157.*

c. **Za koga se, specifično, Isus molio u Ivanu 17. poglavlju? Ivan 17:9, 20.**

Ja molim za njih; ne molim za svijet, nego za one koje si mi dao, jer su tvoji. Ne molim samo za ove, nego i za one koji će po njihovoj riječi vjerovati u mene.

"[Krist] se zauzima za one najponiženije, najpotlačenije i one koji najviše pate, za one u najtežim iskušenjima i probama." — *Naše visoko zvanje, str. 49.*

a. Kako se Isus proslavlja kroz svoje učenike? Ivan 17:10, 11. Što je potrebno kako bi se ovo djelo izvršilo?

I sve moje tvoje je, i tvoje moje, i ja sam proslavljen u njima. I više nisam na svijetu, ali oni su na svijetu, a ja idem k tebi. Sveti Oče, sačuvaj ih u imenu svojemu, koje si mi dao, da budu jedno kao i mi.

„Kristova je namjera da se u Njegovoj Crkvi na Zemlji pokažu nebeski red, nebeska zamisao upravljanja, nebeski božanski sklad. Tako će se On proslaviti u svom narodu. Preko njih će Sunce pravde zasjati nepomućenim sjajem ovom svijetu. Crkva koja je prihvatila Kristovu pravdu Njegova je riznica u kojoj se trebaju vidjeti plodovi Njegove milosti, Njegove blagodati i Njegove ljubavi u punini i potpunoj jasnoći. U čistoći i savršenstvu svog naroda Krist vidi nagradu za svoje poniženje i dodatak svojoj slavi Krist, veliko Središte, iz kojeg zrači sva slava.” —*Želja vjekova, str. 680.*

„Učenici su se samo ujedinjeni s Kristom mogli nadati snazi Svetoga Duha i suradnji nebeskih anđela. Uz pomoć ovih nebeskih sredstava oni će pred svijetom pokazati da su jedinstveni i bit će pobjednici u sukobu koji su bili prisiljeni stalno voditi protiv sila tame. Kako budu ujedinjeni nastavili raditi, nebeski će vjesnici poći pred njima otvarajući put; srca će biti pripravljena za prihvaćanje istine i mnogi će biti zadobiveni za Krista. Dokle god ostanu ujedinjeni, Crkva će napredovati „lijepa kao mjesec, sjajna kao sunce, strašna kao vojska pod zastavama” (Pjesma 6,10). Ništa se neće moći usprotiviti njezinu napredovanju. Crkva će ići iz pobjede u pobjedu, slavno ostvarujući svoju božansku zadaću naviještanja Evanđelja svijetu.” —*Djela apostola, str. 90, 91.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 5. rujna

1. Kako osobno poznavanje Krista može utjecati na moju sudbinu?
2. Na koje načine bi moje kršćansko iskustvo moglo biti korišteno kao alat u Božjim rukama?
3. Što mogu učiniti da bih potpunije proslavio Krista?
4. Pod kojim se okolnostima Isus posljednji put molio sa svojim učenicima?
5. Objasnite razloge Kristovog prvog dolaska.

Krist moli za svoje učenike (2)

STIH ZA UPAMTITI: I obznanih im ime tvoje, i obznanjivat ću, da ljubav kojom si mene ljubio bude u njima i ja u njima. (Ivan 17:26).

Predlažemo da pročitate: *Biblijsko posvećenje, str. 61–69.*

“Kao posvećeni Veliki svećenik On posreduje za svoj narod. Kao vjerni pastir On okuplja svoje stado u sjenu Svemogućega, u čvrsto i sigurno pribježište. Njemu sad predstoji konačna bitka sa Sotonom i On je odlazi prihvatiti.” — *Želja vjekova, str. 680.*

1. UJEDINJENI U KRISTU

Nedjelja, 7. rujna

a. Koji princip, ključan za uspjeh crkve, Isus više puta spominje u svojoj posredničkoj molitvi? Ivan 17:11 (zadnji dio), 21–23.

I više nisam na svijetu, ali oni su na svijetu, a ja idem k tebi. Sveti Oče, sačuvaj ih u imenu svome, koje si mi dao, da budu jedno kao i mi.

Da svi budu jedno, kao što ti, Oče, u meni i ja u tebi, da i oni u nama budu, da svijet vjeruje da si me ti poslao. I slavu koju si mi dao ja dadoh njima, da budu jedno kao što smo mi jedno — ja u njima i ti u meni — da budu savršeni u jedinstvu, da svijet upozna da si me ti poslao i ljubio njih kao što si mene ljubio.

“On se molio da Njegovi učenici budu jedno kao što je On jedno sa svojim Ocem; i da to jedinstvo vjernika bude svjedočanstvo svijetu da nas je On poslao i da se na nama vide dokazi Njegove milosti.” — *Moj život danas, str. 252.*

“Ako se približimo Bogu, zar ne vidimo kakve će to posljedice imati? Zar ne vidite da ćemo se tada približiti i jedni drugima? Mi se ne možemo približiti Bogu i prihvatiti isti križ ukoliko naša srca ne budu sjedinjena savršenim vezama jedinstva.” — *Naše visoko zvanje, str. 96.*

b. Kako se može postići i održati jedinstvo crkve? 1. Ivanova 1:7.

Ako pak hodimo u svjetlu, kao što je on u svjetlu, imamo zajedništvo jedan s drugim, i krv Isusa Krista, Sina njegova, čisti nas od svakoga grijeha.

“Kao prirodna posljedica zajednice vjernika s Kristom, doći će do uzajamnog jedinstva, jedinstva koje je najtrajnije na Zemlji. Mi smo jedno u Kristu kao što je Krist jedno s Ocem. Kršćani su loze, i samo loze, povezane sa živim Trsom.” — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 47.*

a. Što Krist kaže o svojim učenicima i svijetu? Ivan 17:13, 14. Zašto ih svijet progoni?

A sada dolazim k tebi, i ovo govorim na svijetu, da imaju puninu radosti moje u sebi. Ja sam im dao riječ tvoju, i svijet ih zmrzi jer nisu od svijeta, kao što ni ja nisam od svijeta.

“Prvi kršćani bili su zaista jedan osobit narod. Njihovo besprijekorno vladanje i nepokolebljiva vjera bili su stalni ukor, koji je narušavao mir grešnika. Iako malobrojni, bez bogatstva, položaja i počasnih titula, oni su ipak bili svuda strah i trepet za zle ljude, gdje god su njihov karakter i njihova vjera bili poznati. Zato su ih grešnici mrzili, kao što’ je bezbožni Kain mrzio Abela. Oni koji su željeli da se oslobode ograničavanja od strane Svetog Duha, ubijali su Božju djecu iz istog razloga zbog kojeg je Kain ubio Abela. Iz istog razloga su Jevreji odbacili i razapeli Spasitelja — jer su čistota i svetost njegovog karaktera bili stalni ukor njihovoj sebičnosti i pokvarenosti, Od Kristovih dana pa sve do danas, njegovi vjerni učenici uvijek su izazivali mržnju i protivljenje onih koji vole put grijeha i idu njime.” — *Velika borba*, str. 46.

b. Kakav je Božji plan za Njegovu djecu u pogledu utjecaja ovog svijeta? Ivan 17:15, 16.

Ne molim da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih sačuvaš od zla. Oni nisu od svijeta, kao što ni ja nisam od svijeta.

“Spasitelj je svojim primjerom pokazao da Njegovi sljedbenici mogu biti u svijetu, ali i ne od svijeta. On nije došao sudjelovati u njegovim prijevarnim zadovoljstvima niti da bude pokoleban njegovim običajima i slijedi njegove postupke, već da vrši volju svojeg Oca, da traži i spasi izgubljene. S ovim ciljem pred sobom kršćanin može stajati neokaljan u bilo kojoj sredini. Bez obzira na položaj ili okolnosti, bio ugledan ili skroman, on će vjernim obavljanjem dužnosti očitovati snagu prave vjere.” — *Djela apostola*, str. 467.

“Svijet nema dovoljno pravih kršćana; crkva ima potrebu za njima, društvo ne može bez njih. Kristova molitva za učenike bila je: “Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih očuvaš od Zloga.” Isus zna da smo na svijetu, izloženi smo njegovim kušnjama, ali nas On voli i dat će nam milost da trijumfiramo nad njegovim pokvarenim utjecajima. On želi da imamo savršen karakter, da naša kolebljivost ne bude prilika za izopačivanje drugih.” — *Svjedočanstva*, knj. 5, str. 334.

a. Što istina čini za one koji je poznaju i slijede? Ivan 8:32; 17:17.

I spoznat ćete istinu, i istina će vas osloboditi. Posveti ih u istini svojoj; riječ je tvoja istina.

"Božja riječ mora izvršiti posvećujući utjecaj na naše druženje sa svakim članom ljudske obitelji. Kvasac istine neće izazvati duh rivalstva i častoljublja ni želju da budemo prvi. Istinska nebeska ljubav nije sebična ni promjenljiva. Ona ne ovisi o ljudskoj pohvali. Srce onoga tko prihvati Božju milost prepuno je ljubavi prema Bogu i prema onima za koje je Krist umro. Vlastito ja ne teži za priznanjem. Takav čovjek ne voli ljude zato što oni njega vole, što mu se sviđaju ili što cijene njegove zasluge, nego zato što su Kristovo vlasništvo koje je On otkupio. Ako drugi krivo shvaćaju ili tumače njegove pobude, riječi ili postupke, on se neće uvrijediti nego će mirno nastaviti zacrtanim putem. Bit će ljubazan i pažljiv, imat će skromno mišljenje o sebi, ali će biti pun nade, neprestano se uzdajući u Božje milosrđe i ljubav." — *Kristove priče*, str. 100, 101.

b. Kako je istina definirana? Psalam 119:142.

Pravednost je tvoja vječna pravednost, i zakon tvoj istina.

"Istina koja je u Isusu jest poslušnost svakom Jahvinom pravilu. To je djelo srca. Biblijsko posvećenje nije prividno posvećenje koje ne istražuje Pisma već vjeruje dobrom osjećaju i zanosima radije nego da traži istinu kao skriveno blago. Biblijsko posvećenje vodi spoznavanju i poštivanju Božjih zahtjeva." — *Uzvisimo Isusa*, str. 152.

c. Kako možemo biti posvećeni istinom? Ivan 17:19; 16:13 (prvi dio).

I ja sebe posvećujem za njih, da i oni budu posvećeni u istini. A kad dođe on, Duh istine, uputit će vas u svu istinu; jer neće govoriti sam od sebe, nego što god čuje, govorit će, i javit će vam što će doći.

"Krist kaže da je posvetio sebe da bismo mi mogli biti posvećeni. On je uzeo našu narav i postao bezgrešni uzor čovjeku. On nije učinio nijednu pogrešku da bismo mi mogli postati pobjednici, ući u Njegovo kraljevstvo kao oni koji su nadvladali sebe. On se molio da budemo posvećeni istinom. Što je istina? On je objasnio: "Tvoja je riječ istina!" Njegovi učenici su trebali biti posvećeni poslušnošću istini." — *Moj život danas*, str. 252.

a. Kako znamo da nas je Krist uključio u svoju posredničku molitvu? Ivan 17:20.

| Ne molim samo za ove, nego i za one koji će po njihovoj riječi vjerovati u mene.

"Sve što je Krist bio svojim učenicima, On želi da bude i svojoj djeci danas." — *Put Kristu*, str. 75.

"Kristovi otkupljeni su Njegovi dragulji, Njegovo dragoceno i posebno blago." — *Svjedočanstva*, knj. 6, str. 309.

b. Kakvo jamstvo imamo da se Krist brine i o nama danas kroz Duha Svetoga? Ivan 14:16.

| I ja ću moliti Oca, i dat će vam drugoga Branitelja da ostane s vama zauvijek.

"Riječi izgovorene učenicima, upućene su i nama. Sveti Duh pribavlja snagu koja će u svakoj situaciji poduprijeti duše koje se usred mržnje ovog svijeta trude i bore, i otvara oči za njihove promašaje i pogreške. U tuzi i nevolji, kad su izgledi mračni i budućnost zbunjujuća, kad se osjećamo bespomoćni i osamljeni – u takvim trenucima, kao odgovor na molitvu vjere, Sveti Duh donosi srcu utjehu." — *Djela apostola*, str. 51.

"U času najveće potrebe, kad obeshrabrenje prijeti duši, upravo budno Isusovo oko vidi da nam je potrebna Njegova pomoć. Kad izostane svaka ljudska pomoć, Isus nam dolazi u pomoć i svojom nazočnošću razgoni tamu i rastjeruje oblake sumornosti." — *Svjedočanstva*, knj. 4, str. 530.

c. Koju je želju Isus izrazio u ime Svog naroda na kraju Svoje molitve? Ivan 17:24.

| Oče, hoću da i oni koje si mi dao budu sa mnom gdje sam ja, da gledaju slavu moju koju si mi dao, jer si me ljubio prije postanka svijeta.

"Prije no što su postavljeni temelji Zemlji, Otac i Sin sjedinili su se u zavjetu da otkupe čovjeka ako ga Sotona bude pobijedio. Stegli su svoje ruke u svečanom zavjetu da će Krist postati jamac za ljudski rod. Krist je ispunio ovo svečano obećanje." — *Želja vjekova*, str. 834.

a. Kako trebamo upoznati Oca kroz Krista? Ivan 17:25, 26.

Oče pravedni, svijet te nije upoznao, ali ja te upoznah; i ovi upознаše da si me ti poslao. I obznanih im ime tvoje, i obznanjivat ću, da ljubav kojom si mene ljubio bude u njima i ja u njima.

“Krist je sebe objavio kao Onoga koji je poslan na svijet da bude Očev predstavnik. Sa svojim plemenitim karakterom, u svojem milosrđu i nježnom sažaljenju, u svojoj ljubavi i dobroti, On stoji pred nama kao utjelovljenje božanskog savršenstva, slika nevidljivoga Boga.” — *Svjedočanstva, knj. 5, str. 739.*

b. Na što moramo uvijek biti usredotočeni u životu? Jeremija 9:23, 24.

“Ovako govori Gospod: Neka se mudri ne hvali mudrošću svojom, i jaki neka se ne hvali svojom snagom, bogati neka se ne hvali svojim bogatstvom. Nego tko se hvali, neka se hvali ovim: da razumije i poznaje mene, da sam ja Gospod koji činim milosrđe, pravo i pravednost na zemlji; jer u tome mi je zadovoljstvo — govori Gospod.

“Nikakvo hvalisanje svojim zaslugama nije na mjestu..

“Zapovijed ne glasi: Tko se hvali, neka se hvali sobom, nego Bogom... Dakle, nema razloga da ljudi prisvajaju slavu za sebe. Za svaki blagoslov koji uživaju, za svaku dobru osobinu koju posjeduju, dužni su zahvaliti Kristovoj milosti. Nitko se ne bi trebao uzdizati kao da posjeduju mudrost ili pravednost...

“Oni koji imaju najdublje iskustvo s Bogom najudaljeniji su od ponosa ili samouzdizanja. Imaju najskromnije mišljenje o sebi i najuzvišenije shvaćanje Kristove slave i savršenstva... Kada su nam oči usmjerene prema Nebu i imamo jasan pogled o Kristovom karakteru, uzdizati ćemo Gospoda Boga u svojim srcima.

“Kad se netko upozna s poviješću Otkupitelja, otkriva u sebi ozbiljne nedostatke; njegova različitost od Krista toliko je velika da uviđa potrebu za temeljitim promjenama u svom životu. I dalje proučava, s velikom željom da postane sličan svom velikom Uzoru.” — *Sinovi i kćeri Božje, str. 235.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE**Petak, 12. rujna**

1. Što ja mogu učiniti kako bih poticao jedinstvo među braćom i sestrama?
2. Kako ja mogu imati koristi od Kristove molitve za Njegove učenike?
3. Na koje načine mogu razviti dublje znanje o Božjem imenu?
4. Objasnite Kristove riječi: „Oni nisu od ovoga svijeta.”
5. Sažmite biblijske definicije pojma „istina”.

Kristovo suđenje

STIH ZA UPAMTITI: "Isus tada reče Petru: Vрати mač u korice! Zar da ne pijem čašu koju mi dade Otac?" (Ivan 18:11).

Predlažemo da pročitate: *Rani spisi, str. 165–168.*

"Strašan trenutak je došao - trenutak odluke o sudbini svijeta." — *Želja vjekova, str. 690.*

1. SVEČANI TRENUTAK

Nedjelja, 14. rujna

a. Kad je Isus završio svoju posredničku molitvu, kamo je otišao sa svojim učenicima i s kojom svrhom? Ivan 18:1; Matej 26:36.

Kad Isus ovo izreče, iziđe sa svojim učenicima preko potoka Cedrona, gdje bijaše vrt u koji uđe on i njegovi učenici.

Tada dođe Isus s njima u predio koji se zove Getsemani i reče učenicima: Sjednite ovdje dok ja odem onamo pomoliti se.

b. Kad je pozvao trojicu učenika da ga prate, koju molbu im je Krist iznio i zašto? Marko 14:33, 34.

I povede sa sobom Petra, Jakova i Ivana, i poče se zaprepastiti i tjeskobno žaliti. I reče im: Duša mi je nasmrt žalosna; ostanite ovdje i bdijte.

"[Sotonin] cilj je bio da plima bezakonja postane tako velika da iskupljenje ljudskog roda izgleda potpuno nemoguće, tako da kad Sin Božji pokuša spasiti izgubljeni svijet bude potpuno skrhan prokletstvom grijeha. Djelujući oprezno i promišljeno, neprijatelj je Kristu težinu prijestupa prikazao tako velikom da Mu je to zadalo težak bol i On je osjetio da ne može ostati u neposrednoj prisutnosti ijednog ljudskog bića. On nije želio da čak ni Njegovi učenici budu svjedoci Njegove agonije dok je duboko razmišljao o bijedi i nesreći svijeta. Čak ni Njegovi najdraži i najprisniji učenici nisu smjeli da budu u društvu s Njim. Mač pravde je bio izvučen iz korica i gnjev Božji protiv bezakonja počivao je na čovjekovom Zamjeniku, Isusu Kristu, jedinorođenom od Oca." — *Biblijski komentari, knj. 5, str. 1102, 1103.*

a. Što je bila srž Kristove prve molitve u Getsemanskom vrtu? Marko 14:35, 36.

I otišavši malo dalje, pade na zemlju i moljaše da, ako je moguće, prođe od njega taj čas. I govoraše: Aba, Oče, tebi je sve moguće; otkloni ovu čašu od mene! Ali ne što ja hoću, nego što ti hoćeš.

"Krist je sada bio u položaju u kojem se nikada ranije nije nalazio. Njegova patnja najbolje se može opisati riječima proroka: 'Probudi se, maču, protiv mog pastira, protiv čovjeka, moga srodnika, riječ je Jahve nad Vojskama.' (Zaharija 13:7) Kao zamjena i jamac za grešnog čovjeka, Krist je patio pod božanskom pravdom. Uvidio je što je značila pravda. Dotad je bio posrednik za druge; sada je čeznuo da i sam ima posrednika.

Budući da je osjećao da je Njegova zajednica s Ocem prekinuta, Krist se bojao da Njegova ljudska priroda neće izdržati u nastupajućem sukobu sa silama tame. U pustinji kušanja odlučivala se sudbina ljudskog roda. Krist je tada bio pobjednik. Sad je kušač stupio u posljednji strašan okršaj. Za ovo se pripremao tijekom Kristove trogodišnje službe. Sad je u to uložio sve. Ako ovdje pretrpi neuspjeh, njegova nada da bude gospodar bit će izgubljena; zemaljska kraljevstva će na kraju postati Kristova: a on sam bit će zbačen i prognan. Međutim, kad bi Krist mogao biti pobijeđen, Zemlja bi postala Sotonino carstvo, a ljudski rod zauvijek ostao pod njegovom vlašću. Znajući bit sukoba koji ga je očekivao, Kristova je duša bila ispunjena strašnom prijetnjom odvajanja od Boga." — *Želja vjekova, str. 686, 687.*

b. Pri povratku sa svoje molitve, u kakvom je stanju Isus zatekao svoje učenike? Koji im je ukor dao? Marko 14:37, 38.

I dođe i nađe ih kako spavaju, i reče Petru: Šimune, spavaš? Nisi mogao jedan sat probdjeti? Bdijte i molite da ne uđete u napast! Duh je, istina, voljan, ali je tijelo slabo.

"Ustajući s bolnim naporom, posrtao je do mjesta na kome je ostavio svoje pratioce. Ali, 'nađe ih gdje spavaju'. Da ih je našao kako se mole, osjetio bi olakšanje. Da su tražili utočište u Bogu, da sotonske sile ne ovladaju njima, bio bi utješten njihovom postojanom vjerom. Međutim, oni nisu obratili pozornost na Njegovu ponovljenu opomenu: 'Bdijte i molite.' U početku su bili vrlo zabrinuti kad su vidjeli svog Učitelja, koji je obično bio tako miran i dostojanstven, kako se bori s tugom koja je nadilazila moć razumijevanja. Molili su se kad su čuli snažne uzvike Patnika. Nisu namjeravali napustiti svoga Gospodina, ali su izgledali paralizirani pospanošću koju su mogli odagnati da su se nastavili moliti Bogu. Nisu shvatili potrebu straženja i ozbiljne molitve da bi se oduprli kušnji." — *Želja vjekova, str. 688.*

a. Što je bila Kristova druga molitva i što su učenici tada činili? Matej 26:42, 43. Koje se proročanstvo tada ispunilo? Izaija 52:14.

Opet, po drugi put, ode i pomoli se govoreći: Oče moj, ako ne može ova čaša proći osim da je pijem, neka bude volja tvoja. I došavši opet, nađe ih kako spavaju, jer im bijahu oči otežale.

Kao što su se mnogi zapanjili nad tobom — lice mu bijaše tako iznakaženo, više nego ijednom čovjeku, i lik njegov više nego sinovima ljudskim.

“Samo malo prije toga Isus je stajao kao moćni cedar, odupirući se oluji protivljenja koja je bjesnila nad Njim. Uporna volja i srca ispunjena zlobom i lukavstvom uzalud su se trudili da Ga zbune i svladaju. Stajao je nepokolebljivo u božanskom veličanstvu kao Božji Sin. Sad je bio sličan trsci koju šiba i povija bijesna oluja. Zadobivajući na svakom koraku pobjedu nad silama tame, pobjednički se približavao kraju svoga djela. Kao Onaj koji je već proslavljen, polagao je pravo da bude jedno s Bogom. Odlučnim je glasom izrazio svoje hvalospjeve. Ohrabrujućim i nježnim riječima govorio je svojim učenicima. Sad je nastupio čas sile tame. Sad u tihoj večeri Njegov glas nije zvučao pobjedonosno, već je bio ispunjen ljudskom boli.” — *Želja vjekova*, str. 689, 690.

b. Kako je Sin Božji bio utješten u ovom kritičnom trenutku? Luka 22:43. Kojim je riječima Izaija prorokovao o Kristovoj agoniji i utjesi? Izaija 53:11.

I ukaza mu se anđeo s neba, koji ga ohrabrivaše.

Od muke duše svoje vidjet će plod, nasitit će se; pravedni sluga moj opravdat će mnoge znanjem svojim, i bezakonja njihova on će ponijeti.

“U ovoj strahovitoj krizi, kad je sve bilo na kocki, kad je tajanstvena čaša podrhtavala u ruci Čovjeka boli, otvorilo se Nebo, svjetlost je zasjala usred olujne tame ovog kritičnog trenutka i silni anđeo, koji stoji u Božjoj nazočnosti, na položaju s koga je Sotona pao, došao je i stao kraj Krista. Anđeo je došao ne uzeti čašu iz Kristove ruke, već Ga ojačati da je ispije, uvjeravajući Ga u Očevu ljubav. Došao je podariti silu božansko-ljudskom Molitelju. Pokazao Mu je otvoreno Nebo, govoreći Mu o dušama koje će biti spašene Njegovim patnjama. Uvjeravao Ga je da je Njegov Otac veći i silniji od Sotone, da će Njegova smrt nanijeti potpuni poraz Sotoni i da će carstvo ovog svijeta biti predano svecima Svevišnjega. Rekao Mu je da će vidjeti trud svoje duše i biti zadovoljan, jer će vidjeti mnoštvo pripadnika ljudskog roda spašenih za svu vječnost.” — *Želja vjekova*, str. 693, 694.

a. Tko je predvodio skupinu koja je uhitila Isusa? Ivan 18:2–5.

A i Juda, koji ga izda, znaše to mjesto, jer se Isus često sastajao ondje s učenicima svojim. Juda dakle, uzevši četvu vojnika i slugu od svećenika i farizeja, dođe onamo s fenjerima i svjetiljkama i oružjem. A Isus, znajući sve što će doći na njega, izide i reče im: Koga tražite? Odgovoriše mu: Isusa Nazarećanina. Isus im reče: Ja sam. A i Juda, koji ga izda, stajao s njima.

b. Što se dogodilo s ovom ljutitom grupom ljudi kada im se Isus predstavio? Ivan 18:6.

A kad im reče: Ja sam, uzmakoshe natrag i popadaše na zemlju.

"Kad je istupio kako bi susreo svog izdajnika, na Isusu se nisu vidjeli tragovi Njegove nedavne velike duševne borbe. Stojeći ispred svojih učenika, rekao je: 'Koga tražite?' Odgovorili su: 'Isusa Nazarećanina.' Isus je odgovorio: 'Ja sam.' Kad je izgovorio ove riječi, anđeo koji je doskora služio Isusu, stao je između Njega i svjetine. Božanska svjetlost obasjala je Spasiteljevo lice i prilika u obliku goluba osjenila je Njegovo lice. U prisutnosti ove božanske slave, zločinački nastrojena svjetina nije mogla stajati ni trenutka. Ustuknuli su. Svećenici, starješine, vojnici, pa čak i Juda, pali su kao mrtvi na zemlju.

Anđeo se povukao i svjetlost je iščezla. Isus je mogao pobjeći, ali je ostao miran i priseban. Kao Proslavljeni, stajao je usred te okorjele gomile koja je sada bespomoćno ležala kraj Njegovih nogu. Učenici su promatrali nijemi od čuđenja i straha." — *Želja vjekova*, str. 694.

c. Kako je Judina izdaja utjecala na ovu grupu ljudi i kako je Petar pogrešno protumačio Isusovu krotkost? Ivan 18:7–10; Luka 22:47–50.

Tada ih opet upita: Koga tražite? A oni rekoše: Isusa Nazarećanina. Isus odgovori: Rekoh vam da sam ja; ako dakle mene tražite, pustite ove neka idu. Da bi se ispunila riječ koju reče: Od onih koje si mi dao, nijednoga ne izgubih. Tada Šimun Petar, imajući mač, izvuče ga, i udari slugu velikoga svećenika, i odsiječe mu desno uho; a ime služi bijaše Malho.

Dok je on još govorio, gle, mnoštvo; i zvan imenom Juda, jedan od dvanaestorice, idaje pred njima, i približi se Isusu da ga poljubi. A Isus mu reče: Juda, poljupcem izdaješ Sina čovječjega? A oni koji bijahu oko njega, vidjevši što će se dogoditi, rekoše mu: Gospodine, hoćemo li mačem udariti? I jedan od njih udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu desno uho.

"Ostatak grupe se ohrabrio kad su vidjeli da Juda dodiruje osobu koja je samo prije nekoliko trenutaka bila proslavljena pred njihovim očima. Uхватili su Isusa i počeli vezivati te plemenite ruke koje su uvijek činile samo dobro.

Učenici su mislili da njihov Učitelj neće dopustiti da Ga uhvate. Ista sila koja je učinila da ovi ljudi popadaju kao mrtvi mogla ih je i dalje držati nemoćnima, sve dok Isus i oni kao Njegovi pratioci ne pobjegnu. Bili su razočarani i ozlojeđeni kad su vidjeli užice kojima su počeli vezivati ruke Onoga kojeg su voljeli. Razlučeni Petar naglo je potegao mač i pokušao obraniti svog Učitelja, ali odsjekao je samo uho služi velikog svećenika." — *Želja vjekova*, str. 696.

a. Opišite strpljivu ljubav koju je Isus pokazao u trenutku svog uhićenja. Matej 26:51–53; Luka 22:50, 51. Kako je Nebo na to gledalo?

I gle, jedan od onih koji bijahu s Isusom pruži ruku, izvuče mač svoj, udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu uho. Tada mu Isus reče: Vрати маč свој на мјесто његово, јер сви који се мача лаћају, од мача ће и погинути. Или мислиш да не могу сада замолити Оца својега, и да ми неће послати више од дванаест легија анђела?

I jedan od njih udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu desno uho. A Isus odgovori i reče: Pustite to! I dotaknu se uha njegova i iscijeli ga.

“Kad su vidjeli kako je mnoštvo s toljagama i mačevima tako brzo popadalo, učenici su se ponadali. Nakon što su ustali i ponovno okružili Božjeg Sina, Petar je izvukao mač i udario slugu velikog svećenika te mu je odsjekao uho. Isus mu je zapovjedio da skloni mač riječima: 'Ili misliš da ne mogu zamoliti Oca da mi u ovaj čas pošalje više od dvanaest legija anđela?' Vidjela sam kako je na ove riječi nada obasjala lica anđela. Željeli su na licu mjesta okružiti svojeg Zapovjednika i rastjerati gnjevnu rulju... I srca učenika obuzeo je očaj i duboko razočaranje kad je Isus dopustio da Ga njegovi neprijatelji odvedu.

Učenici su se uplašili za svoj život pa su Ga svi ostavili i pobjegli. Isus je ostao sam u rukama ubilačke rulje. O kako je Sotona trijumfirao! A kakva je tuga zavladała među Božjim anđelima! Mnoge čete svetih anđela, sa svojim visokim anđelima zapovjednicima na čelu, bile su poslana da budu svjedoci ovog prizora. Trebali su zapisati svaku uvredu i okrutnost učinjenu Božjem Sinu i zapamtiti svaku bol i tjeskobu koju će Isus podnijeti jer će ovi ljudi, koji su sudjelovali u ovom strašnom prizoru, sve to još jednom živo vidjeti.” — *Rani spisi, str. 167, 168.*

b. Što svi koji tvrde da slijede Krista moraju naučiti iz Gospodinove opomene Petru? Ivan 18:11; 1. Ivanova 3:15.

Isus tada reče Petru: Vрати маč у корице! Зар да не пијем чаšu коју ми даде Отац? Тко год мрзи брата својега, убојца је; и знате да ниједан убојца нема вјечнога живота у себи.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 19. rujna

1. Koji Kristov poziv učenicima posebno vrijedi za mene?
2. Kako bi Kristovo iskustvo u Getsemanskom vrtu trebalo utjecati na mene?
3. Kako ja mogu izbjeći reakciju kakvu je Petar pokazao prilikom Isusovog uhićenja?
4. Što je bio glavni uzrok Kristove tjeskobe?
5. Kako je masa reagirala pred anđeoskom slavom?

Šimun Petar

STIH ZA UPAMTITI: "A Gospodin reče: Šimune, Šimune, gle, Sotona zaiska da vas prorošeta kao pšenicu. A ja sam molio za tebe da ne malakše vjera tvoja; i kad se obratiš, učvrsti braću svoju." (Luka 22:31, 32).

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstva, knj. 5, str. 331–336.*

"Petar je pao zbog svoje samodostatnosti; i upravo kroz pokajanje i poniženje njegove stope su se ponovno učvrstile." — *Kristove priče, str. 155.*

1. PETROV KARAKTER

Nedjelja, 21. rujna

a. Kad je Šimun prvi put došao Isusu, što mu je Učitelj rekao? Ivan 1:42. Što znamo o Petrovom karakteru prije njegova obraćenja?

I dovede ga Isusu. A Isus ga pogleda i reče: Ti si Šimun, sin Jonin; ti ćeš se zvati Kefa — što znači Petar.

"Kristove su se oči zadržale na njemu, čitajući njegov karakter i povijest njegova života. Njegova nagla narav, njegova ljubav, srce koje suosjeća, njegovo kajanje, njegov mukotrpan rad i njegova mučenička smrt sve je to Spasitelj vidio." — *Želja vjekova, str. 139.*

"U onoj točki u kojoj je mislio da je jak, Petar je bio slab; i sve dok nije shvatio svoju slabost nije mogao razumjeti svoju potrebu ovisnosti o Kristu." — *Želja vjekova, str. 382.*

b. Unatoč njegovim manama, koji je poziv Isus uputio Petru? Matej 4:18, 19.

A Isus, hodajući uz Galilejsko more, vidje dva brata — Šimuna, koji se zvaše Petar, i Andriju, brata njegova — gdje bacahu mrežu u more, jer bijahu ribari. I reče im: Hajdete za mnom, i učinit ću vas ribarima ljudi.

"Nakon što je Izaija vidio Božju svetost i svoju vlastitu nedostojnost, bila mu je povjerena božanska vijest. Pošto je Petar poveden u samoodricanje i ovisnost o božanskoj sili, primio je poziv da radi za Krista." — *Želja vjekova, str. 246.*

a. Koja činjenica otkriva da je Petar bio pogrešiv kao i svaki drugi čovjek, čak i nakon krštenja Duhom Svetim na dan Pedesetnice? Galaćanima 2:11–14.

A kad dođe Petar u Antiohiju, u lice mu se suprotstavili jer bijaše za osudu. Jer prije nego što dođoše neki od Jakova, jeđaše s poganima; a kad dođoše, povlači se i odjeljivaše, bojeći se onih iz obrezanja. I s njim se pretvarahu i ostali Židovi, tako da i Barnaba bi odveden u njihovo licemjerje. Ali kad vidjeh da ne hode pravo prema istini evanđelja, rekoh Petru pred svima: Ako ti, budući Židov, poganski živiš, a ne židovski, zašto pogane siliš da žive kao Židovi?

"[Petar] je stekao povjerenje mnogih vjernika svojim mudrim ponašanjem prema obraćenicima iz poganstva. Neko vrijeme postupao je sukladno svjetlu dobivenom s Neba. On je toliko uspio svladati svoje stečene predrasude da je mogao sjesti za stol s obraćenicima iz poganstva. Ali kad su iz Jeruzalema došli neki Židovi koji su revnovali za obredni zakon, Petar je nepromišljeno promijenio svoje ponašanje prema obraćenicima iz poganstva. 'Njemu su se u pretvaranju priključili i ostali Židovi, tako da je njihovim pretvaranjem bio zaveden i Barnaba.' Otkrivanje ove slabosti kod onih koji su bili poštovani i voljeni kao vođe, ostavilo je mučan dojam na vjernike iz poganstva. Crkvi je zaprijetila podjela." — *Djela apostola, str. 198.*

b. Koju lekciju možemo naučiti iz Petrovih pogrešaka i povratka? Psalam 145:14.

Gospod podupire sve koji padaju i uspravlja sve pogrbljene.

"Petar je uvidio pogrešku koju je učinio i odmah je pokušao, koliko je to bilo u njegovoj moći, popraviti učinjeno zlo. Bog, koji od početka zna kraj, dopustio je Petru da očituje slabost svojega karaktera da bi kušani apostol mogao vidjeti da u njemu nema ničega čime bi se mogao pohvaliti. Čak i najbolji ljudi, prepušteni sebi, pogriješit će u prosudbi. Bog je također vidio da će se u budućnosti pojaviti neki koji će biti toliko zavedeni da će za Petra i njegove navodne nasljednike tvrditi da imaju uzvišene povlastice koje pripadaju samo Bogu. Ovaj je izvještaj o apostolovoj slabosti trebao ostati dokazom njegove pogrešivosti i činjenice da ni u čemu nije bio iznad ostalih apostola.

Povijest ovog odstupanja od pravih načela svečana je opomena ljudima na povjerljivim položajima u Božjem djelu da se ne smiju kolebati u poštenju, već da se trebaju čvrsto držati načela. Što su veće odgovornosti povjerene ljudskom oruđu, i što su veće prilike da upravlja i nadgleda, to će ono nanijeti više štete ako ne bude pažljivo slijedilo Gospodnji put i radilo u skladu s odlukama koje je donijelo opće tijelo vjernika na zajedničkom saboru." — *Djela apostola, str. 198, 199.*

a. Što Isus kaže o temelju crkve? Matej 16:16–19.

A Šimun Petar odgovori i reče: Ti si Krist, Sin Boga živoga. A Isus odgovarajući reče mu: Blago tebi, Šimune, sine Jonin, jer ti to nije objavilo tijelo i krv, nego Otac moj koji je na nebesima. I ja ti kažem da si ti Petar, i na toj stijeni sagradit ću crkvu svoju, i vrata paklena neće je nadvladati. I dat ću ti ključeve kraljevstva nebeskoga, i što god svežeš na zemlji, bit će svezano na nebu, i što god odriješiš na zemlji, bit će odriješeno na nebu.

"Istina koju je Petar priznao jest temelj vjere kršćanina. To je ono što sam Krist objavljuje da je vječni život. Međutim, posjedovanje ove spoznaje nije bio razlog za samouзвиšjenje. Ovo nije otkriveno Petru ni njegovom mudrošću ni njegovom dobrotom. Ljudski rod sam od sebe nikada ne može dostići poznavanje božanskog...

Riječ Petar znači kamen - kamen koji se kotrlja. Petar nije bio stijena na kojoj je utemeljena Crkva. Vrata paklena nadvladala su ga kad se s kletvom odrekao svoga Gospodina. Crkva je sazidana na Onome koga ne mogu nadvladati paklena vrata." — *Želja vjekova*, str. 412, 413.

b. Što su, poput Petra, drugi proroci i apostoli izjavili o pravom temelju crkve? Izaija 28:16; 1. Korinćanima 3:11; 1. Petrova 2:3–6.

Zato ovako govori Gospodin Gospod: Evo, postavljam u Sionu kamen, kamen kušani, dragocjeni ugaoni kamen temeljni, čvrsto postavljen; tko vjeruje, neće se smesti.

Jer nitko ne može postaviti drugoga temelja osim onoga koji je postavljen, a to je Isus Krist.

Ako ste doista okusili da je Gospod dobar, pristupite k njemu — živome kamenu, od ljudi doduše odbačenom, ali od Boga izabranom, dragocjenom — i vi sami kao živo kamenje ugrađujte se u duhovni dom, sveto svećenstvo, da prinosite duhovne žrtve ugodne Bogu po Isusu Kristu. Zato i stoji u Pismu: Evo, postavljam u Sionu kamen ugaoni, izabrani, dragocjeni, i tko u njega vjeruje, neće se postidjeti.

"U prisutnosti svih nebeskih duhovnih bića, u prisutnosti nevidljive paklene vojske, Krist je osnovao svoju Crkvu na živoj Stijeni. Ta Stijena je On sam Njegovo tijelo za nas slomljeno i ranjeno. Crkvu koja je sazidana na ovom temelju vrata paklena neće nadvladati...

Šest tisuća godina vjera je zidana na Kristu. Šest tisuća godina vihuri i bure sotonskog bijesa udaraju o Stijenu našeg spasenja; ali ona nepomično stoji.

Petar je izrazio istinu koja je sam temelj vjere Crkve, i Isus ga je počastio kao predstavnika cijeloga tijela sastavljenog od vjernika. On je rekao: 'Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskog, pa što god svežeš na zemlji, bit će svezano i na nebesima, a što god razriješiš na zemlji, bit će razriješeno i na nebesima.'

'Ključeve kraljevstva nebeskog' Kristove su riječi. Sve riječi Svetoga pisma Njegove su i ovim su obuhvaćene. Ove riječi imaju silu da otvore i zatvore Nebo." — *Želja vjekova*, str. 413.

a. Objasnite Petrovu najveću karakternu manu. Marko 14:27–29.

I reče im Isus: Svi ćete se sablazniti o mene ove noći, jer pisano je: Udarit ću pastira, i ovce će se razbjeći. Ali nakon što uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju. A Petar mu reče: Ako se i svi sablazne, ja neću.

“Za svaku od ove dvije skupine, prikazane farizejem i carinikom, u izvještaju o životu apostola Petra krije se važna pouka. U prvim danima svojeg učenja Petar je sebe smatrao jakim. Kao i farizej, po svojoj procjeni nije bio 'kao ostali ljudi'... Petar nije znao kakva mu opasnost prijeti. Samouvjerenost ga je zavela. Smatrao je sebe sposobnim da se odupre kušnji; ali za nekoliko kratkih sati došao je ispit i on se zaklinjući i preklinjući odrekao svojega Gospodina.” — *Kristove priče, str. 152.*

b. Kako je Isus postupao s ovim arogantnim učenikom? Luka 22:31, 32.

A Gospodin reče: Šimune, Šimune, gle, Sotona zaiska da vas proseje kao pšenicu. A ja sam molio za tebe da ne malakše vjera tvoja; i kad se obratiš, učvrsti braću svoju.

“Kad ga je kukurijekanje pijetla podsjetilo na Kristove riječi, iznenađen i zaprepašten onim što je upravo učinio, okrenuo se i pogledao svojeg Učitelja. U tom je trenutku i Isus pogledao Petra i taj ožalošćeni pogled, u kojemu se miješalo sažaljenje i ljubav, pomogao je Petru da shvati sebe. Izlazio je i gorko plakao. Taj Kristov pogled slomio mu je srce. Našao se na prekretnici i duboko se pokajao za svoj grijeh. Bio je sličan cariniku u svojoj skrušenosti i pokajanju, i kao carinik dobio je milost. Kristov pogled uvjerio ga je da mu je oprošteno.

Tada je nestalo njegovog samopouzdanja. Nikada se više nisu ponovile stare hvalisave izjave.” — *Kristove priče, str. 152–154.*

c. Nakon svog uskrsnuća, što je Isus pitao Petra? Ivan 21:15–17. Zašto je Isus to ponovio tri puta te kako je Petar odgovorio? Luka 22:31, 32.

A kad objedovaše, reče Isus Šimunu Petru: Šimune, sine Jonin, ljubiš li me više nego ovi? Reče mu: Da, Gospodine, ti znaš da te volim. Reče mu: Pasi jaganjce moje. Reče mu ponovno po drugi put: Šimune, sine Jonin, ljubiš li me? Reče mu: Da, Gospodine, ti znaš da te volim. Reče mu: Pasi ovce moje. Reče mu po treći put: Šimune, sine Jonin, voliš li me? Petar se žalosti što mu treći put reče: Voliš li me? I reče mu: Gospodine, ti sve znaš; ti znaš da te volim. Reče mu Isus: Pasi ovce moje.

A Gospodin reče: Šimune, Šimune, gle, Sotona zaiska da vas proseje kao pšenicu. A ja sam molio za tebe da ne malakše vjera tvoja; i kad se obratiš, učvrsti braću svoju.

“[Petar] je osramotio Krista i izazvao nepovjerenje svoje braće. Smatrali su kako mu neće biti dopušteno da među njima opet zauzme raniji položaj, a i on je sam osjećao da je proigrao ukazano povjerenje. Prije no što će biti pozvan da ponovno preuzme svoju apostolsku službu, on će pred svima morati pokazati svoje pokajanje. Bez ovoga bi njegov grijeh, premda se zbog njega pokajao, mogao uništiti njegov utjecaj kao Kristovog slugu. Spasitelj mu je pružio priliku da ponovno stekne povjerenje svoje braće i, koliko je god moguće, otkloni sramotu koju je nanio evanđelju.” — *Želja vjekova, str. 811.*

a. Navedite neke od ključnih karakteristika učenja. Kološanima 1:10, 11; 3:12–14. Što možemo naučiti iz načina na koji je Krist postupio s Petrom?

Da živite dostojno Gospodina, da mu u svemu ugodite, donoseći rod u svakome dobrom djelu i rastući u spoznaji Boga; ojačani svakom snagom po sili slave njegove, za svaku postojanost i strpljivost s radošću.

Obucite se dakle, kao izabranici Božji, sveti i ljubljeni, u srdačno milosrđe, dobrotu, poniznost, krotkost, strpljivost; podnoseći jedni druge i opraštajući jedni drugima, ako tko ima pritužbu protiv nekoga. Kao što je Krist oprostio vama, tako i vi. A povrh svega toga — ljubav, koja je sveza savršenstva.

“Evandjelje ne radi kompromis s grijehom. Ono ne može opravdati grijeh. Tajni se grijesi u tajnosti trebaju ispovijedati Bogu; ali za javni grijeh zahtijeva se javno priznanje. Sramota zbog grijeha koji je učinio učenik predbacuje se Kristu. Grijeh izaziva likovanje Sotone i spoticanje kolebljivih duša. Davanjem dokaza o pokajanju, učenik, koliko to leži u njegovoj moći treba otkloniti ovu sramotu.” — *Želja vjekova, str. 811.*

“Spasiteljev način postupanja s Petrom sadržavao je pouku za njega i njegovu braću. On ih je poučavao da s prijestupnikom postupaju strpljivo, suosjećajno i u ljubavi koja prašta. Premda se Petar odrekao svojega Gospodina, ljubav s kojom se Isus odnosio prema Njemu nikada se nije pokolebala. Upravo takvu ljubav treba i potpastir osjećati prema ovcama i jaganjcima koji su povjereni njegovoj skrbi. Sjećajući se svoje slabosti i pada, Petar je trebao sa svojim stadom postupati isto tako nježno kao što je Krist postupao s njim.

Pitanje što ga je Krist postavio Petru bilo je značajno. Rekao je: ‘Ljubiš li me?’, i to spomenuo kao jedini uvjet za učenje i službu. To je ključan, temeljni uvjet. Premda je Petar mogao posjedovati sve drugo, ipak bez Kristove ljubavi ne bi mogao biti vjerni pastir nad Gospodnjim stadom. Znanje, dragovoljnost, rječitost, zahvalnost i revnost sve to može biti znatna pomoć u radu, ali bez Isusove ljubavi u srcu rad kršćanskog propovjednika je promašaj.” — *Želja vjekova, str. 815.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

Petak, 26. rujna

1. Kako ja, poput Petra, možda pogrešno procjenjujem svoj karakter?
2. Kako mogu izbjeći karakternu manu koju je pokazao Petar?
3. Koje pouke mogu naučiti iz Petrovog pada i povratka?
4. Zašto je Krist nakon uskrsnuća trebao postaviti Petru izravno pitanje pred njegovom braćom i što bismo iz toga trebali naučiti?
5. Objasnite temelj na kojem je Krist sagradio svoju crkvu i definirajte ključeve kraljevstva nebeskog.

Razlike u zalasku sunca po gradovima

OSIJEK	oduzeti 10 min.	BJELOVAR	oduzeti 4 min.
ZDENCI	oduzeti 8 min.	NOVSKA	oduzeti 4 min.
POŽEGA	oduzeti 6 min.	SPLIT	oduzeti 2 min.
DARUVAR	oduzeti 5 min.	RIJEKA	dodati 6 min.
LIPIK / OKUČANI	oduzeti 5 min.	PULA	dodati 8 min.

Zalasci sunca u kalendaru odnose se na Zagreb

Bilješke

[illegible]

Razlike naziva knjiga u prijevodu

Varaždinske i Daničić - Karadžić

Biblije

Postanak - 1. Mojsijeva

Izlazak - 2. Mojsijeva

Levitski zakonik - 3. Mojsijeva

Brojevi - 4. Mojsijeva

Ponovljeni zakon - 5. Mojsijeva

Jošua - Jozue Nunova

1. Kraljevima - 1. Carevima

2. Kraljevima - 2. Carevima

1. Ljetopisa - 1. Dnevnika

2. Ljetopisa - 2. Dnevnika

Izreke - Priče Salamunove

Tužaljke - Plač Jeremijin

Obadija - Abdiša

Hošea - Ozej

Sefanija - Sofonija

Hagaj - Agej

[illegible]

SRPANJ 2025.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	Tema
1.	Uto.	Izreke 9:10	Izreke 8:13	Strah Gospodnji
2.	Sri.	Izreke 1:7	Izreke 16:6	
3.	Čet.	Psalam 111.10	Job 28:28	
4.	Pet.	Izreke 10:27	Zalazak sunca 20:49	
5.	Sub.	Izreke 15:33	Zalazak sunca 20:49	
6.	Ned.	2.Mojsijeva 20:1-3	Psalam 19:7-11	Držanje zapovijedi
7.	Pon.	2.Mojsijeva 20:4-6	Psalam 119:1-10	
8.	Uto.	2.Mojsijeva 20:7	Psalam 119:11-20	
9.	Sri.	2.Mojsijeva 20:8-11	Psalam 119:97-104	
10.	Čet.	2.Mojsijeva 20:12	Matej 5:17-20	
11.	Pet.	2.Mojsijeva 20:13-16	Zalazak sunca 20:46	
12.	Sub.	2.Mojsijeva 20:17	Zalazak sunca 20:45	Poniznost
13.	Ned.	Sofonija 2:1-3	Psalam 147:5-6	
14.	Pon.	Izreke 16:18-19	Efežanima 4:1-3	
15.	Uto.	Izreke 25:6-7	Filipljanima 2:3-11	
16.	Sri.	Matej 18:1-4	Kološanima 3:12-14	
17.	Čet.	Matej 23:11-12	Jakov 1:9-11	
18.	Pet.	Luka 14:7-11	Zalazak sunca 20:40	
19.	Sub.	Luka 18:10-14	Zalazak sunca 20:39	Jednostavnost
20.	Ned.	Psalam 37:10-11	Galaćanima 5:22-26	
21.	Pon.	Psalam 131	1.Timoteju 6:6-11	
22.	Uto.	Matej 5:1-5	2.Timoteju 2:23-26	
23.	Sri.	Matej 21:4-5	Hebrejima 13:5	
24.	Čet.	Matej 11:28-30	Jakovljeva 1:16-21	
25.	Pet.	Djela 2:44-47	Zalazak sunca 20:33	
26.	Sub.	1.Korinćanima 9:25-27	Zalazak sunca 20:32	Vjera
27.	Ned.	Hebrejima 11:1-5	Matej 9:20-22	
28.	Pon.	Hebrejima 11:6-10	Marko 11:22-24	
29.	Uto.	Hebrejima 11:11-16	Djela 4:7-12	
30.	Sri.	Hebrejima 11:17-22	Djela 10:38-43	
31.	Čet.	Hebrejima 11:23-27	Djela 16:25-33	

KOLOVOZ 2025.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	Tema
1.	Pet.	Hebrejima 11:28-34	Zalazak sunca 20:25	Vjera
2.	Sub.	Hebrejima 11:35-40	Zalazak sunca 20:24	
3.	Ned.	Izaija 55:6-9	Izreke 3:1-7	Predanje
4.	Pon.	Jeremija 1:4-9	Matej 6:25-27	
5.	Uto.	1. Ljetopisa 28:9	Matej 6:28-30	
6.	Sri.	Psalam 94:11-12	Matej 6:31-34	Ohrabrujuća obećanja i proročanstva
7.	Čet.	Psalam 139:1-10	1. Korinćani 2:10-13	
8.	Pet.	Psalam 139:11-18	Zalazak sunca 20:15	
9.	Sub.	Psalam 139:23-24	Zalazak sunca 20:14	
10.	Ned.	Ponovljen zakon 7:6-9	Otkrivenje 1:1-3	
11.	Pon.	Psalam 105:1-8	Otkrivenje 1:4-5	
12.	Uto.	Izaija 43:1-2	Otkrivenje 1:6-8	
13.	Sri.	Matej 11:28-30	Otkrivenje 22:1-7	
14.	Čet.	Rimljanima 4:19-22	Otkrivenje 22:10-13	
15.	Pet.	1.Korinćani 10:11-13	Zalazak sunca 20:04	
16.	Sub.	2.Petrova 1:2-4	Zalazak sunca 20:02	Savjest
17.	Ned.	Ivan 8:1-6	1. Timoteju 1:1-5	
18.	Pon.	Ivan 8:7-9	1. Timoteju 1:18-20	
19.	Uto.	Ivan 8:10-11	1. Timoteju 4:1-2	
20.	Sri.	Djela 24:14-16	Titu 1:13-16	
21.	Čet.	Rimljanima 2:9-15	Hebrejima 9:8-9	
22.	Pet.	Rimljanima 13:1-5	Zalazak sunca 19:52	
23.	Sub.	2. Korincani 1:8-12	Zalazak sunca 19:50	Savjetovanje
24.	Ned.	Job 12:12-13	Izreke 15:21-23	
25.	Pon.	Job 12:14-17	Izreke 21:28-30	
26.	Uto.	Izreke 1:20-26	Izreke 24:1-6	
27.	Sri.	Izreke 1:27-33	Izaija 28:23-29	
28.	Čet.	Izreke 11:11-14	Izaija 40:12-14	
29.	Pet.	Izreke 12:1-5	Zalazak sunca 19:40	
30.	Sub.	Izreke 12:15-20	Zalazak sunca 19:38	
31.	Ned.	Luka 18:18-23	Rimljani 11:29_36	

RUJAN 2025.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	Tema
1.	Pon.	Matej 6:9-13	Jakovljeva 5:13-16	Molitva i post
2.	Uto.	Matej 6:14-15	Filipljanim 4:6-7	
3.	Sri.	Matej 7:7-11	1. Solunjani 5:17-18	
4.	Čet.	Matej 26:38-41	Psalam 66:16-20	
5.	Pet.	Ivan 14:12-15	Zalazak sunca 19:26	
6.	Sub.	1. Ivanova 5:11-15	Zalazak sunca 19:25	
7.	Ned.	Job 9:5-10	Job 37:1-11	Škola prirode
8.	Pon.	Job 12:7-10	Job 37:15-19	
9.	Uto.	Job 14:7-11	Job 38:1-7	
10.	Sri.	Job 28:1-8	Job 38:8-16	
11.	Čet.	Job 28:9-19	Job 38:17-24	
12.	Pet.	Job 28:20-26	Zalazak sunca 19:13	
13.	Sub.	Job 36:26-33	Zalazak sunca 19:11	
14.	Ned.	Postanak 41:33-39	1. Kraljevima 3:1-10	Škola povijesti
15.	Pon.	Ponovljeni zakon 4:1-6	1. Kraljevima 3:11-15	
16.	Uto.	1.Samuelova 25:1-9	1. Kraljevima 3:16-25	
17.	Sri.	1.Samuelova 25:10-17	1. Kraljevima 3:26-28	
18.	Čet.	1.Samuelova 25:18-31	1. Kraljevima 10:1-5	
19.	Pet.	1.Samuelova 25:32-35	Zalazak sunca 18:59	
20.	Sub.	Daniel 1:3-14	Zalazak sunca 18:57	
21.	Ned.	Propovjednik 1:1-3	Matej 13:1-9	Razne mudrosti
22.	Pon.	Propovjednik 1:4-11	Matej 13:10-15	
23.	Uto.	Propovjednik 1:12-15	Matej 13:16-17	
24.	Sri.	Propovjednik 1:16-18	Matej 13:18-23	
25.	Čet.	Propovjednik 2:1-11	Matej 13:24-30	
26.	Pet.	Propovjednik 2:12-16	Zalazak sunca 18:46	
27.	Sub.	Propovjednik 2:17-23	Zalazak sunca 18:44	
28.	Ned.	Propovjednik 2:24-26	Matej 13:44-46	
29.	Pon.	Propovjednik 3:1-8	Matej 13:47-50	
30.	Uto.	Propovjednik 3:9-15	Matej 13:51-54	

Darovi prve subote

Subota, 5. srpnja

Crkva Arue na Tahitiju

Kako je važno da ovaj udaljeni otok u Tihom oceanu ima svjetionik za Boga (str. 4)

Subota, 2. kolovoza

Odjel za obrazovanje Generalne konferencije

Učinkoviti mladi misionari moraju biti obrazovani. Nastavimo pripremati njihov kurikulum (str. 25)

Subota, 6. rujna

Škola u Mahoku, Ruanda

Zaštititi i obrazovati djecu da budu vjerni misionari za Gospodina (str. 51).